

ΚΟΝΤΡΑ

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 455 - ΣΑΒΒΑΤΟ, 17 ΦΕΒΡΑΡΙΟ 2007

0.80 ΕΥΡΩ

ΑΡΘΡΟ

16

22 ΦΕΒΡΑΡΙΟ

ΟΛΟΙ ΣΤΟ ΔΡΟΜΟ

ΤΟ ΕΠΙΤΕΙΟΛΟΓΟ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

17/2/1996: Θάνατος Μιχάλη Ράπτη (Πάμπλο) 84 χρ 17/2/1908: Θάνατος Τζερόνιμο, αρχηγού Απάτσι (79 χρ) 17/2/1982: Καθιέρωση πολιτικού γάμου στην Ελλάδα 17/2/1600: Θανάτωση Τζορντάνο Μπρούνο στην πυρά από ιερά εξέταση (Ρώμη) 17/2/2000: Διαρροή ραδιενεργού ατμού από πυρηνικό αντιδραστήρα (Indian Point - NY) 17/2/1929: Γέννηση Γιάσερ Αραφάτ 17/2/1969: Η Golda Meir γίνεται η πρώτη γυναίκα πρωθυπουργός Ισραήλ 18/2/1961: Σύλληψη ανεξαρτησίας (1965) - Ισραήλ: Ημέρα μητέρας 18/2/1952: Ελλάδα και Τουρκία προσχωρούν στο ΝΑΤΟ 18/2/1953: Γάμος Μάρτιν Λούθερ Κινγκ με την Κορέττα Σκοτ 18/2/1961: Σύλληψη 89χρονου Μπέρτραντ Ράσελ ως ταραχοποιού σε αντιπυρηνική διαδήλωση (φυλάκιση μιας εβδομάδας) 18/2/1884: Η αστυνομία καταστρέφει όλα τα αντίτυπα του βιβλίου "Αυτά που πιστεύω" του Λέοντα Τολστόι (Μόσχα) 18/2/1964: Εκλογές - Η Ένωση Κέντρου στην εξουσία (52,7%) 18/2/1903: Γέννηση Nikolaj Podgorny 19/2: Αιθιοπία: Ημέρα μαρτύρων 19/2/1954: Συνθήκη Λονδίνου (ανεξαρτησία Κύπρου) 19/2/1990: Εκτέλεση ψυχιάτρου Μάριου Μαράτου ("Επαναστατική Αλληλεγγύη") 19/2/1997: Θάνατος Deng Xiaoping (92 χρ) 19/2/1949: Μαζικές συλλήψεις κομμουνιστών (Ινδία) 19/2/1961: Η Αλβανία αποκηρύσσει τον «σοβιετικό ρεβιζιονισμό» 19/2/1976: Δημιουργία δημοκρατίας Σαχάρας (Frente Polisario) 20/2/1932: Η Σοβιετική Ένωση αφαιρεί την ρωσική υπηκοότητα από τον Λέοντα Τρότσκι 20/2/1904: Γέννηση Aleksei Kosygin 20/2/1975: Η Margaret Thatcher εκλέγεται αρχηγός του συντηρητικού κόμματος 20/2/1827: Εθνοσυνέλευση Τροιζήνας 20/2/1931: Περιορισμός σελιδών και απαγόρευση κάθε παροχής δώρων - βιβλίων για τον ελληνικό Τύπο 20/2/1811: Η Αυστρία κηρύσσει τραπεζική πτώχευση 21/2: Παγκόσμια ημέρα μητρικής γλώσσας (Unesco) - Ημέρα Ξεναγών - Μπαγκλαντές: Ημέρα μαρτύρων - εθνικού πένθους (1952) 21/2/1848: Εκδοση "Κομμουνιστικού Μανιφέστου" (Μαρξ - Ένγκελς) 21/2/1965: Δολοφονία Malcolm X 21/2/1973: Κατάληψη Νομικής (Αθήνα) 21/2/1985: Εκτέλεση εκδότη Νίκου Μομφεράτου (17Ν) 21/2/1934: Δολοφονία Augusto Sandino 21/2/1984: Θάνατος Michail Sholochov 22/2: Ημέρα προσκοπισμού - Ινδία: Ημέρα μητέρας 22/2/1973: Θάνατος Κατίνας Παξινού (72 χρ) 22/2/1788: Γέννηση Αρθουρ Σοπενάουερ 22/2/1935: Απαγόρευση διέλευσης πτήσεων πάνω από τον Λευκό Οίκο 23/2: Μπρουνέι: Εθνική γιορτή - Γουιάνα: Ημέρα δημοκρατίας (1970) - Ημέρα κόκκινου στρατού (Ρωσία) 23/2/1918: Ίδρυση Κόκκινου Στρατού με αρχηγό τον Τρότσκι 23/2/1910: Κατάληψη Λάσα από Κίνα - Ο Λάμα στην Ινδία 23/2/1943: Ίδρυση ΕΠΟΝ 23/2/1992: Θάνατος Μάρκου Βαρεζιάδη (85 χρ) 23/2/1869: Γέννηση Nadezhda Konstantinova Krupskaya 23/2/1903: Η κουβανική πολιτεία Guantánamo ενοικιάζεται στις ΗΠΑ.

● Κάθε μεγάλο κόμμα εξουσίας πρέπει να περιλαμβάνει και την ακροδεξιά του, για να απευθύνεται στην ομώνυμη εκλογική πελατεία ●●● Στο ΠΑΣΟΚ αυτό το ρόλο τον παίζει ο Πάγκαλος (και μερικοί ακόμα) ●●● Προς τι λοιπόν η έκπληξη από το νέο φασίζον παραλήρημά του; ●●● Αναρωτηθείτε μόνο ποιος θα ήταν καλύτερος υπουργός Μπάτσων και Καταστολής, ο Πολύδωρας ή ο Πάγκαλος; ●●● Βέβαια, ο Πάγκαλος είναι γνωστός και για τη δειλία του, εκτός από το θράσος ●●● Μόλις, λοιπόν, διαπίστωσε ότι έγινε σαματάς, προσπάθησε να τα μαζέψει και άρχισε να λέει διάφορα ευτράπελα ●●● Από την ουσία, πάντως δεν μετακινήθηκε ●●● Και γιατί δεν τον διώχνει ο Γιωργάκης, όπως είχε κάνει με το Γιάννο; ●●● Γιατί τον χρειάζεται για το ρόλο που ο ίδιος έχει επιλέξει ●●● Ο γνωστός για τις πολιτικές απόψεις του ποδοσφαιριστής της Μπάρτσα, Ολεγέρ, δήλωσε ότι «βρομάει υποκρισία» η απόφαση ισπανικού δικαστηρίου να μην αποφυλακίσει τον

Βάσκο αγωνιστή Ινιάκι δε Χουάνα Τσάος ●●● Και η αθλητική εταιρία Κέλμε έσπασε το συμβόλαιο που είχε με τον ποδοσφαιριστή ●●● Διότι εξέφυγε τον αθλητικών παισίων, πολιτικογώντας ●●● Ο Ολεγέρ, όμως, είναι σύμβολο των οπαδών της Μπάρτσα ●●● Κι αν μην έχει ως παίκτης την κλάση για τη συγκεκριμένη ομάδα ●●● Να ανανεωθεί δέλει ο Κωνσταντόπουλος και δεν θα ξαναδικδικήσει βουλευτική έδρα, όπως δήλωσε ●●● Το 'χει βάλει αμέτι μουχαμέτι να γίνει πρόεδρος της Δημοκρατίας ●●● Κι όσο παραμένει στον ΣΥΝ

τόσο θα τους δημιουργεί προβλήματα ●●● Αλλωστε ταυτόχρονα με την ανακοίνωση αποχής από τα βουλευτικά έριξε και το καρφί ●●● Συνεργασία με το ΠΑΣΟΚ και όχι ΣΥΡΙΖΑ ●●● Ποιους ακριβώς θα «πλακώσει με τα ίδια του τα χέρια» ο Πολύδωρας; ●●● Πρέπει να έχει χάσει τελείως την ψυχραιμία του ο τύπος ●●● Είναι και πονηρούλης, όμως ●●● Ξέρει ότι είναι εξαιρετικά δύσκολο αυτή την εποχή να τον διώξει ο Καραμανλής, οπότε ξεσαλωμένος αλιεύει ακροδεξιές ψήφους στη Β' Αθήνας ●●● Αστραψε και βρόντηξε ο Πούτιν,

δικδικώντας τα δικαιώματα της Ρωσίας στη διεθνή ιμπεριαλιστική κόνιστρα ●●● Ανακοίνωσε, μάλιστα, πως η Ρωσία ετοιμάζει πυρετωδώς νέα καταστροφικά όπλα ●●● Αναμένεται με ενδιαφέρον η νέα σινδονιάς της ΟΑΚΚΕ ●●● Θα γελάσουν οι κολόνες και τα ΚΑΦΑΟ ●●● Η συμφωνία της Μέκκας μεταξύ Αμπάς και Χαμάς τελεί υπό την αίρεση της Κοντολιζας και του Ολμέρτ ●●● Κατά την άποψη του Αμπάς, βεβαίως, που πρέπει να πάρει πρώτα την έγκριση των αφεντικών του ●●● Οπότε, αναμένεται η νέα τρικλοποδιά ●●● Τα ράντσα επανεμφάνιστηκαν στα νοσοκομεία, όπως καταγγέλλει η ΕΙΝΑΠ και δεν διαψεύδει ο Αβραμόπουλος ●●● Φαίνεται πως φοβούνταν τον Νικήτα και κρύβονταν ●●● Τώρα που έφυγε αυτός έστρεψαν με ελαφρά πηδηματάκια ●●● Τηλεφωνήθηκε ο Πάγκαλος με τη Γιαννάκου; ●●● Στην ασπική πολιτική υπάρχουν πράγματα που γίνονται και δεν λέγονται και πράγματα που λέγονται και δεν γίνονται ●

◆ «Ο Τσάβες καταστρέφει πολιτικά και οικονομικά τη Βενεζουέλα», δήλωσε η Κοντολιζα Ράις! Ποια; Η εκπρόσωπος του ιμπεριαλιστικού κράτους που καταστρέφει χώρες και πολιτισμούς σε όλα τα μήκη και τα πλάτη της Γης. Κατά συνέπεια, ως έπαινος για τον Τσάβες ακούγονται οι υλακές της σκύλας του Στέιτ Ντιπάρτμεντ.

◆ Η «Ελληνική Τεχνοδομική - Ακτωρ» του Μπόμπολα απορροφά την «Παντεχνική» του Σαραντόπουλου, δημιουργώντας τον μεγαλύτερο κατασκευαστικό όμιλο στην Ελλάδα, ο οποίος θα έχει ακόμα πιο κυριαρχικό ρόλο σε όλα τα μεγάλα δημόσια έργα. Πάει, τους σύντριψε τους «νταβατζήδες» ο πρωθυπουργός! (Πολύ δυσκολοχώνευτα αυτά τα σουβλάκια του Μπαϊρακτάρη, ακόμα και για έναν άνθρωπο του... με-

■ ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΣΤΗΝ <<Κ>>

● Ο Ν.Θ. 20 ευρώ

γέθους του Κ. Καραμανλή...)
◆ Κι εκεί που όλοι σκοτώνονταν για το άσυλο, για το αν έχει δίκιο ο Πάγκαλος κι αν είχε τηλεφωνηθεί με τη Μαριέττα, βγήκε ο Βερέμης και τους τελείωσε με μια ριπή. Ποιο άσυλο, ρε παιδιά; Μ'ένα... τριτεύον ζήτημα κάθεστε και ασχολείστε; Αμα έρθει μια χούντα θα το καταργήσει. Οπότε τι σκοτώνεστε για κάτι που δεν είναι αιώσιο; Και όμως, αυτός ο απίθανος γραφικός ανθρωπάκος είναι καθηγητής πανεπιστημίου, πρόεδρος του οργάνου με το βαρύγδουπο όνομα «Εθνικό Συμβούλιο Παιδείας» και συγγραφέας των βασικών κατευθύνσεων του νόμου-πλα-

σίου για τα ΑΕΙ και ΤΕΙ. Να τον χαίρονται!
◆ Μπορεί να έχεις φτιάξει μηρούς και μπράτσα γεμάτα μούσκουλα (το πώς τα έφτιαξες είναι μια άλλη υπόθεση που δεν μας απασχολεί εδώ), αλλά για να συμμετάσχεις στην πολιτική (έστω και στην ασπική πολιτική) δεν αρκούν τα μούσκουλα. Πρέπει να έχεις ασκήσει και λίγο το μυαλό σου.

ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

Να 'χεις ανοίξει και κάνα βιβλίο, βρε αδερφέ, ώστε κάθε που ανοίξεις το στόμα σου να μην

αμολάς κοτρώνες. Να μην ταυτίζεις τον Κεμάλ Ατατούρκ με τον Χίτλερ, όπως έκανε η κ. Πατουλίδου, προσπαθώντας να εξελιχτεί σε... θηλυκό Ψωμίαδη.

◆ Ξεκινάμε αγώνα αποκατάστασης του γίγαντα Κίμωνα που τον διέγραψε ο ψευτομαγκας Γιωργάκης. Αντί να διαγράψει τον Πάγκαλο, διέγραψε τη φωνή του κινήματος, τη συνείδηση του αγνού πράσινου λαού, τον τελευταίο ανδρεοπαπανδρείκο.

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Ερώτηση: Δεν αντιλαμβάνεσθε δηλαδή τους διαδηλωτές ως εχθρούς;

Απάντηση: Μα με αρκετούς από αυτούς έχουμε τα ίδια προβλήματα. Κακές συνθήκες εργασίας, χαμηλές αμοιβές, κεκτημένα που χάνονται με καινούριους νόμους. Προσωπικά έζησα την υπόθεση με την ΕΑΣ το '93. Ήταν ό,τι χειρότερο για μένα. Να βλέπεις ανθρώπους 52-55 χρονών να χάνουν τη δουλειά τους και να πρέπει να μεγαλώσουν τα παιδιά τους.

Ερώτηση: Πώς νιώθετε λοιπόν τις στιγμές που έπρεπε να συγκροστείτε μαζί τους;

Απάντηση: Τους σκεφτόμασταν περισσότερο από όσο νομίζουν οι ίδιοι, ίσως αν ήμασταν στη θέση τους, κάπως έτσι να αντιδρούσαμε.

Αναρωτιέμαι όμως αν αυτοί ήταν στη θέση μας πώς θα αντιδρούσαν; Τι βία θα ασκούσαν; Μιλτιάδης, 15 χρόνια ΜΑΤάς

ΕΙΠΑΝ... ΕΓΡΑΨΑΝ... ΕΙΠΑΝ...

Το να περιπολούν, λοιπόν, σήμερα οι αστυνομικοί μέσα στα πανεπιστήμια, όπως περιπολούν στους δρόμους, και να συλλαμβάνουν αυτούς που πουλάνε αφρικανικά αγαλαματάκια δεν καταλαβαίνω γιατί κάποιοι πιστεύουν ότι παρεμποδίζει την ομαλή διεξαγωγή της διαπάλης των ιδεών.

Θ. Πάγκαλος

Ευτυχώς (πάλι ευτυχώς) για τον κ. Πολύδωρα, υπάρχει και ο κ. Πάγκαλος να τον υπερακοντίζει! (προς τα δεξιά). Εκτός απ' τις περιπολίες της Αστυνομίας Τάξης με-

σα στα ΑΕΙ, που προτείνει ο κ. Πάγκαλος, μήπως θα πρέπει να προσθέσουμε και μερικούς Πραϊτορες Μπαρμπουτσάλης, δηλαδή μια Αστυνομία Λόγου, να τελειώνουμε. Αν μεταρρύθμιση ίσον Πολύδωρας και αν εκουχρονισμός ίσον Πάγκαλος, τότε μπαρμπουτσάλα γιουνιβερσάτα...

Στάθης (Ελευθεροτυπία)

Θεωρούμε ότι οι παραπάνω συμπεριφορές μελών της κυβέρνησης και υφισταμένων τους δεν είναι περιστασιακές. Εκτιμούμε ότι πρόκειται για επικίνδυνη και αντι-

συνταγματική ποινικοποίηση της κοινωνικοπολιτικής δράσης και οριοθέτηση του "εσωτερικού εχθρού".

Επιτροπή Συνταγματικών Δικαιωμάτων ΔΣΑ

Μη βιώσιμο είναι το μοντέλο ανάπτυξης της ελληνικής οικονομίας, γιατί στηρίζεται στον ξέφρενο δανεισμό των νοικοκυριών που τροφοδοτεί την υπερκατανάλωση και την υπερχρέωση, δήλωσε χθες ο διοικητής της Τραπεζής της Ελλάδος, αμαυρώνοντας την εικόνα της «ισχυρής» οικονομίας που καλλιεργεί η κυβέρνηση. Ο κ. Νίκος Γκαργκάνας, παρου-

σιάζοντας την έκθεση της Τραπεζής της Ελλάδος για τη νομισματική πολιτική, εξέπεμψε SOS για την πορεία της ελληνικής οικονομίας.

Νέα

«Λέμε σε όλους, όπου μπορούν, να κάνουν οικονομίες. Να μην αφήνουν τα φώτα ανοιχτά στο υπουργείο, να μην τρέχουν τα νερά, να συμπεστεί το κόστος λειτουργίας (...). Είμαστε σκληροί, αλλά δεν μπορούμε να κάνουμε αλλιώς». Πέτρος Δούκας (Υφυπ. Οικονομίας). Σημ. Αδέσμευτου: Καλά να περιορίσουν τους λογαριασμούς του νερού και του ηλεκτρικού... Με τους νταβατζήδες όμως που καταβροχθίζουν δισεκατομ-

μύρια από το δημόσιο χρήμα τι γίνεται;

Δ. Ρίζος (Αδέσμευτος Τύπος)

Πού 'σαι καμμένο Μπαϊρακτάρη... 'Η, αλλιώς, και δηλώνοντας τα να κλαίς... Αναφέρομαι βέβαια στις ένδοξες εκείνες μέρες του παρελθόντος όπου ο Καραμανλής απ' το γνωστό φαγάδικο εκτόξευε μύδρους κατά των «νταβατζήδων» και στη νυν εποχή, όπου οι περισσότεροι υπουργοί τα 'χουν κάνει πλακάκια με «νταβατζήδες», βαρόνους των μίντια και λοιπούς... συγγενείς. Και τους τα δίνουν όλα!

Μ. Μουζάκης (Παρόν)

■ <<Υπόθεση ζαρντινιέρα>>

Κουκούλωσαν τις ευθύνες της ηγεσίας

Την απόφαση πέντε αστυνομικών για τον άγριο ξυλοδαρμό του Κύπριου σπουδαστή στη Θεσσαλονίκη εισηγείται το πόρισμα της ΕΔΕ που ολοκληρώθηκε και έχει ήδη διαβιβαστεί στο αρχηγείο της ΕΛΑΣ (δηλαδή στον Πολύδωρα). Είναι πολύ πιθανό αυτή να είναι και η τελική απόφαση, αν και πρέπει πάντοτε να κρατάμε μια πσινή, γιατί δεν είναι λίγες φορές που αλλιώς ξεκίνησαν και αλλιώς κατέληξαν τέτοια πορίσματα.

Ο Αντώνιος δεν κρατήθηκε, όμως, και έσπευσε να στηρίξει πανηγύρι, θυμίζοντας τον Ζαγορίτη που όταν συνελήφθησαν οι «κουμπάροι» (όλοι ελεύθεροι πλέον) μας ρωτούσε αν είδαμε τις χειροπέδες. Δήλωσε ο αναπληρωτής κυβερνητικός εκπρόσωπος: «Οποιοι υποπίπτει σε παράνομες πράξεις που δεν έχουν καμία σχέση με την άσκηση των καθηκόντων, που του έχει αναθέσει η ελληνική πολιτεία, υφίσταται τις συνέπειες. Αυστηρές συνέπειες. Μεμονωμένα περιστατικά, τα οποία γίνονται αντικείμενο ενδελεχούς έρευνας και των οποίων οι υπαίτιοι υφίστανται αυτές τις συνέπειες, δεν είναι βεβαίως σε θέση να αμαυρώσουν τη γενική εικόνα της Ελληνικής Αστυνομίας».

Θεωρεί ο εκπρόσωπος πως έχουμε όλοι τόσο ασθενή μνήμη για να μη θυμόμαστε τι έγινε εκείνο το βράδυ. Ποιος έβγαλε την ανακοίνωση για τη ζαρντινιέρα; Η Αστυνομική Διεύθυνση Θεσσαλονίκης. Αναζητήθηκαν ευθύνες από τους ανώτερους αξιωματικούς που έσπευσαν να καλύψουν τους υφιστάμενους τους αξιωματικούς και αστυφύλακες; Οχι, βέβαια. Ποιος κάλυψε πολιτικά τους μπάτσους; Ο υπουργός Β. Πολύδωρας που βγήκε στα κανάλια και μοίραζε συγχαρητήρια. Μόνο όταν παύησαν τα βίντεο και έγινε ντόρος μαζεύτηκε και έβγαλε μπροστά την επιχείρηση «κάθαρση». Αναζητήθηκαν πολιτικές ευθύνες από τον υπουργό; Οχι, βέβαια.

Καλύτερα, λοιπόν, να το βούλωνε ο Αντώνιος. Όλοι στην Ελλάδα καταλάβαμε τι έγινε εκείνο το βράδυ. Ηξεραν πολύ καλά τι έγινε και προσπάθησαν να προστατέψουν τους βασανιστές. Όταν είδαν ότι δεν τους έπαιρνε, τους παρότρυναν στο έλεος των μίντια και έσπευσαν να κουκούλώσουν τις ευθύνες της ηγεσίας της ΕΛΑΣ και της πολιτικής ηγεσίας του υπουργείου.

Αταφο πτώμα η αναθεώρηση

Αταφο πτώμα είναι πλέον η διαδικασία αναθεώρησης του Συντάγματος, μετά την απόφαση του ΠΑΣΟΚ να αποχωρήσει από την πρώτη φάση σ' αυτή τη Βουλή και τη δήλωσή του ότι δεν πρόκειται να συμμετάσχει και στη δεύτερη φάση, στην επόμενη (Αναθεωρητική) Βουλή.

Η αλήθεια είναι ότι η πρώτη τοποθέτηση του ΠΑΣΟΚ, με την επιστολή Ρέππα προς την πρόεδρο της Βουλής, άφηνε κάποια ασάφεια για το τι προτίθεται να κάνει το ΠΑΣΟΚ στην επόμενη Βουλή, αφού αναφερόταν μόνο στην πρόθεσή του να ξεκινήσει νέα αναθεωρητική διαδικασία, αν πάρει την πλειοψηφία, και δεν ξεκαθάριζε ρητά τι θα κάνει στην περίπτωση που πλειοψηφία είναι η ΝΔ. Δεν ξεκαθάριζε, δηλαδή, αν υπάρχει περίπτωση να μπει σε μια διαδικασία διαπραγματεύσεων με τη ΝΔ, ώστε να συγκεντρωθούν κατά περίπτωση (αυτό απαιτείται για κάθε αναθεωρητέα διάταξη) οι 180 ψήφοι.

Η ασάφεια μεγθυνόταν και από το γεγονός της γενικής αναξιοπιστίας αυτού του κόμματος, που φάνηκε και από τις συνεχείς παλινωδίες του από τότε που ξεκίνησε η αναθεωρητική διαδικασία. Όταν ο Καραμανλής ανακοίνωσε την πρόθεσή του να προχωρήσει σε συνταγματική αναθεώρηση, το ΠΑΣΟΚ τον κατήγγειλε για αποπροσανατολισμό και διάφορα άλλα ηχηρά παρόμοια. Αφού πέρασε ένα χρονικό διάστημα εσωστρέφειας και ανοιχτών συγκρούσεων ανάμεσα σε στελέχη του, το ΠΑΣΟΚ κατέληξε να συμμετάσχει στη συνταγματική αναθεώρηση καταθέτοντας δική του πρόταση, στην οποία εξέχουσα θέση κατείχε η αναθεώρηση του άρθρου 16, η οποία ήταν ταυτόσημη με την πρόταση της ΝΔ (ακόμα και στις διατυπώσεις). Τους τελευταίους δε μήνες, με εκφρασμένη την αντίθεση του φοιτητικού κινήματος και ολόκληρης της εκπαιδευτικής κοινότητας, ο Γιωργάκης επέμενε ότι θα ψηφίσει το άρθρο 16 χέρι-χέρι με τον Καραμανλή, απορρίπτοντας ακόμα και τις τακτικιστικές συμβουλές του Βενιζέλου και του Λοβέρδου (που κάτι παραπάνω ξέρουν από πανεπιστήμια και φοιτητικό κίνημα), οι οποίοι πρότειναν να διατηρήσει ακέραια το ΠΑΣΟΚ τη θέση του για αναθεώρηση του άρθρου 16, αλλά να μη ψηφίσει σ' αυτή τη Βουλή και να διαπραγματευθεί με τη ΝΔ στην επόμενη που θα χρειάζονται 180 ψήφοι. Εφτάσε ακόμα και στο σημείο να ξηλώσει την Αποστολάκη από

τομεάρχη Παιδείας, επειδή δεν μιλούσε με φανατισμό ενάντια στο άρθρο 16, και να βάλει στη θέση της το γνωστό σφουγγοκωλάριο yesman Χρυσόχοϊδη, ο οποίος δεν είχε κανένα πρόβλημα να εισπράττει τις ροχάλες από στελέχη του ΠΑΣΟΚ και ιδιαίτερα από νεολαίους της ΠΑΣΠ. Τέλος, η

ληξαν στο αυτονόητο. Είδαν ότι το φοιτητικό κίνημα, μολοντί είχε δώσει ένα σκληρό δίμηνο αγώνα τον περασμένο Μάη-Ιούνη, δεν αδιαφόρησε, δεν έδειξε αδυναμία, αλλά ξεκίνησε ένα δεύτερο γύρο καταλήψεων και διαδηλώσεων, τραβώντας και άλλα κομμάτια της εκπαιδευτικής κοινό-

αναθεωρητική διαδικασία.

Ακούστηκαν κυριολεκτικά γελοία τα λόγια του Καραμανλή την προηγούμενη Τετάρτη στη Βουλή: «Η επόμενη Βουλή θα είναι ούτως ή άλλως αναθεωρητική». Γιατί ξέπαιρνε πολύ καλά ο πρωθυπουργός ότι η επόμενη Βουλή τύποις μόνο θα είναι αναθεω-

σταθεί να καταδείξει ως αναξιόπιστο και αλλοπρόσωλλο απευθυνόμενος κυρίως στο συντηρητικό ακροατήριο (κυρίως στα μεσαία στρώματα που έλκονται από νοικοκυρλίκια, εκσυγχρονισμούς, μεταρρυθμίσεις και άλλες ηχηρές λέξεις).

Στο ίδιο ακροατήριο προσπαθεί να απευθυνθεί και ο Γιωργάκης, επαναλαμβάνοντας συνεχώς την πίστη του στην αναθεώρηση του άρθρου 16 (χαρακτηριστική απ' αυτή την άποψη είναι τα όσα εμετικά δήλωσε στον «Ελεύθερο Ρύπο» της Αγγελουπούλινας) και κάνοντας κριτική στην κυβέρνηση ότι δεν προωθεί... τις μεταρρυθμίσεις (ονοματίζει, μάλιστα, το νόμο-πλαίσιο και το ασφαλιστικό!).

Εκείνο που κανείς δε λέει και που γι' αυτό πρέπει εμείς να το επαναλαμβάνουμε και να το τονίζουμε, είναι πως η συνταγματική αναθεώρηση δεν την κατέστησαν άταφο πτώμα οι ενδοαστικοί ανταγωνισμοί και η διαπάλη στο επίπεδο του κοινοβουλίου, αλλά ο αγώνας των φοιτητών. Ένα κοινωνικό κίνημα με τον αγώνα του κατάφερε ν' αλλάξει τους συσχετισμούς, κατακτώντας μια πρώτη νίκη. Μπορεί οι οπαδοί του ΠΑΣΟΚ να προσπαθούν να μηδενίσουν αυτή τη νίκη (με μια προπαγάνδα που ανάβει φλας αριστερά για να στρίψει δεξιά και να πάει στο αντιδραστικό ιδεολόγημα του «λαϊκού συντάγματος» με «λαϊκή κυβέρνηση», όπως χωρίς κτηροπία είπε η Παπαρήγα στην ομιλία της στη Βουλή), όμως το φοιτητικό κίνημα -και γενικότερα η εργαζόμενη κοινωνία και η νεολαία της- πρέπει να εμβαθύνουν στο περιεχόμενο αυτής της μερικής νίκης, να το εγκολπωθούν και να κάνουν αυτή τη νίκη εφαλτήριο για να εκτινάξουν τον αγώνα σε νέα επίπεδα και να στείλουν στον αγύριστο και το νόμο-πλαίσιο.

Θεσμολάγνοι καραγκιόζηδες

Περισσότεροι και ΣΥΝ παίρνουν κανονικά μέτρα στις διαδικασίες αναθεώρησης του Συντάγματος, που ξεκίνησαν την περασμένη Τετάρτη στη Βουλή. Μάλιστα, όπως ανακοίνωσαν οι εκπρόσωποί τους, ο μεν Περισσός θα συμμετάσχει κανονικά στη συζήτηση και θα αποχωρήσει από τις δυο ψηφοφορίες (22 Φεβράρη και 22 Μάρτη), ο δε ΣΥΝ θα συμμετάσχει και στη συζήτηση και στις ψηφοφορίες καταψηφίζοντας.

Γιατί δεν αποχώρησαν από τη διαδικασία, η οποία πλέον είναι παρωδία, μετά την αποχώρησή του ΠΑΣΟΚ; Επίσημη απάντηση δεν δόθηκε, όμως τα στελέχη τους δηλώνουν σε όποιον ρωτά, ότι δε θέλουν να γίνουν ουρά του ΠΑΣΟΚ. Θα απαντούσαμε ότι τώρα γίνονται ουρά της ΝΔ, πριν απ' αυτό όμως θα τους λέγαμε ότι αυτοί -που διαφωνούν σε όλες τις κεντρικές επιλογές της αναθεώρησης- θα έπρεπε να είχαν αποχωρήσει πρώτοι και από καιρό, αναγκάζοντας το ΠΑΣΟΚ

να γίνει δική τους ουρά.

Τώρα, εκ των πραγμάτων, γίνονται ουρά της ΝΔ και προσδίδουν νομιμοποίηση στη διαδικασία που αυτή διεκπεραιώνει, ξέροντας εκ των πραγμάτων πως δεν πρόκειται να υπάρξει αίσιο τέλος. Στην πρώτη κιόλας συνεδρίαση της Ολομέλειας της Βουλής λειτουργήσαν σαν γλάστρες του Καραμανλή, ο οποίος έστρεψε τα πυρά του κατά του ΠΑΣΟΚ που αποχώρησε. Θα μπορούσε ο πρωθυπουργός να εμφανιστεί με την ίδια οίηση, αν είχαν αποχωρήσει και τα άλλα δύο κόμματα. Δε θα ήταν πολύ ισχυρότερος ο συμβολισμός, δεν θα ήταν απόλυτη η απονομιμοποίηση της όλης διαδικασίας, αν η ΝΔ είχε μείνει μόνη της στη Βουλή; Και το κυριότερο: τι μήνυμα θα έστελναν αποχωρώντας από τη διαδικασία στο αγωνιζόμενο φοιτητικό κίνημα και τι μήνυμα στέλνουν παραμένοντας και επιτρέποντας στον Καραμανλή να καταδημαγωγεί τον ελληνικό λαό;

ασάφεια μεγθυνόταν από το γεγονός ότι το ΠΑΣΟΚ δεν απέσυρε την πρότασή του για συνταγματική αναθεώρηση και ο Ρέππας δεν έδωσε καμιά απάντηση στο σχετικό ερώτημα της Μπενάκη. Είναι δυνατόν να αποχωρήσει από τη διαδικασία και ν' αφήνεις πίσω την πρότασή σου για να τη συζητήσουν οι άλλοι;!!!

Η ασάφεια, λοιπόν, ήταν εγγενής και οφειλόταν στην αντίφαση στην οποία είχε μπλεχτεί το ΠΑΣΟΚ, καθώς αναγκάστηκε να κάνει κάτι που δεν ήταν στις προθέσεις του. Είναι κοινό μυστικό πως το ΠΑΣΟΚ αναγκάστηκε να βάλει την ουρά στα σκέλια από το φοιτητικό κίνημα. Φυσικά, αυτό δεν πρόκειται ποτέ να το παραδεχτεί. Θα επαναλαμβάνει συνεχώς τις γνωστές παπαριές για τις ηλιθιότητες του Σταύρου και του Τραγάκη, που απετέλεσαν το πρόσημά του για να την κάνει και να βγει από τη δύσκολη θέση. Λόγω αυτής της αντίφασης, λοιπόν, οι παραπάνω κινήσεις του ήταν βιαστικές και αντιφαστικές, μέχρι να κατασταλάξει και να ξεκαθαρίσει, διά στόματος Γιωργάκη, ότι δεν πρόκειται να ψηφίσει την αναθεώρηση ούτε στην επόμενη Βουλή.

Φαίνεται πως το σκέφτηκαν πιο ψύχραιμα και κατέ-

τητας, με αίτημα αιχμής στο ξεκίνημα μόνο την αντίθεση στην αναθεώρηση του άρθρου 16. Όλα δείχνουν ότι και του χρόνου να δοκιμάζε το ΠΑΣΟΚ να ψηφίσει μαζί με τη ΝΔ για την αναθεώρηση του άρθρου 16, πάλι θα έβρισκε μπροστά του το φοιτητικό κίνημα. Και επειδή δεν είναι καθόλου αισιόδοξοι ότι θα κερδίσουν τις εκλογές (στόχος τους είναι να χάσουν με μικρή διαφορά), δεν θα ήθελαν να πληρώσουν αυτοί ως αντιπολίτευση το πολιτικό κόστος, λειτουργώντας ως μαξιλάρι του Καραμανλή. Ετσι, αναγκάστηκαν να βγουν ολοκληρωτικά και οριστικά από την

ρητική, χάρη στις ψήφους του νεοδημοκρατικού λόχου στην παρούσα Βουλή. Αναθεώρηση του συντάγματος, όμως, δεν πρόκειται να γίνει. Αν κερδίσει η ΝΔ, το ΠΑΣΟΚ δεν θα ψηφίσει την αναθεώρηση και οι απαιτούμενες 180 ψήφοι δε θα συγκεντρωθούν. Αν κερδίσει το ΠΑΣΟΚ, έχει δεσμευτεί ότι θα ξεκινήσει νέα αναθεωρητική διαδικασία, οπότε η επόμενη Βουλή θα είναι προαναθεωρητική και αναθεωρητική θα είναι η μεθεπόμενη. Άρα, το μόνο στο οποίο προβλέπει αυτή τη στιγμή ο Καραμανλής είναι η αποκόμιση πολιτικής υπεραξίας σε βάρος του ΠΑΣΟΚ, το οποίο προ-

Μικρά καράβια, μεγάλες φουρτούνες

Σφαγή και πάλι στον ΣΥΝ, καθώς ετοιμάζονται για τις εκλογές. Αιτία της σφαγής; Η συνήθης: με ποιον θα πάμε και ποιον θ' αφήσουμε; Θα κοιτάξουμε προς τ' αριστερά μας ή θα κοιτάξουμε προς τα δεξιά μας;

Η πλειοψηφία υπό τον Αλαβάνο προκρίνει τη λύση του ΣΥΡΙΖΑ. Δηλαδή, αντίληψη συμμάχων από τ' αριστερά, από τις ποικιλόχρωμες δυνάμεις που συνασπίζονται στο Φόρουμ, οι οποίες τόσο χρήσιμες έχουν φανεί στον ΣΥΝ από το 2004 και μετά. Μάλιστα, έχουν αρχίσει και παζάρια για την εκχώρηση κάποιων εδρών στους συμμάχους. Λέγεται, μάλιστα, ότι τα παζάρια έχουν προχωρήσει αρκετά, διότι ο πιο ισχυρός από τους συμμάχους, η ΑΚΟΑ, θεωρεί πως το 2004 η ηγεσία του ΣΥΝ παραβίασε τη συμφωνία και

δεν έδωσε στο Γ. Μπανιά την έδρα που είχε υποσχεθεί.

Αντίθετα, μια ισχυρή μειοψηφία, στην οποία συνασπίζονται στελέχη διάφορων φραξιών με ηχηρά ονόματα (Παπαγιαννάκης, Κουβέλης, Παπαδημούλης, Χατζηρωκράτης, Μπαλάφρας και άλλοι), υποστηρίζει πως η συμμαχία με τις δυνάμεις του ΣΥΡΙΖΑ διαστρέφει τον ευρωπαϊκό χαρακτήρα του κόμματος. Σ' αυτή τη μειοψηφία πρέπει να προστεθεί και ο Κωνσταντόπουλος, που έχει βάλει πλώρη για πρόεδρος της Δημοκρατίας (μετά τον Παπούλια) και δεν κάνει τίποτ' άλλο από το να γλείφει πολιτικά το ΠΑΣΟΚ και να σπρώχνει τον ΣΥΝ σε συνεργασία μαζί του.

Και όπως συνηθίζεται στον ΣΥΝ, έβαλαν μπροστά για συνέδριο, για να τα μοιράσουν εκεί.

■ Λιβανός

Βόμβα-προβοκάτσια για αναζωπύρωση εμφυλίου

Τι κάνει νιάου-νιάου στα κεραμίδια; Δε χρειάζεται να είναι κανείς ειδήμονας και βαθύς γνώστης της εσωτερικής πολιτικής του Λιβανού για να καταλάβει ότι η τελευταία βομβιστική επίθεση στο Λίβανο ήταν μια ξεκάθαρη προβοκάτσια με στόχο την αναζωπύρωση του εμφυλίου. Μια προβοκάτσια που πιθανότερο ήταν να έγινε από ισραηλινό δάκτυλο παρά από το εσωτερικό, σε μια περίοδο ιδιαίτερα τεταμένη για τη χώρα.

Δεν ήταν τυχαία ούτε η στιγμή της επίθεσης (μία μέρα πριν από τη δεύτερη επέτειο της δολοφονίας Χαρίρι) ούτε ο στόχος. Σύμφωνα με το ραδιοφωνικό σταθμό «Η φωνή του Λιβανού», στα δύο υπεραστικά λεωφορεία επέβαιναν εργαζόμενοι. Άνθρωποι που πήγαιναν στις δουλειές τους από τις χριστιανι-

κές περιοχές προς τη Βηρυτό ήταν οι επιβαίνοντες, από τους οποίους σκοτώθηκαν τρεις και τραυματίστηκαν πάνω από 20. Τα λεωφορεία ξεκίνησαν απ' το χωριό Εν Αλκ, στο οποίο έχει μεγάλη πολιτική επιρροή ο Μισέλ Αούν – σύμμαχος της Χεζμπολά στον αγώνα ενάντια στην κυβέρνηση – και ανατινάχτηκαν κοντά στην Μπικφάγια, γενέ-

τειρα της οικογένειας Τζεμαγιέλ (γνωστής οικογένειας των χριστιανών φαλαγγιτών, συνεργατών του Ισραήλ κατά τον εμφύλιο πόλεμο). Καμία οργάνωση δεν έχει αναλάβει την ευθύνη – μέχρι τη στιγμή που γράφονται αυτές οι γραμμές – ενώ η Χεζμπολά καταδίκασε απερίφραστα την επίθεση απαιτώντας την τιμωρία των υπευθύνων.

Κι ο τσαμπουκάς έχει την τιμή του

Ησθήλη αισθάνεται απέραντη... θλίψη και σύγχυση μετά τη συμφωνία που υπογράφηκε στο Πεκίνο την περασμένη Τρίτη. Πριν από τέσσερις μήνες, ένα από τα τελευταία προπύργια του... σοσιαλισμού, η Βόρεια Κορέα, ζέστανε τα αίματα των ανά τη γη αντιιμπεριαλιστών, όταν απειλούσε ακόμα και με πόλεμο τους Αμερικάνους για την απόφαση 1718 του Συμβουλίου Ασφαλείας του ΟΗΕ, η οποία άναβε το πράσινο φως στην επιβολή κυρώσεων, αν δε σταματήσει το πυρηνικό της πρόγραμμα. Και τώρα, οι «σύντροφοι» λίκισαν και δέχτηκαν να σφραγίσουν τον μεγαλύτερο πυρηνικό σταθμό, παραδίδοντας κατάλογο με όλα τα πυρηνικά προγράμματα της χώρας στους επιθεωρητές της Διεθνούς Επιτροπής Ατομικής Ενέργειας, οι οποίοι θα ελέγξουν την εφαρμογή της συμφωνίας!

Κι όλα αυτά για το χρήμα (αξίας ισοδύναμης με 50.000 τόνους αργού)! Αν μάλιστα σταματήσουν εντελώς το πυρηνικό τους πρόγραμμα, θα πάρουν και άλλη οικονομική βοήθεια, που θα αντιστοιχεί στην αξία 950.000 τόνων αργού πετρελαίου! Μετατρέποντας τα παραπάνω σε ζεστό χρήμα, η βοήθεια που θα πάρει άμεσα η Βόρεια Κορέα είναι γύρω στα 20.3 εκατ. δολάρια (με τιμή βα-

ρελιού 55 δολάρια) και μελλοντικά 386 εκατ. δολάρια, δηλαδή ποσό ισοδύναμο με το 1% του ΑΕΠ της χώρας! Πάει, χάλασε ο κόσμος!

Πέρα απ' την πλάκα όμως, η συμφωνία ήταν -τουλάχιστον για εμάς- λίγο πολύ αναμενόμενη. Γιατί η Βόρεια Κορέα από καιρό τώρα έχει αποδείξει ότι δείχνει τα δόντια της μόνο και μόνο για να εξασφαλίσει τα μέγιστα δυνατά οικονομικά ανταλλάγματα. Γι' αυτό και μετά από τον τελευταίο της τσαμπουκά (με τις πλάτες του Πεκίνου), επέστρεψε στο τραπέζι των διαπραγματεύσεων το οποίο είχε εγκαταλείψει πέντε φορές στο παρελθόν. Το μόνο που δεν περίμενε κανείς ήταν η στιγμή που θα επιτευχθεί συμφωνία, καθώς το παζάρι ήταν σκληρό. Όμως, η οικονομική κρίση του...

σοσιαλιστικού προπύργιου φαίνεται πως είναι αρκετά μεγάλη ακόμα και για ψευδοτσαμπουκάδες.

ΥΓ: Κάποιοι στο Αμερικό, σαν τον πολύ Τζον Μπόλτον (το πουλέν του Τσένι, πρώην πρεσβευτή των ΗΠΑ στον ΟΗΕ) γκρίνιαξαν, θεωρώντας ότι η κυβέρνηση Μπους δίνει λάθος μήνυμα σε όσους κάνουν τσαλιμάκια στους πλανητάρχες. Αν το καλοσκεφτεί κανείς, όμως, το χρήμα που θα πάρει η Βόρεια Κορέα άμεσα δεν είναι ούτε το ένα τέταρτο απ' αυτά που υποσχέθηκε ο Μπους στον Παλαιστίνιο πρόεδρο Μαχμούντ Αμπάς για να αναστήσει την προεδρική του φρουρά. Οσο για τα υπόλοιπα, έχει ο θεός (συνώμη... ο θεός Σάμ). Σάμπως θα τα πληρώσουν όλα οι Αμερικάνοι;

Ρωσικό «σαχ» στον Μπους από τον Πούτιν

Η εμφάνιση του Ρώσου προέδρου Βλαδίμιρ Πούτιν από το βήμα της διεθνούς συνάντησης του Μονάχου επιβεβαίωσε με τον πιο ξεκάθαρο τρόπο την πολιτική που ακολουθεί η Μόσχα τα τελευταία χρόνια, διατρανώνοντας την απαίτησή της για αναβαθμισμένο ρόλο στη διεθνή σκακιέρα. Ο Πούτιν δεν είπε τίποτα καινούργιο. Επανέλαβε αυτά που έχει πει κατά καιρούς, αλλά και πρόσφατα (όπως στην ετήσια συνέντευξη Τύπου, που έδωσε στις 3 Φεβράρη, στην οποία αναφερθήκαμε στο προηγούμενο φύλλο της «Κ»), μόνο που ήταν ακόμα πιο αιχμηρός, επαναλαμβάνοντας ότι η Ρωσία κάνει επιδειξη δύναμης όταν αναφέρεται σε νέα άτρωτα όπλα, αφού είναι αναγκασμένη να αντιδράσει όταν στα σύνορά της πλησιάζουν στρατιωτικές υποδομές (παρόμοια πράγματα είχε δηλώσει και στις 3 Φεβράρη).

Εχοντας ενισχυθεί οικονομικά από την αύξηση των πετρελαϊκών τιμών αλλά και την αυστηρή δημοσιονομική πολιτική που επέβαλε ο Πούτιν (ο οποίος δε δίστασε να βάλει χέρι ακόμα και σε κολοσσούς, όταν πίστευε ότι διακυβευόνταν τα συλλογικά συμφέροντα της ρωσικής κεφαλαιοκρατία), η Ρωσία υπενθυμίζει με κάθε τρόπο την παρουσία της και διεκδικεί τη θέση που της αρμόζει, αναζητώντας ταυτόχρονα νέα ερείσματα.

Σ' αυτή την κατεύθυνση κι

νούνην και η επίσκεψη του Πούτιν στη Μέση Ανατολή, όπου συνήψε συμφωνίες με τις χώρες του Κόλπου και τις πρώτα απ' όλα με τη Σαουδική Αραβία, στην οποία πούλησε τανκς και μεταγωγικά ελικόπτερα και της υποσχέθηκε πυρηνική βοήθεια τη στιγμή που οι Αμερικάνοι σκυλιάζουν για τα πυρηνικά του Ιράν (ως γνωστόν, η Σαουδική Αραβία μαζί με άλλες πέντε χώρες του Κόλπου εξέφρασαν τον περασμένο Δεκέμβρη την πρόθεσή τους να αποκτήσουν πυρηνικά για ειρηνικούς σκοπούς). Οι εμπορικές συναλλαγές με τη Σαουδική Αραβία έχουν εκτιναχθεί σύμφωνα με το Ρόιτερς (12/2/07) κατά 230% απ' το 2000 (στα 400 δισ. δολάρια το 2005). Από αυτό το ποσό οι εξαγωγές της Σαουδικής Αραβίας προς τη Ρωσία αποτελούν μόνο ένα μικρό ποσοστό.

Όσον αφορά την ανάπτυξη της ρωσικής στρατιωτικής

μηχανής, οι πολεμικές δαπάνες αναμένεται να αυξηθούν κατά 23% το 2007 (σύμφωνα με την εφημερίδα USA TODAY και το Christian Science Monitor, 12/2). Μόλις την περασμένη βδομάδα, ο υπουργός Πολέμου Σεργκέι Ιβανόφ αποκάλυψε ένα πρόγραμμα αξίας 189 εκατ. δολαρίων, που θα αντικαταστήσει περίπου το μισό στρατιωτικό εξοπλισμό της χώρας μέχρι το 2015, ενώ τον περασμένο μήνα η Ρωσία έκανε πρόταση συνεργασίας στην Ινδία για την ανάπτυξη ενός νέου μαχητικού αεροπλάνου «πέμπτης γενιάς» (το F/A-22 Raptor), που οι Ρώσοι σχεδιάζουν σύμφωνα με το Ρόιτερς (12/2/07) κατά 230% απ' το 2000 (στα 400 δισ. δολάρια το 2005). Από αυτό το ποσό οι εξαγωγές της Σαουδικής Αραβίας προς τη Ρωσία αποτελούν μόνο ένα μικρό ποσοστό.

Εκκαθάριση του Κιρκούκ

Λάδι στη φωτιά του εμφυλίου πολέμου ρίχνει η απόφαση της ιρακινής κυβερνητικής επιτροπής για την Ομαλοποίηση του Κιρκούκ να μετακινηθούν δεκάδες χιλιάδες Αραβες που ζουν στο Κιρκούκ. Η απόφαση αυτή, που αναμένεται να επικυρωθεί από το ιρακινό υπουργικό συμβούλιο τις επόμενες μέρες, αφορά στους Αραβες που εγκαταστάθηκαν στο Ιράκ μετά τις 14 Ιουλίου του 1968, όταν το κόμμα του Μπάαθ ανέβηκε στην εξουσία, και προβλέπει τη μετεγκατάστασή τους στους τόπους καταγωγής τους στο κεντρικό και στο νότιο Ιράκ. Προβλέπει επίσης την αποζημίωση κάθε νοικοκυριού με 15.000 δολάρια και τη παροχή γης στους τόπους εγκατάστασής τους. Με άλλα λόγια, υποσχέσεις χωρίς αντίκρισμα στις συνθήκες του χάους και του πολέμου που επικρατούν

στις περιοχές για τις οποίες προορίζονται. Η ίδια απόφαση προβλέπει την επιστροφή στην πόλη όσων αναγκάστηκαν να την εγκαταλείψουν στα πλαίσια της πολιτικής της «αραβοποίησης» της που είχε εφαρμοστεί ο Σαντάμ Χουσεϊν. Σ' αυτούς θα δοθεί γη και αποζημίωση 7.000 δολάρια για κάθε

νοικοκυριό. Μετά την αμερικανική εισβολή στο Ιράκ, τουλάχιστον 300.000 Κούρδοι έχουν ήδη επιστρέψει στο Κιρκούκ.

Ο στόχος της απόφασης αυτής είναι καθαρός. Να «κουρδοποιηθεί» το Κιρκούκ, μια πόλη με μεικτό πληθυσμό, όπου ζουν αιώνες τώρα Κούρδοι, Αραβες, Τουρκομάνοι και Ασού-

Παρά την αισιοδοξία που αναπτύχθηκε μετά τη συμφωνία που επιτεύχθηκε μεταξύ Χαμάς και Φατάντ στη Μέκκα την προηγούμενη Πέμπτη, είναι αβέβαιο αν η συμφωνία αυτή θα έχει καλύτερη τύχη από τις προηγούμενες, θέτοντας οριστικά τέρμα στον κίνδυνο του παλαιστινιακού εμφυλίου και στο διεθνή οικονομικό στραγγαλισμό που έχουν επιβάλει οι Αμερικάνοι και οι Σιωνιστές. Το λέμε αυτό γιατί τα ζητήματα αγκάθια τα οποία έθεσε ξανά το Κουαρτέτο (ΗΠΑ, Ρωσία, ΟΗΕ, ΕΕ), δηλαδή η αποκήρυξη της βίας, η αναγνώριση του Ισραήλ και η δέσμευση στις προηγούμενες συμφωνίες που έχει συνάψει η ΟΑΠ με το Ισραήλ, όχι μόνο δεν συμφωνήθηκαν (όπως φαίνεται στο κείμενο της συμφωνίας που αναδημοσιεύουμε παρακάτω), αλλά δε διαφαίνεται προοπτική να υπάρξει συμφωνία στο επόμενο διάστημα.

■ Παλαιστίνη

Σκοτσέζικο ντους

Αυτό φάνηκε από τις δηλώσεις των στελεχών της Χαμάς αμέσως μετά τη συμφωνία, τα οποία απέκλεισαν κάθε ενδεχόμενο αναγνώρισης του

Ισραήλ, υποστηρίζοντας ότι η Χαμάς θα σεβαστεί όσες συμφωνίες δεν αντιτίθενται στα δικαιώματα του Παλαιστινιακού λαού, αλλά δεν δεσμεύεται απ'

αυτές. Γι' αυτό και ο επικεφαλής της Επιτροπής Εξωτερικών Υποθέσεων του ισραηλινού κοινοβουλίου Τζαχί Χανεγκμπί δήλωσε στο ισραηλινό ραδιόφωνο, ότι «ο Αμπντού Μάζεν (σ.σ. ψευδώνυμο του Παλαιστίνιου Προέδρου Μαχμούντ Αμπάς) απέτυχε τελείως και έδωσε μία σημαντική νίκη στη Χαμάς. Σαν αποτέλεσμα, η πιθανότητα προώθησης μιας αποτελεσματικής πρωτοβουλίας και μιας συμφωνίας μεταξύ του Ισραήλ και των Παλαιστίνιων έχει υποχωρήσει». Ο Ολμερτ, πιο προσεκτικός, φέρεται να μην παίρνει ακόμα θέση απέναντι στη συμφωνία, δήλωσε όμως: «Μέ-

χρι σήμερα ο Αμπάς ήταν ένας αντίπαλος της Χαμάς. Εάν η νέα κυβέρνηση αξιώσει τις ίδιες "φρουσκαμένες" απαιτήσεις από το Ισραήλ, αυτό θα δείξει ότι ο Αμπάς μετακινήθηκε από την προηγούμενη θέση του προς την κατεύθυνση της Χαμάς! Ο δε Αμπάς έστειλε γράμμα στο Χανίγια αμέσως μετά τη συμφωνία, με το οποίο καλεί τη νέα κυβέρνηση (στην οποία θα έχει την πλειοψηφία η Χαμάς) να δεσμευτεί από τις προηγούμενες συμφωνίες.

Η στάση των Σιωνιστών και των Αμερικάνων θα καθοριστεί από τη συνάντηση που θα έχει ο Αμπάς την ερχόμενη Δευτέρα

με τη Ράις και τον Ολμερτ (αυτό δείχνει ότι ο Αμπάς εξακολουθεί να θέλει αποκλειστικό έλεγχο των διαπραγματεύσεων με τους Αμερικάνους και τους Σιωνιστές). Από την άλλη πλευρά, ούτε το ζήτημα της τύχης της πολιτοφυλακής της Χαμάς φαίνεται να έχει λυθεί ακόμα. Υπάρχει μόνο η πρόταση να ενταχθεί σε διάφορα τμήματα των δυνάμεων ασφαλείας, που θα αναδιαταχθούν. Επομένως, κανείς δε μπορεί να εγγυηθεί ότι αυτή η συμφωνία θα είναι αποτελεσματική, μια και οι Αμερικάνοι με τους Σιωνιστές θα βάλουν χοντρό χέρι στον Αμπάς τη Δευτέρα.

Αν ένα πράγμα δείχνει αυτή η συμφωνία, είναι ότι ο Αμπάς διατάζει πολύ να κάνει εκλογές φοβούμενος ότι θα τις χάσει. Γι' αυτό και προσπαθεί να βάλει στο χέρι τη Χαμάς ακολουθώντας την τακτική του μαστίγιου και του καρότου.

Σε δεινή θέση οι Ιρακινοί πρόσφυγες

Τη χειρότερη προσφυγική κρίση στη Μέση Ανατολή από την εθνοκάθαρση των Παλαιστίνιων μετά τη δημιουργία του κράτους του Ισραήλ το 1948 έχει προκαλέσει ο πόλεμος στο Ιράκ, σύμφωνα με το Γραφείο του ΟΗΕ για τους Πρόσφυγες (UNHCR). Στην έκθεση του UNHCR, που δόθηκε στη δημοσιότητα τον περασμένο Γενάρη, οι Ιρακινοί πρόσφυγες υπολογίζονται σε περισσότερους από 3.7 εκατομμύρια, δηλαδή ένας στους οχτώ Ιρακινούς αναγκάστηκε να εγκαταλείψει το σπίτι του. Από αυτούς, 2 εκατομμύρια περίπου ζουν έξω από τη χώρα και 1.7 εκατομμύρια έχουν εκτοπιστεί από τις εστίες τους αλλά παραμένουν μέσα στη χώρα.

Μόνο μέσα στο 2006, τουλάχιστον 500.000 αναγκάστηκαν να εγκαταλείψουν τα σπίτια τους.

Η Συρία είναι η χώρα που φιλοξενεί το μεγάλο όγκο των προσφύγων, τουλάχιστον 1 εκατομμύριο. Ακολουθεί η Αίγυπτος με 700.000, η Ιορδανία με 300.000, το Ιράν με πολύ λιγότερους, ενώ τα κράτη του Κόλπου, όπως η Σαουδική Αραβία και το Κουβέιτ αρνήθηκαν να επιτρέψουν την είσοδο προσφύγων στο έδαφός τους. Μάλιστα η Σαουδική Αραβία έχει διαθέσει 500 εκατομμύρια δολάρια για την κατασκευή ενός προστατευτικού πλέγματος σε μεγάλα τμήματα των συνόρων της με το Ιράκ, μήκους 1.000 χιλιομέτρων, που θα εμποδίζει την

είσοδο «τρομοκρατών» και «παράνομων μεταναστών». Το πλέγμα αυτό θα διαθέτει πύλες ασφαλείας, φυλάκια και ηλεκτρονικούς αισθητήρες.

Όσο για τους υπεύθυνους της καταστροφής του Ιράκ και της προσφυγικής κρίσης, τα διαθέσιμα στοιχεία είναι εξοργιστικά. Οι ΗΠΑ έχουν δεχτεί συνολικά από το 2003 μόνο 466 Ιρακινούς πρόσφυγες και η Βρετανία το 2005 δέχτηκε 160 και απέρριψε 2.685 αιτήσεις. Σύμφωνα με τα πιο πρόσφατα στοιχεία, που αφορούν στο τρίτο τρίμηνο του 2006, έγιναν δεκτές 10 αιτήσεις και απορρίφθηκαν 165. Η κατακραυγή που έχει προκαλέσει η αμερικανική στάση, ανάγκασε το υπουργείο Εξωτερικών να ανακοινώσει στις 14 Φεβρουαρίου ότι θα χορηγήσει 18 εκατομμύρια δολάρια στην Υπατη Αρμοστεία του ΟΗΕ για τους Πρόσφυγες για την ανακούφιση των εκτοπισμένων Ιρακινών και ότι θα περάσει από συνέντευξη μέχρι το τέλος του Σεπτεμβρίου 7.000 περίπου Ιρακινούς που ζητούν να εγκατασταθούν στις ΗΠΑ.

Την ίδια πολιτική όμως εφαρμόζουν και ευρωπαϊκές κυβερνήσεις που δίνουν όρους πίστης στις αρχές του ανθρωπισμού και τάχθηκαν εναντίον της αμερικανικής επίθεσης στο Ιράκ. Η γερμανική κυβέρνηση, για παράδειγμα, έδωσε άδεια εισόδου μόνο σε 230 Ιρακινούς πρόσφυγες την περασμένη χρονιά και η γαλλική μόνο σε 13. Εξαιρέση αποτελεί μόνο η Σουηδία, που έδωσε άσυλο σε 8.951 Ιρακινούς πρόσφυγες το 2006.

Όμως και οι Ιρακινοί που έχουν καταφύγει σε αραβικές χώρες δεν αναγνωρίζονται ως πρόσφυγες και συνεπώς στερούνται τα σχετικά δικαιώματα. Η Ιορδανική μοναρχία τους χαρακτηρίζει «προσωρινούς επισκέπτες» και δεν έχει υποβάλλει αίτημα για διεθνή βοήθεια ούτε συνεργάζεται με τις αρμόδιες υπηρεσίες του ΟΗΕ. Τους χρεώνει τις δαπάνες για όλες τις υπηρεσίες και «κεφαλικό φόρο» 225 δολάρια για τη χορήγηση άδειας εργασίας, διάρκειας ενός χρόνου. Το ίδιο και η Συρία. Αρνείται να τους χαρακτηρίσει πρόσφυγες και τους αντιμετωπίζει ως τουρίστες ή παράνομους μετανάστες, ενώ το Ιράν, η Αίγυπτος και η Ιορδανία αρνούνται να δεχτούν άλλους στο έδαφός τους.

Και δε φτάνουν αυτά. Τις τελευταίες μέρες, ακόμη και η Συρία, η τελευταία αραβική χώρα όπου μπορούσαν να βρουν καταφύγιο 40.000 περίπου νέοι Ιρακινοί πρόσφυγες κάθε μήνα, άρχισε να εφαρμόζει περιοριστικά μέτρα, επικαλούμενη οικονομική στενότητα, γεγονός που ανάγκασε τον ΟΗΕ να σημάνει συναγερμό.

Μέχρι τώρα, οι Ιρακινοί μπορούσαν να μπουν στο έδαφος της Συρίας χωρίς βίζα, να παραμείνουν για έξι μήνες και στη συνέχεια να ανανεώνουν την παραμονή τους κάθε έξι μήνες βγαίνοντας έξω από τα σύνορα της χώρας και επιστρέφοντας αμέσως. Μπορούσαν δηλαδή να παραμείνουν επ' αόριστο στη χώρα. Με τα νέα μέτρα, όταν μπαίνουν στη Συρία, μπορούν να πάρουν

Η συμφωνία της Μέκκα

Παραθέτουμε ολόκληρο το κείμενο της συμφωνίας που υπογράφηκε στη Μέκκα την Πέμπτη 8 Φεβράρη, όπως αναδημοσιεύτηκε από το Γαλλικό Πρακτορείο, γιατί στα ΜΜΕ φάνηκε ότι η συμφωνία περιλαμβάνει και δέσμευση της Χαμάς στις προηγούμενες συμφωνίες που έχει συνάψει η ΟΑΠ με ΗΠΑ και Ισραήλ, πράγμα που δεν αληθεύει.

«Βασισμένα στη γενναιοδωρή πρωτοβουλία του Σαουδάραβα βασιλιά Αμπντάλα Μπιν Αμπντούλ Αζίζ και υπό την εποπτεία της μεγαλειότητάς του, τα κινήματα της Φατάντ και της Χαμάς διεξήγαγαν την περίοδο 6-8 Φεβράρη 2007 στην ιερή πόλη της Μέκκα διάλογο για την παλαιστινιακή συμφιλίωση και συμφωνία και αυτός ο διάλογος, δόξα τω Θεώ, ολοκληρώθηκε με επιτυχία και επιτεύχθηκε συμφωνία στα ακόλουθα:

1ον: Να απαγορευτεί το χύσιμο παλαιστινιακού αίματος, να παρθούν όλα τα μέτρα και να γίνουν οι απαραίτητες συμφωνίες για να εμποδιστεί το χύσιμο παλαιστινιακού αίματος και να τονιστεί η σπουδαιότητα της εθνικής ενότητας ως βάση για την εθνική αποφασιστικότητα για την αντιμετώπιση της κατοχής και για να επιτευχθούν οι νόμιμοι εθνικοί στόχοι του Παλαιστινιακού λαού και να υιοθετηθεί η γλώσσα του διαλόγου σαν η μοναδική βάση επίλυσης των πολιτικών διαφορών στην παλαιστινιακή αρένα. Σ' αυτό το πλαίσιο, χρωστάμε εγνωμοσύνη στα αδελφια μας στην Αίγυπτο και την αιγυπτιακή αποστολή ασφαλείας στη Γάζα, που κατέβαλε τεράστιες προσπάθειες για να ηρεμήσει η κατάσταση στη Λωρίδα της Γάζας την προηγούμενη περίοδο.

2ον: Τελική συμφωνία για το

σχηματισμό μιας Παλαιστινιακής κυβέρνησης εθνικής ενότητας, σύμφωνα με μία αναλυτική συμφωνία που επικυρώθηκε κι απ' τις δύο πλευρές, και απαρχή των επειγόντων μέτρων που πρέπει να παρθούν για το σχηματισμό αυτής της κυβέρνησης σύμφωνα με το Σύνταγμα.

3ον: Να προχωρήσουμε μπροστά με πρακτικά μέτρα για να ενεργοποιήσουμε και να ανανεώσουμε την Οργάνωση για την Απελευθέρωση της Παλαιστίνης και να επιταχύνουμε τη δουλειά της προπαρασκευαστικής επιτροπής βασισμένης στις συναντήσεις του Καΐρου και της Δαμασκού. Συμφωνήθηκαν επίσης τα αναλυτικά βήματα που πρέπει να γίνουν πάνω σ' αυτό το θέμα από τις δύο πλευρές.

4ον: Να δοθεί έμφαση στην αρχή της πολιτικής συνεργασίας στη βάση των ενεργών νόμων στην Παλαιστινιακή Αρχή και στη βάση του πολιτικού πλουραλισμού, σύμφωνα με συμφωνία που επικυρώθηκε και από τις δύο πλευρές.

Με ευχαρίστηση ανακοινώσαμε αυτή τη συμφωνία στις Παλαιστινιακές μάζες και το Αραβικό και Ισλαμικό έθνος και σ' όλους μας τους φίλους παγκόσμια. Σημειώνουμε τη δέσμευσή μας στο πνεύμα και στο γράμμα αυτής της συμφωνίας, ώστε να μπορούμε να αφιερώσουμε το χρόνο μας στην επίτευξη των εθνικών μας στόχων και να απαλλαγούμε από την κατοχή, να ξανακερδίσουμε τα δικαιώματά μας και να αφιερώσουμε τη δουλειά μας στα κύρια ζητήματα, κυρίως της Ιερουσαλήμ, των προσφύγων, του τεμένους Αλ-Ακσα, των φυλακισμένων και κρατούμενων και της αντιμετώπισης του τείχους και των εποικισμών».

από τους Αραβες

ριοι, ώστε με το δημοψήφισμα που σχεδιάζεται να γίνει μέχρι το τέλος της χρονιάς να προσαρτηθεί στο ιρακινό Κουρδιστάν.

Ωστόσο, δεν είναι καθόλου εύκολο να υλοποιηθεί μια τέτοια απόφαση. Όχι μόνο γιατί υπάρχει η σθεναρή αντίδραση από την πλευρά της Τουρκίας, η οποία, εκτός του ότι αντιτίθεται στη δημιουργία κουρδικού κράτους, εμποφθαλμιά το πετρέλαιο που βρίσκεται στο υπέδαφος του Κιρκούκ (το 2% των διαπιστωμένων παγκόσμιων αποθεμάτων). Αλλά και γιατί θα συναντήσει την αντίσταση του αραβικού πληθυσμού, που θεωρεί την πόλη ιρακινό έδαφος. Ο Μοχάμεντ Χαλίλ, ηγετικό στέλεχος της Αραβικής Ρεπουμπλικανικής Ένωσης του Κιρκούκ δήλωσε: «Απορρίπτουμε αυτές τις νέες αποφάσεις και τις θεωρούμε μορφή αναγκαστικής μετανάστευσης». Και ο ηγέτης του κόμματος της Αραβικής Συ-

γκέντρωσης προειδοποίησε: «Οι Αραβες και οι Τουρκομάνοι εξετάζουν όλες τις επιλογές, συμπεριλαμβανομένης της βίας για να υπερασπίσουν την ύπαρξή τους».

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι η αναγκαστική μετανάστευση του αραβικού πληθυσμού από το Κιρκούκ θα ρίξει λάδι στη φωτιά του εμφύλιου πολέμου και θα εντείνει την εθνοκάθαρση σε βάρος των Αράβων και των Τουρκομάνων, εκκρόσωποι των οποίων δηλώνουν ότι θα παλέψουν από κοινού ενάντια σ' αυτή την απόφαση. Κι αυτό θα δημιουργήσει τετελεσμένα, που θα αποδυναμώσουν και τις τουρκικές αντιδράσεις και θα διευκολύνουν αυτούς που επιδιώκουν το διαμελισμό του Ιράκ, πρώτα απ' όλους τους Αμερικάνους κατακτητές, χωρίς την έγκριση των οποίων δεν θα μπορούσε να παρθεί μια τέτοια απόφαση.

του ΣΥΡΙΖΑ είναι κουτοπόνηρος. Δεν παίρνει ευθέως θέση, αλλά αφήνει να διαφανεί η θέση του. Οποιοσδήποτε ρωτήσει, θα πάρει την απάντηση «δεν είναι ακριβώς έτσι». Μωρέ ψώνισαν από σβέρκο ο Αλαβάνος και οι σύμμαχοί του.

■ Αποθράσυνση

Ο μπάτσος, ακόμα και όταν έχει βαθμό ταξίαρχου και κατέχει τη θέση του αττίκάρχη, δεν παύει να είναι μπάτσος. Σκέφεται με τη δική του λογική. Με τη λογική του μπάτσου και όχι με τη λογική του πολιτικού. Για το μπάτσο ολόκληρη η κοινωνία είναι εχθρός. Εκτός από μια δράκα ρουφιάνους που το 'χουν καμάρι τους να συνεργάζονται με την Αστυνομία. Ο μπάτσος το φέρει βαρέως που οι πολιτικοί δεν τον αφήνουν να βάλει τάξη στα κακώς κείμενα με τον τρόπο που αυτός ξέρει. Που τον αναγκάζουν να τηρεί κάποιους κανόνες. Μισεί επίσης τους δικηγόρους (εκτός από τους ρουφιάνους που τους δίνει δουλειές, πάντα με το αζημίωτο), τους δημοσιογράφους (εκτός από τα παπαγαλάκια της Ασφάλειας) και τους διανοούμενους που μιλούν στο όνομα των δημοκρατικών δικαιωμάτων. Δεν μπορεί να καταλάβει ότι και αυτοί υπηρετούν το ίδιο σύστημα. Ο μπάτσος είναι μπάτσος.

Όταν, λοιπόν, ο μπάτσος αισθάνεται ότι έχει προϊστάμενο έναν πολιτικό που είναι μπάτσος, αισθάνεται ευτυχισμένος. Θεωρεί πως επιτέλους είναι ελεύθερος να συμπεριφερθεί σαν μπάτσος. Χωρίς τα πολιτικάντικα κυριλίκια. Και βγάζει ανακοινώσεις σαν κι αυτή του αττίκάρχη Γκόλφη. Ανακοινώσεις γελοίες στο περιεχόμενό τους, που όμως υποδηλώνουν ένα κλίμα. Δείχνουν τον αέρα που φυσάει στους χώρους που οργανώνεται η κρατική καταστολή. Πάντα τα παρακολουθούσαν τα πούλμαν με τους διαδηλωτές. Δεν έβγαζαν όμως τέτοιες ανακοινώσεις. Και αυτή η πρωτιά κατακτήθηκε επί Πολύδωρα.

■ Για την ταμπακιέρα;

«Αθλιότητες και προβοκάτσιες» χαρακτηρίζει ο «Ριζοσπάστης» (13.2.06) τα όσα έγραψε η εφημερίδα «Αξία» για τη σχέση του Περισού με την εταιρία «Γερμανός». Απαντώντας δε στο επιχείρημα της οικονομικής φυλλάδας, ότι «το ΚΚΕ επισήμως ποτέ δεν έχει αποδεχτεί ότι έχει επιχειρήσεις για την αυτοχρηματοδότησή του», καλεί τον αρθρογράφο «να ανοίξει το καταστατικό του ΚΚΕ και να δει τι λέμε για τις κομματικές επιχειρήσεις για να μην εκτίδεται».

Μάλλον οι αρθρογράφοι του Περισού θα έπρεπε να μην εκτίδονται. Θα έπρεπε να θυμούνται τη γνωστή παροιμία: «δε μιλάνε για ακοινί στο σπίτι του κρεμασμένου». Διότι, όταν στις αρχές της δεκαετίας του '90 κατέρρευσε το οικοδόμημα του (αν)υπαρκτού, και μαζί κατέρρευσε ο ενιαίος Συνασπισμός, ενώ ο Περισός διασπάστηκε, αποκαλύφθηκε μια πληθώρα επιχειρήσεων οι οποίες ουδέποτε είχαν δηλωθεί ως κομματικές. Επιχειρήσεις κάθε είδους: εμπορικές, εισαγωγικές, κατασκευαστικές, τουριστικές, παροχής υπηρεσιών, εκδοτικές κ.λπ. κ.λπ. Είδαν κι έπαθαν μέχρι να τις μοιράσουν, ξεκαθαρίζοντας τα μετοχολογία τους. Υπήρξαν ακόμα και περιπτώσεις ανθρώπων που είχαν κάποιες μετοχές ή εμφανίζονταν ως ιδιοκτήτες επιχειρήσεων που ανήκαν στο κόμμα και που φώναζαν «ελάτε πάρτε τες κι αφήστε μας ήσυχους».

Μπάζει, λοιπόν, το επιχείρημα αυτό, ως προς το ότι δεν είχαν καμία σχέση με το «Γερμανός». Εμείς δεν χρειάζεται να συνωμοσιολογήσουμε. Μας αρκεί (και το έχουμε σχολιάσει) η θέση που πήραν όταν το θέμα συζητήθηκε στη Βουλή, έξι μήνες μετά την κατάθεση επερώτησης από το ΠΑΣΟΚ. Τότε, λοιπόν, δεν πήραν καμιά θέση για το εάν η εξαγορά της «Γερμανός» από την Cosmote συνιστά σκάνδαλο, περιοριζόμενοι στο αποστομωτικό επιχείρημα... «αυτά έχει η αγορά!»

«Πράιτορ ουρμπάνους» του Πολύδωρα απευθύνεται με γαλακτική ευγένεια προς τον εχθρό διαδηλωτή. Η φωτογραφία δημοσιεύτηκε στο Indymedia και είναι από την πανεκπαιδευτική διαδήλωση της 9ης Φλεβάρη.

Στο ντούκου και το νέο πογκρόμ;

Πόσος καιρός πέρασε από τότε που τα ΜΑΤ εισέβαλαν σε συγκεκριμένα μαγαζιά των Εξαρχείων (προσπάθησαν να εισβάλουν ακόμα και στα γραφεία του «Δικτύου») και τσουβάλιασαν στις κλούβες όλους τους θαμώνες, κουβαλώντας τους στη ΓΑΔΑ και παραπέμποντας μάλιστα ορισμένους στον εισαγγελέα με γελοίες κατηγορίες; Είναι δεν είναι ένας χρόνος. Εκείνο το περιστατικό πέρασε λίγο-πολύ στο ντούκου. Βγήκαν κάποιες καταγγελίες, έγινε και μια πορεία από την πλατεία Εξαρχείων, στην οποία περισσότερο ελαμψαν ορισμένοι με την απουσία τους, και το θέμα ξεχάστηκε.

Το βράδυ της περασμένης Δευτέρας το σκηνικό επαναλήφθηκε. Οι «πραίτορες» του Πολύδωρα με τις φαιοπράσινες στολές έζωσαν ένα κομμάτι των Εξαρχείων και συνελαβαν όλους τους θαμώνες συγκεκριμένων μαγαζιών. Ταυτόχρονα συλλάμβαναν και όσους κυκλοφορούσαν στους γύρω δρόμους και η εμφάνισή τους παρέπεμπε σε αυτό που η μπατασική νοοτροπία ορίζει ως «ύποπτο». Πρέπει να ήταν τουλάχιστον 70 οι άνδρες και γυναίκες που φορτώθηκαν σε περιπολικά και κλούβες και μεταφέρθηκαν στη ΓΑΔΑ.

Πρόσχημα για την επιχείρηση ήταν η πυρπόληση ενός υποκαταστήματος της Εθνικής Τράπεζας, γωνία Σόλωνος και Ιπποκράτους. Πρόσχημα, γιατί βέβαια οι δράστες αυτής της ενέργειας ούτε στο δρόμο θα κυκλοφορούσαν μετά ούτε για καφέ και μπύρα θα άραζαν. Θα έπαιρναν τα μέτρα τους για να μην έρθουν σε επαφή με μπάτσους. Άλλωστε, από τους δεκάδες που μετέφεραν οι ΜΑΤάδες στη ΓΑΔΑ ουσιαστικά δεν ζητήθηκε τίποτα, πέρα από τα στοιχεία ταυτότητάς τους, όπως περιγράφει στη διπλανή στήλη και ο σύντροφος που ήταν ανάμεσα στους «τυχερούς».

Ήξεραν πολύ καλά ότι δε θα βγάλουν τίποτα συγκεκριμένο από αυτή την ενέργεια. Δεν επεδίωξαν καν να βγάλουν τίποτα συγκεκριμένο. Ήταν νέτα-σκέτα μια άσκηση τρομοκρατίας. Μια άσκηση τρομοκρατίας απόλυτα ταιριαστή με την «περιρρέουσα ατμόσφαιρα» του τελευταίου διαστήματος. Ενα τεστάρισμα των ευρύτερων αντικατασταλτικών ανακλαστικών. Το αστικό κράτος έστειλε ένα ακόμη μήνυμα: η εξουσία των κατασταλτικών μηχανισμών μου είναι απεριόριστη και δεν περιορίζεται από καμιά διάταξη του συντάγματος ή νόμων. Ξεχάστε αυτά που ονομάζονται δικαιώματα του πολίτη και ανθρώπινα δικαιώματα. Η Αστυνομία μπορεί να συλλαμβάνει όποιον θέλει, όποτε θέλει, όπου θέλει και να μη δίνει λογαριασμό σε κανέναν.

Είναι από τις περιπτώσεις εκείνες που τα πολλά λόγια είναι φτώχεια. Το ερώτημα είναι σαφές και δε χωρά διφορούμενες απαντήσεις: θα περάσει και το νέο πογκρόμ στο ντούκου; Θα θεωρήσουμε ότι αφορά ένα συγκεκριμένο ιδεολογικοπολιτικό χώρο (που δεν αφορά, αν σκεφτούμε ότι οι θαμώνες στα καφενεία δεν μαζεύονται με ιδεολογικά κριτήρια); Θα θεωρήσουμε ότι είναι μια αστυνομική πρακτική που πρέπει να τη συνηθίσουμε, γιατί δε μπορούμε να τη σταματήσουμε;

Η δική μας απάντηση είναι εξίσου καθαρή με την ερώτηση: έτσι και ανεχτούμε αυτή την κατάσταση, θα βρεθούμε μπροστά σε πολύ χειρότερα. Μπορούμε και πρέπει να απαντήσουμε μαζικά και μαχητικά και να ακυρώσουμε την τακτική της αστυνομοκρατίας, των πογκρόμ, της συλλογικής ευθύνης και της μηδενικής ανοχής. Την ίδια απάντηση πρέπει να δώσουν όλες οι συλλογικότητες που κινούνται στον αριστερό και αναρχικό-αντιεξουσιαστικό χώρο. Το ίδιο ισχύει και για κινήματα, όπως το φοιτητικό, που επειδή αγωνίζονται βρίσκονται στο στόχαστρο. Εμπρακτα και όχι μόνο με κάποιες ανακοινώσεις. Γιατί οι ανακοινώσεις γρήγορα ξεχνιούνται και τελικά λειτουργούν ως άλλοθι αδράνειας. Ας θυμηθούμε τους στίχους του Μπρεχτ που τελειώνουν με κείνο το προφητικό: «Όταν ήρθαν να πιάσουν εμένα, δεν είχε απομείνει κανένας για να διαμαρτυρηθεί».

Αυτόπτης μάρτυρας

Ομηρία στη ΓΑΔΑ

Άλλη μια απόπειρα κατατρομοκράτησης νεολαίων από μπάτσους ξετυλίχτηκε τη Δευτέρα το βράδυ στα Εξαρχεία. Μετά το πέρας των πρώτων φοιτητικών συνελεύσεων, που επισφράγιζαν τη συγχροση των καταλήψεων, κάποιοι κάναμε το συνηθισμένο μας σουλάτσο στα Εξαρχεία για καφεδάκι. Κατά τις 8, μια διμοιρία ΜΑΤάδων περικύκλωσε το καφενείο στη Μεσολογίου και Λόντου γωνία. Η σουρεαλιστική εικόνα των γουρουινιών να γουρλώνουν τα μάτια τους στη τζαμαρία του μαγαζιού και να μας παρακολουθούν να πίνουμε τις γουλιές μας προκάλεσε τα αυθόρμητα γέλια και μειδιάματα όλων μας. Το πρώτο ξάφνιασμα ήρθε όταν ο αρχιΜΑΤάς μπήκε στο μαγαζί για να μας πει πάνω-κάτω ότι είμαστε όλοι αναγκασμένοι να τους ακολουθήσουμε στη ΓΑΔΑ. Στα δικά μας «γιατί» και «πώς» δεν λάβαμε βέβαια καμία απάντηση. Έτσι τους διέταξαν, τα παράπονά μας οφείλαμε να τα εκφράσουμε στους ανωτέρους τους στη ΓΑΔΑ.

Μας πήραν ανά ομάδες των δέκα, περικυκλωμένους από ΜΑΤάδες που μας απειλούσαν να μη ξεφύγουμε από τον κλοιό τους. Στην Ακαδημίας ο δρόμος ήταν αποκλεισμένος από μπάτσους. Μας επιβίβασαν ανά δύο σε περιπολικά, σε κάποιους που διαμαρτυρήθηκαν φόρεσαν χειροπέδες και μια πομπή συνοδείας ΖΗΤΑδων ξεκίνησε καταλήγοντας σε χρόνο ρεκόρ στη ΓΑΔΑ. Στην είσοδο το ίδιο σκηνικό. Επρεπε να στοιχηθούμε ο ένας πίσω από τον άλλο και με βήμα να μπούμε στον ανελκυστήρα. Η «ομάδα μου» αποβιβάστηκε στον 6ο όροφο. Εκεί συναντήσαμε την «πρώτη ομάδα» στοιβαγμένη σε ένα στενό διάδρομο. Δυο-τρεις ασφαλίτες ανέλαβαν να μας κάνουν τα σκληρά καρύδια, αλλά σε γενικές γραμμές δεν είχαν στο νου τους παρά να επιβεβαιώσουν ως σώμα καταστολής την εξουσία τους. Τα «κάτσε κάτω», «μη μιλάς», «κλείσε το κινητό» συναντούσαν τις δικές μας αντιστάσεις και αποδοκιμασίες.

Ήταν αρκετά ήπιοι. Επιδόθηκαν μόνο σε σωματικό έλεγχο στους άρρενες. Μετά από καμιά ώρα μας πήραν τα στοιχεία μας και κράτησαν τις ταυτότητές μας. Από κάποιον γηραιότερο κράτησαν μια «Εργατική Αλληλεγγύη» για στοιχείο! Δεν μας έκαναν ερωτήσεις του τύπου «πού βρισκόμασταν την τάδε ώρα» κτλ. Μόνο κλασικές ερωτήσεις σε εξακριβωση στοιχείων: διαμονή συν το τηλέφωνό μας. Προσωπικά αρνήθηκα να τους δώσω επιπλέον στοιχεία πέραν της ταυτότητάς μου κι όταν διαμαρτυρήθηκα ότι δεν έχουν κανένα δικαίωμα να μας έχουν στην ΓΑΔΑ, απλώς μου απάντησαν ότι σύντομα θα μας αφήσουν. Όταν τους ρώτησα το λόγο της ομηρίας μας, πέταξαν το μπαλάκι στους μπάτσους που μας έφεραν! Υποτίθεται ότι επί μια ώρα περιεργάζονταν τα στοιχεία μας. Και κατά τις 11 άρχισαν να μας μαζεύουν πάλι ανά ομάδες για να μας επιστρέψουν τις ταυτότητες, να υπογράψουμε για την παραλαβή της ταυτότητας και την ώρα και τον τόπο της προσαγωγής και να μας συνοδεύσουν πάλι ανά ομάδες στην έξοδο.

Βγήκα από τους πρώτους. Από όσους είχαν συγκεντρωθεί εκεί για αλληλεγγύη, έμαθα ότι είχε συμβεί η επίθεση στην Εθνική Τράπεζα στη Σόλωνος πριν αρχίσουν τα πογκρόμ, ότι είχαν γίνει ντου και σε άλλα μαγαζιά στη Ζωοδόχου Πηγής και στον εγγύτερο πεζόδρομο και ότι συνολικά 60 περίπου άτομα βρίσκονταν στην ΓΑΔΑ. Οι υπόλοιποι βρίσκονταν στον ενδέκατο όροφο. Κατά τις 12 παρά τους άφησαν όλους. Δεν άφησαν κανέναν να πλησιάσει την είσοδο, μήτε τους δικηγόρους. Κατά τη διάρκεια της ομηρίας μας, τα παπαγαλάκια των ΜΜΕ έπαιζαν ειδηση για σύλληψη, που δεν έγινε ποτέ. Την Τετάρτη πέρασα από το καφενείο για να παραλάβω την τσάντα μου. Την είχα αφήσει την ώρα που μας μαζεύουν. Είχε πέντε σιντί με απολογίες του Κουφοντίνα. Τα δύο έλειπαν. Οι μπάτσοι την είχαν ψάξει και προφανώς τα «ψείρισαν». Τους εύχομαι καλή ακρόαση.

Σ.Σ.

Ενας αποκαλυπτικός θάνατος

Το μόνο βέβαιο στην «υπόθεση Βαρθολομαίου» είναι πως ο Δ. Βρακατσέλης, με τον οποίο ο διοικητής του ΙΚΑ ήρθε στα χέρια, δεν είναι δολοφόνος. Δεν είναι δολοφόνος όχι γιατί το φώναξαν τόσοι συνάδελφοί του, που έσπευσαν να του συμπαρασταθούν στην περιπέτεια που περνάει, ούτε γιατί στους καφενέδες της επικράτειας είναι διάχυτη η συμπάθεια προς το πρόσωπό του (αυτό είναι αποτέλεσμα γνωστών στερεοτύπων, που δεν είναι κατ' ανάγκη και προοδευτικά), αλλά γιατί όλα δείχνουν πως ο άνθρωπος αυτός δεν πήγε για να σκοτώσει. Δεν πάει κάποιος για να σκοτώσει με γυμνά τα χέρια (ακόμα και για να δείρει να πήγαινε, θα κρατούσε τουλάχιστον κανένα ματσούκι) και δεν είναι αυτός που ειδοποιεί το ΕΚΑΒ.

Ο άνθρωπος έμπλεξε χωρίς να το καταλάβει σε μια ιστορία που ασφαλώς θα του κοστίζει. Είναι και ο ίδιος θύμα κάποιων συγκυριών. Αν ήταν οποιοσδήποτε άλλος στη θέση του Βαρθολομαίου, η κατηγορία της ανθρωποκτονίας από πρόθεση με ενδεχόμενο δόλο που απήγγιλε η Εισαγγελία δεν θα απαγγελόταν. Άλλωστε, δικαστικοί κύκλοι έσπευσαν τάχιστα να αναδιπλωθούν και το πιθανότερο

είναι πως ίσως και πριν το πέρας της ανάκρισης η κατηγορία θα μετατραπεί, για να ανταποκρίνεται στα πραγματικά περιστατικά.

Με τα προσωπικά του Βαρθολομαίου και του Βρακατσέλη δεν θα ασχοληθούμε. Δεν θα ασχολούμασταν καθόλου με την υπόθεση, αν ο κατά λάθος θάνατος ενός υψηλόβαθμου κρατικού παράγοντα και επί χρόνια υψηλόβαθμου στελέχους του κυβερνώντος κόμματος, στο πλαίσιο ενός καυγά για ζητήματα τιμής, δεν άνοιγε το καπάκι σε μια ιστορία που ξεφεύγει από τα όρια των προσωπικών σχέσεων και αποκτά ξεκάθαρο πολιτικό χαρακτήρα, με έντονη την οσμή του σκανδάλου. Είναι αυτή η οσμή που κινητοποίησε το δυναμικό της ΝΔ και οδήγησε τον Αντώνιο (κατ' εντολή του πρωθυπουργού φυσικά) να απαντά με σχεδόν τραμπουκικό τρόπο («αθλιότητες», «σεναριολογία» κ.λπ.) στα εύλογα δημοσιογραφικά ερωτήματα. Να αρνείται να απαντήσει, δηλαδή. Και κάτι ακόμη: «Αυτή τη στιγμή γίνεται αστυνομική έρευνα», δήλωσε ο Αντώνιος στο «μπρίφιγκ» της Τετάρτης. Δεν του είπα κανείς, ότι η αστυνομική προανάκριση τέλειωσε με την παράδοση του Βρακατσέλη και

την παραπομπή στον εισαγγελέα και πως πλέον γίνεται τακτική ανάκριση, δηλαδή δικαστική και όχι αστυνομική διαδικασία;

Όλοι είδαμε και ακούσαμε τον προϊστάμενο της Ιατροδικαστικής Υπηρεσίας Φ. Κουτσαύτη να βγαίνει καμαρωτός στα κανάλια και να δηλώνει ότι ο θάνατος του Ι. Βαρθολομαίου οφείλεται σε χτύπημα «διά θλόντος οργάνου». Με βάση αυτές τις δηλώσεις, ο θάνατος του Βαρθολομαίου αποδόθηκε σε χτύπημα από τον δράστη με κάποιο βαρύ αντικείμενο. Όπως αποδείχτηκε, όμως, αυτός τον χτύπησε με γροθιές και βέβαια δε μπορείς να σκοτώσεις έναν άνθρωπο με γροθιές, εκτός κι αν είσαι ο Μάικ Τάισον (ο 59χρονος Δ. Βρακατσέλης δε δείχνει άνθρωπος με σωματική ρώμη).

Η ανακρίτρια δέχτηκε το αίτημα των συνηγόρων του κατηγορούμενου και του έδωσε νέα προθεσμία να απολογηθεί, προκειμένου στο μεταξύ να φτάσει η ιατροδικαστική έκθεση, που θα περιλαμβάνει και τοξικολογικές και ιστολογικές εξετάσεις, που θα δείξουν τα ακριβή αίτια του θανάτου. Κατόπιν τούτων, το ερώτημα είναι εύλογο: είναι επιστήμονας αυτός που έσπευσε να κάνει δηλώσεις στα κανάλια, πριν ακόμα πραγματοποιήσει νεκροτομή στο πτώμα; Σε ποιους προσπαθούσε να πουλήσει εκδούλευση ο προϊστάμενος της Ιατροδικαστικής Υπηρεσίας; Και ποια εμπιστοσύνη μπορεί να υπάρχει στα όσα κατά καιρούς δηλώνει;

Στη μνήμη του συντρόφου Κωστή Νικηφοράκη προσφέρουμε στην «Κόντρα» Οι Μ.Β. και Π.Γ. 100 ευρώ Οι Κ.Ν. και Π.Π. 100 ευρώ Σύντροφοι από τη Θεσσαλονίκη 100 ευρώ

Κατέλαβαν και δεύτερη πόλη οι Ταλιμπάν

Μετά τη Μούσα Κάλα, οι Ταλιμπάν κατέλαβαν μια ακόμη περιοχή της επαρχίας Χέλμαντ, σύμφωνα με δηλώσεις του Καρί Γιουσέφ, εκπροσώπου των Ταλιμπάν, στο Αλ-Τζαζίρα, που επιβεβαιώθηκαν από τον εκπρόσωπο Τύπου των νατοϊκών δυνάμεων. Ο Καρί Γιουσέφ δήλωσε ότι οι Ταλιμπάν κατέλαβαν στις 12 Φεβρουαρίου την πόλη Ουασίρ, που αποτελεί το κέντρο μιας απομακρυσμένης ερημικής περιοχής στο βορειοδυτικό τμήμα

σφέρει καταφύγιο». Καθώς και τη δήλωση του Ντάντα Μοχάμεντ Καν, τοπικού βουλευτή και πρώην διοικητή της Υπηρεσίας Πληροφοριών, που είπε: «Οι Ταλιμπάν τώρα θα αυξήσουν τη δύναμή τους εδώ και θα καταλάβουν και την υπολοίπη επαρχία».

Υπενθυμίζουμε ότι οι Ταλιμπάν κατέλαβαν την Μούσα Κάλα την 1η Φεβρουαρίου, τέσσερις μήνες μετά τη συμφωνία ανάμεσα στα βρετανικά στρατεύματα και τους δημογέρο-

της επαρχίας Χέλμαντ, ότι κρατούν αιχμαλώτους 33 αστυνομικούς, ότι κατέσχισαν τα αυτοκίνητα της αστυνομίας και ότι κυβερνητικές δυνάμεις επιχείρησαν να ανακαταλάβουν την πόλη, αλλά η επίθεση αποκρούστηκε.

Το σχετικό ρεπορτάζ του Αλ-Τζαζίρα παραθέτει επίσης τη δήλωση του διοικητή των Ταλιμπάν στην επαρχία Χέλμαντ, του Μουλά Αμπντελ Ραχίμ, που είπε: «Δεν είναι μόνο η Μούσα Κάλα και η Ουασίρ, ελέγχουμε μεγάλο μέρος της επαρχίας Χέλμαντ. Ο λαός είναι μαζί μας. Μας δίνει τρόφιμα και μας προ-

ντες, η οποία πρόβλεπε την απομάκρυνση ταυτόχρονα των Ταλιμπάν και των νατοϊκών δυνάμεων σε απόσταση πέντε χιλιομέτρων από το κέντρο της Μούσα Κάλα και την ανάληψη της ασφάλειας της πόλης από τοπική αστυνομική δύναμη. Η συμφωνία αυτή ήταν κομβικό σημείο στην ταχτική του βρετανικού στρατού στο Αφγανιστάν και, παρά τις αντιδράσεις των Αμερικάνων που υποστήριζαν ότι ευνοεί τους Ταλιμπάν, προβάλλονταν ως μοντέλο για τη σύναψη ανάλογων συμφωνιών και σε άλλες περιοχές.

Τη στιγμή που γράφονται οι

Σε δεινή θέση οι Ιρακινοί πρόσφυγες

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 5
άδεια παραμονής μόνο για 15 μέρες, στη συνέχεια πρέπει να κάνουν αίτηση για τρίμηνη άδεια παραμονής, που μπορεί να ανανεωθεί μόνο για μια φορά. Μετά τους έξι μήνες, κάθε Ιρακινός, που δεν είναι σπουδαστής ή δεν έχει δουλειά, πρέπει να φύγει από τη Συρία για 30 τουλάχιστον μέρες και μετά να επιστρέψει. Όμως οι περισ-

σότεροι που πλήττονται από το μέτρο αυτό δεν μπορούν να φύγουν, δεν έχουν πού να μείνουν και πώς να επιβιώσουν για 30 μέρες, γιατί έχουν ξοδέψει τις οικονομίες τους ή έχουν χάσει τα πάντα στο Ιράκ, γεγονός που θα τους αναγκάσει να μείνουν παράνομα στη χώρα και να κινδυνεύουν να απελαθούν.

Δεύτερος κύκλος βιντεοπροβολών

τις Παρασκευές, 8:30' μμ με ελεύθερη είσοδο, όπως πάντα

ΜΗΝ ΕΝΟΧΛΕΙΣΤΕ
από τον Μίκαελ Χάνεκε

16/02: Αγνωστος κώδικας
(Code Inconnu: récit Incomplet de divers voyages, 2000)

23/02: Η ώρα του λύκου
(Le temps de loup, 2003)

02/03: Κρυμμένος
(Caché, 2005)

Παρασκευή στις 8.30μμ
Αντιβιοκέντρο 52 & Αρσενίου
Εκδόσεις: 41424790
cinema@antivio.com

KONTA

γραμμές αυτές η Μούσα Κάλα παραμένει ακόμη υπό τον έλεγχο των Ταλιμπάν και παράλληλα βρίσκονται, σύμφωνα με το Αλ - Τζαζίρα, σε εξέλιξη διαπραγματεύσεις για την ειρηνική αποχώρησή τους, ενώ δεν είναι γνωστό αν η Ουασιρ έχει ανακαταληφθεί.

Οι εξελίξεις αυτές δεν αποτελούν μόνο σοβαρό πλήγμα στην ταχτική του βρετανικού στρατού στο Αφγανιστάν, αλλά δίνουν και μια αμυδρή εικόνα των τεράστιων δυσκολιών που αντιμετωπίζουν οι αμερικάνικες και οι νατοϊκές δυνάμεις στο Αφγανιστάν. Αυτό εξηγεί και την απροθυμία που έδειξαν στην πρόσφατη σύνοδο του ΝΑΤΟ στη Σεβίλη, αρκετές χώρες - μέλη, όπως η Γερμανία, η Γαλλία, η Ισπανία, η Ιταλία και η Τουρκία, να στείλουν στρατιωτικές ενισχύσεις στα θερμά μέτωπα της επαρχίας Χέλμαντ και του νοιοανατολικού Αφγανιστάν. Το αμερικανοβρετανικό αίτημα για 2.500 ακόμη νατοϊκούς στρατιώτες, εκτός των 5.000 (3.200 Αμερικάνοι, 800 Βρετανοί και 1.000 Πολωνοί) που έχει ήδη ανακοινωθεί ότι θα ενισχύσουν τις 35.000 αμερικανονατοϊκές δυνάμεις που υπηρετούν σήμερα στο Αφγανιστάν, δεν βρήκε ανταπόκριση. Ενδεικτική του κλίματος που επικρατεί στις γραμμές του ΝΑΤΟ, ενόψει και της αναμενόμενης σφοδρής επίθεσης των Ταλιμπάν την ερχόμενη άνοιξη, είναι και η δήλωση του Γερμανού υπουργού Αμυνας στους δημοσιογράφους: «Όταν οι Ρώσοι ήταν στο Αφγανιστάν, είχαν 100.000 στρατιώτες και δεν νίκησαν».

Παράλληλα με τις στρατιωτικές προετοιμασίες, ο Λευκός Οίκος εντείνει τις πιέσεις στην πακιστανική κυβέρνηση για να την αναγκάσει να σφίξει τον κλοιό στους Ταλιμπάν. Και ανάμεσα σ' αυτούς που, όπως φαίνεται, θα την πληρώσουν είναι οι Αφγανοί πρόσφυγες. Έτσι λοιπόν, μετά την πρόσφατη επίσκεψη του νέου Αμερικάνου υπουργού πολέμου, Ρόμπερτ Γκέιτς, στο Πακιστάν, η πακιστανική κυβέρνηση ανακοίνωσε ότι όλοι οι Αφγανοί πρόσφυγες, περίπου 2,4 εκατομμύρια, πρέπει να επιστρέψουν στο Αφγανιστάν μέχρι το 2009 και ότι τέσσερα στρατόπεδα κοντά στα αφγανικά σύνορα, που φιλοξενούν 230.000 πρόσφυγες, θα κλείσουν μέχρι το τέλος Αυγούστου και οι άνθρωποι που ζουν σ' αυτά πρέπει είτε να επιστρέψουν στο Αφγανιστάν ή να μεταφερθούν σε άλλα στρατόπεδα, όπου μπορούν να παραμείνουν μέχρι το 2009. Ο στόχος είναι φανερός. Να αποκοπούν οι Ταλιμπάν από τη βάση τους και να περιοριστούν δραστηριότητες τους στο πακιστανικό έδαφος, επειδή οι Αμερικάνοι πιστεύουν ότι οι Αφγανοί πρόσφυγες, στην πλειοψηφία Πακιστάν, τροφοδοτούν στρατιωτικά και οικονομικά την αφγανική αντίσταση στις δυνάμεις κατοχής.

■ ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΣ

Αντεργατικό πραξικόπημα των εργατοπατέρων

Στις 13 Φεβράρη οι πέντε εργατοπατέρες (που από την πρώτη στιγμή πολέμησαν τη συμφωνία της Αμεσης Δημοκρατίας και της φιλοκυβερνητικής παράταξης του Θ. Κούβαρη) μαζί με τους Ι. Κωνσταντακέλο και Μ. Χρυσανθακόπουλο (μέλη στο ΔΣ της παράταξης Κούβαρη) αποφάσισαν πραξικόπημα να επιβάλουν σ' όλα τα μέλη του ΔΣ του σωματείου του Παπαστράτου να υποβάλουν τις παρατήσεις τους και να προκηρυχθούν εκλογές για την ανάδειξη νέου ΔΣ. Πώς προσπαθούν να δικαιολογήσουν την κατάπτυστη αυτή ενέργεια; Παραθέτουμε σχετική δήλωση των 7 εργατοπατέρων:

«Η δυσαρμονία μεταξύ προεδρείου και εργαζόμενων είναι γεγονός αναμφισβήτητο. Οι τελευταίες δραματικές εξελίξεις που έλαβαν χώρα στο εργοστάσιο, μας υποχρέωσαν να πάρουμε την απόφαση με τη συναίνεση (μετά την ανακοίνωση στις 12/2/07) των δύο μελών του προεδρείου, να ζητάμε άμεσα σύγκληση ΔΣ, 13/2/2007 και ώρα 14:00 στα γραφεία του σωματείου θέματος: Απόφαση έκτακτης Γεν. Συνέλευσης για εκλογή Εφορευτικής Επιτροπής για διενέργεια εκλογών».

Δε μπορούμε ν' αφήσουμε ασχολίαστα τα λεγόμενα των 7 εργατοπατέρων για «δυσαρμονία προεδρείου και εργαζόμενων» όπως και για τις «τελευταίες δραματικές εξελίξεις που έλαβαν χώρα στο εργοστάσιο». Θυμίζουμε, αν και οι εργαζόμενοι στον Παπαστράτο το γνωρίζουν, ότι η δραματική εξέλιξη δεν είναι άλλη από την τελεσίδικη ακύρωση της έφεσης κατά της πρωτόδικης απόφασης 1959/2006 του Μονομελούς Πρωτοδικείου Πειραιά, με την οποία ακυρώσαν, εκτός των άλλων, η ξεπουληματική επιχειρησιακή συλλογική σύμβαση εργασίας και κατ' επέκταση οι ατομικές συμβάσεις εργασίας, τις οποίες απέσπασε η εργοδοσία με την άμεση βοήθεια των εργατοπατέρων και την άσκηση απειλών σ' όλους τους εργαζόμενους. Η ακύρωση έγινε στις 26 Γενάρη του 2007, ύστερα από την απόφαση του ΔΣ (στις 28 Δεκέμβρη του 2006) να εξουσιοδοτήσει το νέο δικηγόρο του σωματείου να προχωρήσει τη νομική διαδικασία της ακύρωσης. Το δικόγραφο με το οποίο ακυρώθηκε η έφεση κοινοποιήθηκε και

στην εργοδοσία εδώ και αρκετές ημέρες. Έτσι, η εργοδοσία, που είναι υποχρεωμένη να σέβεται την εργατική νομοθεσία και τις δικαστικές αποφάσεις, οφείλει να καταβάλει αναδρομικά σε όλους τους εργαζόμενους αυτά που κλέβει από την 1η Γενάρη του 2005! Αυτές είναι οι «δραματικές εξελίξεις». Ότι οι εργαζόμενοι πρέπει να πάρουν πίσω λεφτά που τους έχει κλέψει η επιχείρηση!

Αυτή η εξέλιξη σίγουρα δεν είναι ευχάριστη για την εργοδοσία, αφού υποχρεώνεται να καταβάλει τα κλεμμένα. Είναι όμως ευχάριστη και δίκαιη για τους εργαζόμενους στον Παπαστράτο. Όμως, δεν είναι και δραματική για την εργοδοσία, όπως την παρουσιάζουν οι εργατοπατέρες, γιατί αυτά που θα αναγκαστεί να δώσει στους εργαζόμενους είναι μερικά

εκατ. ευρώ, που είναι ψίχουλα μπροστά σ' αυτά που βγάζει από την απλήρωτη δουλειά της εργατικής τάξης.

Αν οι Ι. Κωνσταντακέλος και Μ. Χρυσανθακόπουλος δεν αθετούσαν την συμφωνία των δύο παρατάξεων και δεν έβριζαν πλάτη για την αδρανοποίηση του προεδρείου, τώρα η εργοδοσία θα άρχιζε να καταβάλει τα κλεμμένα σ' όλους τους εργαζόμενους και θα άφηνε κατά μέρος τις παπάρες των στελεχών της ότι τάχα δεν θα μεταφέρει το εργοστάσιο στον Ασπρόπυργο. Πώς θα συνέβαινε αυτό; Απλά, το προεδρείο του ΔΣ του σωματείου θα έπαιρνε ενυπόγραφες δηλώσεις απ' όλους τους εργαζόμενους, με τις οποίες θα κατήγγειλαν τις ατομικές συμβάσεις, θα κοινοποιούσε στην εργοδοσία και

θα την καλούσε να επιστρέψει τα κλεμμένα. Τώρα, μετά το πραξικόπημα των εργατοπατέρων και την επαναπροκήρυξη εκλογών, η εργοδοσία αναστέλλει για ένα χρονικό διάστημα την καταβολή των κλεμμένων.

Σ' αυτές τις εκλογές οι εργαζόμενοι του Παπαστράτου οφείλουν -τουλάχιστον- να μαυρίσουν τους 7 εργατοπατέρες ξεπερνώντας το φόβο και την τρομοκρατία των καπιταλιστών και των εργατοπατέρων. Λέμε τουλάχιστον, γιατί για μας οι εργαζόμενοι οφείλουν να ορθώσουν το ανάστημά τους εάν θέλουν να πάνε όλοι στον Ασπρόπυργο. Οι εργατοπατέρες ισχυρίστηκαν ακόμη, ότι υπάρχει δυσαρμονία του προεδρείου με τους εργαζόμενους. Προφανώς, ενοχλήθηκαν από το πλαίσιο συμφωνίας των 7 σημείων, χωρίς όμως να έχουν το θάρρος να το δηλώσουν και ανοιχτά. Και ενοχλήθηκαν, γιατί αυτές ήταν οι βουλές των κυρίων τους. Η ακύρωση της έφεσης έγινε στις 28 Γενάρη, ενώ το ΔΣ του σωματείου είχε αποφασίσει στις 28 Δεκέμβρη να ακυρώσει την έφεση, γιατί η παράταξη του Θ. Κούβαρη και ιδιαίτερα οι Ι. Κωνσταντακέλος και Μ. Χρυσανθακόπουλος πίεζαν να μεταθεθεί για αργότερα η διαδικασία ακύρωσης της έφεσης. Αυτοί οι δύο κύριοι κάποια στιγμή είχαν υποβάλει τις παρατήσεις τους, με στόχο να εκβιάσουν την Αμεση Δημοκρατία για να βάλει νερό στο

κρασί της. Η μόνη παράταξη που επέμενε στην υλοποίηση της συμφωνίας-πλαίσιο των 7 σημείων ήταν η Αμεση Δημοκρατία. Έτσι, αν η Αμεση Δημοκρατία είχε στο ΔΣ όχι τρεις αλλά έξι συμβούλους, όχι μόνο θα είχε ακυρωθεί η έφεση, αλλά και θα είχε αναγκαστεί η εργοδοσία να καταβάλει τα κλεμμένα στους εργαζόμενους και να αφήσει κατά μέρος την κινδυνολογία για σταμάτημα της επένδυσης στον Ασπρόπυργο.

Οι εργαζόμενοι στον Παπαστράτο, για να μη ξανασυμβούν αυτά τα ευτράπελα με το προεδρείο, οφείλουν να ξεπεράσουν το φόβο και να δώσουν την πλειοψηφία στην Αμεση Δημοκρατία, για να μπορέσει μαζί μ' αυτούς να αγωνιστεί για την προώθηση του πλαισίου των 7 σημείων. Η επιμονή μας μέσα από τις στήλες της «Κ» να δώσουν οι εργαζόμενοι την πλειοψηφία στην Αμεση Δημοκρατία αποδεικνύεται πέρα για πέρα ως ορθή και δεν υπαγορευόταν από καμία εγωιστική διάθεση. Την Τετάρτη 14 Φεβράρη η εργοδοσία απέλυσε έναν εργάτη. Θα τολμούσε να το κάνει αν οι Ι. Κωνσταντακέλος και Μ. Χρυσανθακόπουλος δεν υπονόμειαν τη συμφωνία-πλαίσιο και δεν τα έκαναν πλακάκια με το μαύρο μέτωπο της εργοδοσίας και των εργατοπατέρων με επικεφαλής τον Σ. Αλεβιζόπουλο; Κατά τη γνώμη μας όχι.

Απολύουν και σκευωρούν

Στις 2 Ιούνη του 2006 η Φίλιπ Μόρρις είχε απολύσει τον εργάτη Π. Μπακάλη, επειδή δεν υπέκυψε στις πιέσεις της να υπογράψει ένα λευκό χαρτί που προωθούσε ο Σ. Αλεβιζόπουλος, με σκοπό να ασκήσει στη συνέχεια τριτοανακοπή ενάντια στη δικαστική απόφαση 1959/2006, με την οποία ακυρώνονταν η ξεπουληματική επιχειρησιακή συλλογική σύμβαση εργασίας. Ο Π. Μπακάλης, ως μέλος της Αμεσης Δημοκρατίας, υπερασπίστηκε τόσο τις ανακοινώσεις της παράταξης όσο και δημοσιεύματα της «Κ» για την απόφαση 1959/2006 και για την έφεση ενάντια στην απόφαση. Αυτή η δράση του ενόχλησε πολύ τον Σ. Αλεβιζόπουλο, ο οποίος επιχείρησε να κατεβάσει τα δημοσιεύματα της «Κ» από τον πίνακα ανακοινώσεων. Όμως, ο Π. Μπακάλης, παρουσία και άλλων εργαζόμενων, δεν επέτρεψε σ' αυτόν να κατεβάσει τα δημοσιεύματα της «Κ» και υπερασπίστηκε ανοιχτά τόσο τα δημοσιεύματα αυτά όσο και τις ανακοινώσεις της

Αμεσης Δημοκρατίας. Ο Σ. Αλεβιζόπουλος, ως τσιράκι της εργοδοσίας, δεν συγχώρησε ποτέ στον Π. Μπακάλη αυτή την προπολιτική και ήταν αυτός που πρότεινε στην εργοδοσία να τον απολύσει. Δεν είναι τυχαίο ότι ο Σ. Αλεβιζόπουλος στις 4 Ιούλη, που συζητιόταν προσφυγή του Π. Μπακάλη στην Επιθεώρηση Εργασίας ενάντια στην απόλυσή του, έσπευσε να δηλώσει ότι στην επιχείρηση του Παπαστράτου, στο χρονικό διάστημα που αυτός δουλεύει σ' αυτή, δεν απολύθηκαν εργαζόμενοι για συνδικαλιστικούς λόγους. Αυτή η ψευδής δήλωσή του ήταν πίσωπλατη μαχαίρα στον Π. Μπακάλη.

Στις 4 Ιούλη του 2006, η εργοδοσία της Φίλιπ Μόρρις, για να δικαιολογήσει την παράνομη απόλυση του Π. Μπακάλη, ισχυρίστηκε στην Επιθεώρηση Εργασίας, ότι αυτός είχε μειωμένη απόδοση και ανάρμοστη συμπεριφορά έναντι πελατών. Αντίθετα, στις 30 Γενάρη του 2007, που εκδικάστηκε στο Μονομελές Πρωτοδικείο Πει-

ραιά η αγωγή του Π. Μπακάλη για την παράνομη απόλυσή του, η εργοδοσία πρόβαλε άλλο λόγο για την απόλυση, προκειμένου να ανηκουάσει τον Π. Μπακάλη που με αντράνταχα στοιχεία αποδεικνύει ότι απολύθηκε για συνδικαλιστικούς λόγους. Ισχυρίστηκε λοιπόν ότι τον απέλυσε δήθεν για σεξουαλική παρενόχληση μετανάστριας. Αυτή η ιστορία βρομάει από κάθε άποψη σε βάρος της εργοδοσίας. Βρομάει γιατί η σεξουαλική παρενόχληση, που δήθεν έγινε στις 16 Μάη του 2006, βεβαιώνεται από την καταγελλούσα και άλλους ψευδομάρτυρες μεταγενέστερα στο Ειρηνοδικείο Αθηνών και συγκεκριμένα στις 29 Γενάρη 2007, δηλαδή την παραμονή της συζήτησης της αγωγής του Π. Μπακάλη!

Ο Π. Μπακάλης κατέθεσε και μήνυση τόσο ενάντια στους ψευδομάρτυρες όσο και ενάντια σε δύο στελέχη της Φίλιπ Μόρρις.

Νόμος πλαίσιο στον ορίζοντα;

Από το τέλος της προηγούμενης εβδομάδας τα παπαγαλάκια του Τύπου (με προεξάρχουσα τη φυλλάδα του συγκροτήματος «Το Βήμα», που κρατά τη γραμμή των ίσων αποστάσεων και στην ουσία αβαντάρει απ' την πλευρά της «αντιπολίτευσης» την κυβερνητική πολιτική) άρχισαν να δημοσιεύουν πληροφορίες που «διέρρευσαν» από το Μαξίμου, ότι ο νόμος πλαίσιο για τα ΑΕΙ θα κατατεθεί μέσα στο Φεβρουάριο και πριν να ολοκληρωθεί η συζήτηση στη βουλή για την αναθεώρηση του συντάγματος.

Σύμφωνα με τα δημοσιεύματα, η απόφαση ελήφθη σε σύσκεψη υπό την προεδρία του Καραμανλή, την Πέμπτη 8 Φεβρουαρίου.

Την Τρίτη πια, 13 του Φλεβάρη, η ειδηση φηγουράριζε σε όλες τις εφημερίδες.

Ωστόσο, παλινωδίες στο λόγο του κυβερνητικού εκπροσώπου και της Μ. Γιαννάκου, ως προς το χρόνο κατάθεσης του νομοσχεδίου, εξακολουθούσαν να υπάρχουν.

Τη μια ο Αντώνιος δήλωνε ότι το νομοσχέδιο είναι στη φάση της τελικής επεξεργασίας και θα κατατεθεί στη βουλή και την άλλη ότι ο διάλογος είναι μια ζωντανή διαδικασία που εξελίσσεται δημιουργικά.

Τη μια η Γιαννάκου με ύφος χιλίων

καρδιναλίων δήλωνε ότι ο χρόνος κατάθεσης είναι «πλεονέκτημα της κυβέρνησης που δεν θα εκχωρήσει σε κανέναν» και σε τέσσερις μέρες έκανε στροφή και ανακοίνωσε σε εκπομπή της NET ότι ο νέος νόμος πλαίσιο θα βρίσκεται στη βουλή το αργότερο ως τις αρχές Μαρτίου.

Ανεξάρτητα από τα πολιτικά παιχνίδια, τις κινήσεις τακτικής εν είδει ψυχολογικού πολέμου, το ενδεχόμενο της κατάθεσης του νομοσχεδίου για το νόμο πλαίσιο το αμέσως επόμενο διάστημα, είναι υπαρκτό. Και αυτό γιατί η κυβέρνηση θεωρεί ότι δεν έχει πια να χάσει ή να κερδίσει τίποτα, αφού έχει σπάσει η πολιτική συμμαχία με το ΠΑΣΟΚ για την αναθεώρηση του άρθρου 16.

Επειτα, θεωρεί ότι μπορεί να εκμεταλλευτεί, στη φάση αυτή, το μπάχαλο που επικρατεί στο κόμμα της αντιπολίτευσης, μετά και τις γνωστές δηλώσεις Πάγκαλου για το

άσυλο (δεν είναι τυχαία η ευρεία δημοσιοποίηση της ειδήσης της κατάθεσης του νομοσχεδίου, μετά τη φασιστική έκρηξη Πάγκαλου και την αμηχανία που προκάλεσε στο ΠΑΣΟΚ, πάνω που αυτό πήγε ν' ανασάνει με την αναδίπλωση του αρχηγούλη του για την αναθεώρηση του συντάγματος) και το γενικότερο αλαλούμ σ' αυτό ως προς τη στάση που θα κρατήσει απέναντι στο νόμο πλαίσιο.

Με τον αέρα ότι το κόμμα της αντιπολίτευσης δεν θα της δημιουργήσει σοβαρά προβλήματα, μιας και οι θέσεις του είναι πανομοιότυπες με αυτές της ΝΔ σε όλα τα ουσιαστικά και επίμαχα σημεία του νόμου πλαισίου, η κυβέρνηση λοιπόν, εμφανίζεται έτοιμη να προχωρήσει.

Στο πλευρό της και ο βραβευθής από το FBI για την «αντιτρομοκρατική» του δράση Μ. Χρυσοχοϊδης, σκιώδης υπουργός Παιδείας του

ΠΑΣΟΚ (η σημειολογία Παιδείας-«αντιτρομοκρατία» είναι χαρακτηριστική), που κάλεσε την υπουργό Παιδείας να καταθέσει άμεσα το νόμο πλαίσιο για «να υπάρξει διάλογος πάνω σ' αυτόν» και ο Πάγκαλος βεβαίως, που δήλωσε ότι θα ψηφίσει τις διατάξεις με τις οποίες συμφωνεί.

Παράλληλα, η κυβέρνηση βάζει μπροστά τις συμμαχίες της.

Οι 8 «εκπρόσωποι» των «χιλίων» (αυτοί μόνον κάνουν παιχνίδι στις δημόσιες εμφανίσεις) εκσυγχρονιστών πανεπιστημιακών εμφανίστηκαν ξανά αποφασισμένοι να παρέμβουν στα πανεπιστημιακά όργανα και στο επικείμενο συνέδριο της ΠΟΣΔΕΠ για να αποτρέψουν τη συνέχιση των κινητοποιήσεων, ενώ πρόσφατη είναι και η εμετική στάση-συμφωνία υποστήριξης των αντιδραστικών αλλαγών, της πλειοψηφίας των πρυτάνεων.

Σε βρόμικο ρόλο στρατεύεται και πάλι ο Τύπος, που αρχίζει να δουλεύει τα σενάρια της υποχώρησης του κινήματος, βάζοντας σφήνες (υπαρκτές ή όχι) ανάμεσα κυρίως στους πανεπιστημιακούς, που στηρίζουν τις απεργιακές κινητοποιήσεις.

Παρόλα αυτά, οι πρόσφατες αποφάσεις του ΕΜΠ, του Αριστοτελείου και του Πάντειου για συνέχιση της απεργίας, διαψεύδουν, προς το παρόν, τις προσδοκίες.

Εκείνο, όμως, που μπορεί να ανατρέψει όλα τα τρομοκρατικά σενάρια, όλους τους αντιδραστικούς σχεδιασμούς, είναι το ρωμαλέο φοιτητικό κίνημα. Αυτό τρέμουν ΝΔ και ΠΑΣΟΚ. Αυτό ματαίωσε ως τώρα την προσπάθεια αναθεώρησης του άρθρου 16, αυτό μπορεί να γίνει πραγματικός καταλύτης των εξελίξεων, βάζοντας ταφόπλακα στη «μεταρρύθμιση».

Γι' αυτό και πρέπει να συνεχίσει ακόμα πιο δυνατά τώρα.

Δεν υπάρχει άλλη επιλογή, δεν υπάρχει περιθώριο οπισθοχώρησης.

Η κυβέρνηση και ο άσπονδος φίλος του κινήματος, το ΠΑΣΟΚ, είναι το ίδιο επικίνδυνοι για το μέλλον του Δημόσιου Δωρεάν Πανεπιστημίου.

Γιούλα Γκεσούλη

Πάρε κόσμε πτυχία

5.000 πλαστά πτυχία πούλησαν ιδιωτικά ΤΕΕ (Τεχνικά και Επαγγελματικά Εκπαιδευτήρια) σε ενδιαφερόμενους, έναντι αμοιβής που έφθανε τα 20.000 ευρώ περίπου.

Η ειδηση αυτή μας έδωσε μια καλή γεύση του τι θα επακολουθήσει με αντίστοιχους απατεώνες-ιδιοκτήτες ιδιωτικών ΑΕΙ, τα οποία κυβέρνηση και ΠΑΣΟΚ θέλουν να επιτρέψουν να λειτουργήσουν στη χώρα μας.

Αφού τώρα, για ένα πτυχίο επιπέδου ΤΕΕ απαιτούνται τόσα χρήματα, φανταστείτε τι ποσά θα παίξουν στη χορήγηση πλαστών πανεπιστημιακών πτυχίων!

Οι απατεώνες που δραστηριοποιούνται στην ιδιωτική εκπαίδευση δεν έχουν κανέναν ενδοιασμό. Μας έδωσαν δείγμα γραφής, αφού χορηγούσαν κυρίως πτυχία «νοσηλευτών», με άμεσο κίνδυνο για τη ζωή χιλιάδων ανθρώπων.

Εσείς νομίζετε πως θα κωλώσουν τώρα να χορηγήσουν «ανώτατα πτυχία», όταν ο τζίρος θα είναι περισσότερος και η πίττα των ενδιαφερόμενων μεγαλύτερη;

Αλλωστε, πολλοί επιδοξοί ιδρυτές ιδιωτικών ΑΕΙ, που τώρα διατηρούν κολέγια-παρρητήματα ξένων Πανεπιστημίων, από τώρα έχουν εντυφώσει στην εξαπάτηση της νεολαίας.

Όλοι αυτοί βεβαίως ακούνε βερεσέ τις «απειλές» της Γιαννάκου για αυστηρό έλεγχο, όταν πότε αυτόν δεν τον ένιωσαν στην πλάτη τους.

Απειράχτοι θα μείνουν πάντα οι έμποροι της γνώσης που έχουν διασυνδέσεις με την εξουσία και τα τζάκια, όπως και οι μεγαλοκαρχαρίες που ετοιμάζονται να ιδρύσουν ιδιωτικά ΑΕΙ, μόλις αρθεί η συνταγματική απαγόρευση. Που και που βεβαίως θα την πληρώνουν κάποιοι παρακατιανοί, έτσι για ξεκάρφωμα, για να αποδείξει το κράτος ότι λειτουργεί.

Αυταπατώμενοι και απατημένοι

Ποτάμι η φοιτητική νεολαία ξεχύνεται πέντε εβδομάδες τώρα στους δρόμους ενάντια στην αναθεώρηση του άρθρου 16.

Υπερασπίζεται με πάθος, με επιμονή, το λαϊκό δικαίωμα στη μόρφωση, υπερασπίζεται το Δημόσιο Δωρεάν Πανεπιστήμιο.

Από τούτο το μεγάλο αγώνα απουσιάζουν -δυστυχώς- παντελώς σχεδόν οι εκπαιδευτικοί.

Ελάχιστοι συμμετέχουν στις «διευκολυντικές» στάσεις εργασίας, ελάχιστοι κατεβαίνουν στα συλλαλητήρια.

Κρίμας. Αλλά έτσι είναι. Αυτή είναι η πραγματικότητα, που αποδεικνύει και το βαθμό ωριμότητας του κινήματος.

Όμως το σημείωμα δεν το γράφουμε γι' αυτό. Το γράφουμε για να θυμίσουμε -χωρίς να επιχαιρούμε γι' αυτό- αυτά που κάποιοι εκ των αριστερών Παρεμβάσεων-Κινήσεων-Συσπειρώσεων ελεγαν στην εκπονή της μεγάλης απεργίας των δασκάλων και προκειμένου να δικαιολογήσουν τη θέση τους για άμεσο κλείσιμό της από τα πάνω.

Ακούσαμε, λοιπόν, τότε πολλά σχέδια επί χάρτου, για ανασύνταξη του κινήματος και διατήρηση δυνάμεων ώστε να ξαναμπεί ο κόσμος των εκπαιδευτικών δυνατά στον αγώνα την περίοδο της συνταγματικής αναθεώρησης του άρθρου 16, για την ανάγκη να «μην καεί» η απεργία, πράγμα που θα

το πάθαινε με βεβαιότητα αν συνεχίζονταν και έκτη εβδομάδα.

Ακόμα και ψευδαισθήσεις είχαν κάποιοι ότι η ΠΑΣΚ θα ακολουθούσε τούτο τον «αγωνιστικό» δρόμο και δεν θα έσπαγε την ομοθυμία.

Εκτοτε η φθίνουσα πορεία είναι σε όλους γνωστή.

Οι δυο 24ωρες μεμονωμένες απεργίες που ακολούθησαν φυλλορρόγησαν από δασκάλους και τώρα στη μάχη του 16 η απουσία των εκπαιδευτικών έγινε κραυγαλέα.

Η ήττα σε πρακτικό επίπεδο, σε επίπεδο αιτημάτων της μεγαλειώδους απεργίας έπαιξε το ρόλο της στο ηθικό και στη συνείδηση της βάσης των δασκάλων.

Όμως και στην κορυφή, στην ίδια τη ΔΟΕ ναυάγησαν οι αγωνι-

στικές ονειρώξεις για «συνέχιση» με άλλες μορφές ή για συνέχιση σε άλλο χρόνο. Ο πολύς Μπράτης, ο «αγωνισταράς» απουσιάζει ακόμα και από τα μικρόφωνα των συλλαλητηρίων (όπου πρώτα τα άρπαζε και δεν τ' άφηνε). Η ΠΑΣΚ σαμποτάρει συστηματικά την προσπάθεια λήψης μιας απόφασης για 24ωρη ή 48ωρη απεργία τις ημέρες συζήτησης και ψήφισης του άρθρου 16 στην Ολομέλεια της Βουλής. Ακόμα και τώρα που ο αρχηγούλης της, ο πρόεδρος του ΠΑΣΟΚ, έκανε πίσω, κάτω απ' την πίεση του φοιτητικού κινήματος.

Ετσι διευκολύνει την κυβέρνηση στο έργο της. Γιατί αξία έχει την περίοδο αυτή -ακόμα και αν η βάση των εκπαιδευτικών δεν «τραβάει»- η πολιτική σημασία μιας τέτοιας απόφασης για απεργία, ο

αντίκτυπος που θα έχει αυτή στην «κοινή γνώμη» δημιουργώντας την εντύπωση του διευρυμένου κοινού μετώπου σύσσωμης της εκπαιδευτικής κοινότητας, που εκ των πραγμάτων θα μεγάλωνε την πίεση στην κυβέρνηση.

Η πωλημένη όμως συνδικαλιστική γραφειοκρατία αρνείται πεισματικά ακόμα και να μπει στη λογική μιας τέτοιας πολιτικής απόφασης (έστω και χωρίς πρακτικό αντίκρισμα, όσον αφορά στη συμμετοχή των δασκάλων), υπακούοντας στα πολιτικά παιχνίδια των συνιστώσων του συστήματος, που στα

λόγια εμφανίζονται να διαφοροποιούνται σε κάποια ζητήματα.

Και έτσι απέμειναν θλιβερά μόνες οι «αριστερές συνιστώσες» στα ανώτατα συνδικαλιστικά πόστα. Χωρίς αγωνιστικές αποφάσεις στα χέρια τους, χωρίς στρατό.

Απραξία, λοιπόν, και άκρα του τάφου σιωπής στους δασκάλους.

Στη δε ΟΛΜΕ, που δεν «εξαντλήθηκε» και πολύ, αφού κρατήθηκε στην ουσία στο περιθώριο της μεγάλης απεργίας, για το θεαθήναι πάρθηκαν αποφάσεις για δυο 24ωρες απεργίες μέσα στο Φλεβάρη (τις ημέρες αιχμής της συνταγματικής αναθεώρησης του άρθρου 16).

Με απόφαση των ίδιων δυνάμεων, που στη ΔΟΕ μπλοκάρουν κάθε ανάλογη δράση!

Γιούλα Γκεσούλη

Δεύτερος μήνας και βλέπουμε...

Την περασμένη βδομάδα, οι κατόμιες φοιτητικές συνελεύσεις, για ακόμη μια φορά επισφράγισαν την συνέχιση των καταλήψεων. Τα κατειλημμένα τμήματα παραμένουν πάνω από 300 και η γενική διάθεση προμηνύει κλιμάκωση όλων των μέσων πάλης. Το επόμενο μεγάλο, πανελλαδικό συλλαλητήριο θα γίνει την ημέρα της ψήφισης του άρθρου 16 από την Ολομέλεια της Βουλής (1η ψηφοφορία) την επόμενη Πέμπτη 22 Φεβράρη.

Την Τετάρτη το μεσημέρι ο Περισσός αποπειράθηκε να κάνει ξεχωριστή πορεία για να μετρήσει τη δύναμή του, την επιρροή του στις κατειλημμένες σχολές. Οι ΠΚΣίτες ξαμολήθηκαν σε όλη την χώρα προσπαθώντας να αποσπάσουν αποφάσεις συλλόγων για πανελλαδική πορεία στην έναρξη της Ολομελείας της Βουλής για την αναθεώρηση του συντάγματος. Υποτίθεται ότι γι' αυτή την πορεία είχαν πάρει αποφάσεις 101 σύλλογοι πανελλαδικά. Η σχετικά άμαχη πορεία της Τετάρτης, που άρχισε και τελείωσε στο άψε-σβήσε, γιατί κατά τους συναδέλφους της ΠΚΣ το πολύωρο κλείσιμο του κέντρου εκφυλλίζει τις πορείες (!!) μάλλον επιβεβαιώνει το αντίθετο. Δεν σταμάτησαν όμως εκεί. Αφού βάρφισαν την πορεία τους πανελλαδικά, δεν δίστασαν να βαρφτίσουν και το μάζμα τους για κυβέρνηση, μετά το πέρας της πορείας, πανελλαδικό συντονιστικό!

Την ίδια μέρα, φοιτητές από συλλόγους της Αθήνας έκαναν το μεσημέρι παρέμβαση στις λαϊκές γειτονιές με προσυγκέντρωση στην Πλατεία Αττικής και το απόγευμα πορεία από την Πολυτε-

χνειούπολη του Ζωγράφου προς το Υπουργείο Δημόσιας Τάξης. Μόλις οι διαδηλωτές βγήκαν από την Πολυτεχνειούπολη δέχτηκαν επίθεση των ΜΑΤ, με δακρυγόνα, «φουσουνιές» και γκλομπ. Συνέχισαν όμως δυναμικά και αποφασιστικά την πορεία μέχρι το υπουργείο.

Την Πέμπτη, από τις δυο το απόγευμα η προσυγκέντρωση όλων των φοιτητικών συλλόγων της Αθήνας στο Πολυτεχνείο επί της Πατησίων και μετά η μαζική πορεία φοιτητών με τη συμπαραστάση πανεπιστημιακών, καθηγητών και δασκάλων, κατά τις 5 από το Πολυτεχνείο με κατεύθυνση τη Βουλή, παρέλυσαν το κέντρο της Αθήνας για μια ακόμη φορά. Στη Βουλή, κοντά στα λουλουδάδικα, το μπλοκ του Πολυτεχνείου συγκρούστηκε με τα

ΜΑΤ και η πορεία κατέληξε σε παράταξη όλων των μπλοκ επί της Πανεπιστημίου. Αυτοστιγμεί, διάφοροι αυτόκλητοι εκπρόσωποι των φοιτητών αποφάσισαν ότι η πορεία έπρεπε να τελειώσει και το συντονιστικό να γίνει την επομένη, Παρασκευή, χωρίς τη μαζική παρουσία των φοιτητών. Αυτή τη φορά η πορεία ξεκίνησε από το Πολυτεχνείο για να δείξει ότι το φοιτητικό κίνημα δεν υποκύπτει στους εκβιασμούς της κυβέρνησης και τη μαύρη προπαγάνδα των ΜΜΕ ενάντια στο ασύλο, όμως εκείνοι που σωστά

πήραν αυτή τη συμβολική απόφαση αποφάσισαν τη διάλυση της μακριά από το Πολυτεχνείο και όχι την επιστροφή και κατάληξη σ' αυτό, όπως συνηθίζεται και όπως θα ήταν το σωστό.

Για την Παρασκευή το μεσημέρι είχε αποφασιστεί κλείσιμο του σιδηροδρομικού δικτύου σε όλη την Ελλάδα. Όμως, με την απόφαση αναβολής του συντονιστικού για την Παρασκευή, η μαζική συμμετοχή των φοιτητών στον αποκλεισμό του σιδηροδρόμου στο σταθμό Λαρίσης, αυτομάτως υπονομεύτηκε.

Τρομοκρατία και θεσμολαγνεία

Η μια πλευρά είναι αυτή των κρατικών κατασταλτικών μηχανισμών. Ο προϊστάμενος της μεγαλύτερης Εισαγγελίας της χώρας δέχτηκε να λειτουργήσει σαν μαριονέτα του Πολύδωρα και των μπάτσων και να στείλει κλήση στον πρόεδρο και το γενικό γραμματέα της ΠΟΣΔΕΠ, τον πρύτανη του Πολυτεχνείου και τον γενικό γραμματέα της ΟΛΜΕ, να εμφανιστούν στο γραφείο του, χωρίς καν να εξηγήσει τι τους θέλει. Η πρόσκληση αυτή θύμισε τις αλήστου μνήμης εποχές του μετεμφυλιακού μοναρχοφασισμού και της χούντας, όταν οι αριστεροί καλούνταν σ' αστυνομικά τμήματα «δι' υπόθεσίν τους». Είδαμε και πάθαμε να τους σπάσουμε τον τσαμπουκά στα πρώτα χρόνια της μεταπολίτευσης.

Και μόνο γι' αυτό το λόγο δεν έπρεπε κανείς να εμφανιστεί στο γραφείο του Πούλιου το πρωί της περασμένης Τετάρτης. Μόνο και μόνο για την ιταμότητα της πρόσκλησής του. Το έπραξε μόνο ο γραμματέας της ΟΛΜΕ Γ. Καλομοίρης. Οι άλλοι τρεις -δυστυχώς- εμφανίστηκαν κανονικά στο εισαγγελικό γραφείο, ως μη όφειλαν. Εκεί βρήκαν να τους περιμένει

όχι μόνο ο εισαγγελέας αλλά και ο αττικάρχης. Κι αντί να σηκωθούν και να φύγουν αμέσως, διασώζοντας τα τελευταία ψήγματα αξιοπρέπειας, κάθησαν και άκουσαν έναν άξεστο αρχιμπάτσο να τους βγάζει λογύδιο «για την προοπτική ειρηνικής διαχείρισης των διαδηλώσεων που πραγματοποιούνται στο πλαίσιο των πανεκπαιδευτικών-πανελλαδικών συλλαλητηρίων στο κέντρο της Αθήνας», όπως είναι ισχυρή μειοψηφία. Οι φοιτητικοί σύλλογοι δεν είναι υποκείμενοι στην ΠΟΣΔΕΠ και δεν έχουν ανάγκη από τσοπαναράιους. Όταν κάθε χρόνο στην επέτειο του Πολυτεχνείου κάνουν συσκέψεις και παίρνουν από κοινού αποφάσεις με τη ΓΑΔΑ, θα έπρεπε να περιμένουμε και το τελευταίο.

Χωρίς θεωρίες συνωμοσίας

Εγραψε ο «Ελεύθερος Τύπος» της Αγγελοπούλινας, ότι υπήρξε τηλεφωνική επικοινωνία Πάγκαλου-Μαριέττας, κατά την οποία ο Πάγκαλος διαβεβαίωσε την υπουργό Παιδείας, ότι θα ψηφίσει τη διάταξη για την κατάργηση του ασύλου. Ο Αντάναρος δε θέλησε να σχολιάσει την είδηση. Η Γιαννάκου διέψευσε την είδηση (λογικότατο, αν αναλογιστούμε το παλιό δόγμα σύμφωνα με το οποίο «στην πολιτική υπάρχουν πράγματα που λέγονται και δεν γίνονται και πράγματα που γίνονται και δεν λέγονται»).

Δεν χρειάζεται, όμως, να καταφύγουμε σε συνωμοσιολογικά σενάρια, μαδώντας τη μαργαρίτα για το αν μίλησαν τηλεφωνικά ο Θόδωρος με τη Μαριέττα. Ο Πάγκαλος το λέει καθαρά στην πολύκροτη συνέντευξή του στην «Καθημερινή» και δε χρειαζόμαστε άλλους μάρτυρες. Ερωτάται αν θα υπερψηφίσει πρόταση της υπουργού Παιδείας για «τροποποίηση της λειτουργίας του πανεπιστημιακού ασύλου» και απαντά αδιάστακτα: «Προσωπικά θα υπερψηφίσω κατά συνείδηση τις διατάξεις του συγκεκριμένου νομοσχεδίου με τις οποίες θα κρίνω ότι συμφωνώ».

Βέβαια, με το κλίμα που έχει διαμορφωθεί είναι δύσκολο να βγει και να ψηφίσει διατάξεις του νόμου-πλασιού, αν αυτός κατατεθεί στη Βουλή και φτάσει στη διαδικασία της ψήφισης. Σημασία, λοιπόν, έχει η βοήθεια που προσφέρει σήμερα στην υπουργό Παιδείας και την κυβέρνηση, σε ένα ζήτημα που αποτελεί «κόκκινο πανί» για το φοιτητικό κίνημα και την εκπαιδευτική κοινότητα ευρύτερα.

Υπάρχουν πολλοί που καθάρισαν με το ζήτημα λέγοντας τη γνωστή φράση «ο Πάγκαλος είναι Πάγκαλος». Δεν είναι, όμως, καθόλου έτσι. Το «ο Πάγκαλος είναι Πάγκαλος» ισχύει μόνο για το ύφος και το ήθος αυτού του αντιδραστικού πολιτικού. Επί της ουσίας, ο Πάγκαλος είναι ΠΑΣΟΚ. Ποια ήταν η επίσημη θέση του ΠΑΣΟΚ (δηλαδή του Γιωργάκη) μετά την προκλητική συνέντευξη Πάγκαλου, που πέταξε σωσίβιο στην κυβέρνηση; «Ο διάλογος στο ΠΑΣΟΚ είναι ελεύθερος, αλλά κάθε τι που δημιουργεί σύγχυση δεν προσφέρει τίποτα αυτή τη στιγμή», δήλωσε εκ μέρους του κόμματος ο γραμματέας Ν. Αθανασάκης. Και ουδείς διαφώνησε ή διαφωροποιήθηκε έτσι και ανεπαίσθητα από αυτή τη θέση. Ο Κουλούρης που το αποτόλμησε, βρέθηκε με συνοπτικές διαδικασίες εκτός νυμφώνος. Με μια συμβολική κίνηση του Γιωργάκη, με την οποία συμφώνησε ολόκληρο το Πολιτικό Συμβούλιο. Διαγραφή για τον Κουλούρη, συνάντηση τετ-α-τετ με τον Γιωργάκη για τον Πάγκαλο, στην οποία «δόθηκαν εξηγήσεις».

Η επίσημη θέση του ΠΑΣΟΚ, λοιπόν, είναι ότι δεν διαφωνεί με τις απόψεις Πάγκαλου, αλλά κακώς τις διατύπωσε στη δεδομένη συγκυρία, χωρίς να υπολογίσει ότι θα προσέφερε βοήθεια στην κυβέρνηση. Δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι ο Πάγκαλος παραμένει σκιώδης ΥΠΕΞ και επικεφαλής του ΠΑΣΟΚ στη διαδικασία αναθεώρησης του Συντάγματος. Και κάτι τελευταίο: τι διαφορετικό έκανε ο Πάγκαλος από τον Γιωργάκη, που ενώ το ΠΑΣΟΚ αναγκάστηκε να αποσυρθεί από την αναθεωρητική διαδικασία, κάτω από την πίεση του φοιτητικού κινήματος, βγήκε στον «Ελεύθερο Τύπο» και υπερασπίστηκε την αναθεώρηση του άρθρου 16, φτύνοντας έτσι κατάμουτρα ολόκληρη την εκπαιδευτική κοινότητα και χαρακτηρίζοντας τους φοιτητές, εμμέσως πλην σαφώς, ως παρασυρμένους (υποκινούμενους δηλαδή) από άλλους, οι οποίοι εκμεταλλεύονται τις αγωνίες τους;

Ανεκδιήγητος πρύτανης

Είδαν και αποείδαν ότι τα καλόπαιδα της ΔΑΠ δεν πιάνουν μπογιά στα πανεπιστήμια (είναι και κότες βλέπετε) και αποφάσισαν να πάρουν την κατάσταση στα χέρια τους οι καθηγητάδες-κολαούζοι της κυβερνητικής πολιτικής. Ο λόγος για τον πρύτανη του Γεωπονικού Πανεπιστημίου Αθηνών, Ζέρβα, ο οποίος την περασμένη Τρίτη έβγαλε ανακοίνωση, καλώντας καθηγητές και εργαζομένους του Πανεπιστημίου να προσέλθουν την άλλη μέρα κανονικά στα πόστα τους! Πρωί-πρωί με την αυγούλα ο τσαμπουκάς πρύτανης ενέσκηψε στην είσοδο του Γ.Π.Α. συνοδευόμενος από τη θλιβερή κουστωδία μερικών δεκάδων πανεπιστημιακών (αραία-αραία να φαινόμεστε καμιά σαρανταρέα!) και απαιτώντας να σταματήσει η κατάληψη. Φυσικά, δεν τους επιτρέπη η είσοδος και αφού ξεστόμισαν μερικές απειλές περί απώλειας του εξαμήνου, οι οποίες προκάλεσαν τα ηχηρά χόχανα των φοιτητών που περιφρουρούσαν την κατάληψη, έβαλαν την ουρά στα σκέλια και αποχώρησαν σαν δαρμένοι σκύλοι. Πάντα τέτοια, κύριε Πρύτανη! Το είχαμε ανάγκη τέτοιο γέλιο, ειδικά τις μέρες του καρνάβαλου.

ΥΓ: Πρέπει πάντως να αναγνωρίσουμε στον κύριο Ζέρβα ότι έχει τα δίκια του. Σου λέει: ο πρώην πρύτανης του Γ.Π.Α., Α. Καραμάνος, αναβαθμίστηκε σε γ.γ. του Υπουργείου Παιδείας. Εγώ, γκεσέμι της ΝΔ τόσο καιρό, να μη δείξω τον δέοντα φανατισμό, τώρα που η κυβέρνησή μας και η υπουργός μας τραβάνε τα μεγάλα ζόρια;

ΚΤΑΚΤΟ ΣΤΡΑΤΟΔΙΚΕΙΟ Νο 5

■ 209η συνεδρίαση Τρίτη, 13.2.07

Τιμή για την ίδια θεώρησε η εισαγγελέας Ε. Κουτζαμάνη την επιλογή της ως κατηγορούσε σε μια «μεγάλη, σπουδαία, πολύκροτη και ιστορική ποινική δίκη», όπως είπε ξεκινώντας την αγόρευση της. *Contradictio in terminis* (αντίφαση στους όρους) από τις πρώτες κιόλας λέξεις. Γιατί, βέβαια, ποινική δίκη που να συνοδεύεται από τέτοιους επιθετικούς προσδιορισμούς δεν υπήρξε και δεν πρόκειται να υπάρξει. Εκτός αν τα ελληνικά της κ. Κουτζαμάνη δεν είναι τόσο καλά και απλά αυτοί οι επιθετικοί προσδιορισμοί της ξέφυγαν. Για τα ελληνικά της δεν παίρνουμε και όρκο, όμως οι επιθετικοί προσδιορισμοί και ειδικά ο τελευταίος («ιστορική») δεν της ξέφυγαν. Το ότι στη συνέχεια θεώρησε υποχρέωσή της να ασχοληθεί με ζητήματα που για την ίδια αποτελούν *terra incognita* («μαρξ-λενινιστική -sic!- ιδεολογία», «δημοκρατικές συγκεντρωτισμός», «διεθνείς σχέσεις της χώρας» κλπ.) το μόνο που αποδεικνύει είναι πως η κ. Κουτζαμάνη είναι κατηγορούσε σε μια πολιτική και όχι σε μια ποινική δίκη. Ουσιαστικά περιέγραψε το «πολιτικό έγκλημα», το οποίο και η ίδια και το δικαστήριο έχουν απορρίψει από την αρχή της δίκης!

Εν πάση περιπτώσει, δεν περιμέναμε και τίποτα διαφορετικό, αλλά δε μπορούσαμε και να μην το σχολιάσουμε. Προσπερνάμε τον ύμνο προς το πρόσωπο του προέδρου (με την εμπειρία και τη νηφαλιότητα σας -είπε- οργανώσατε μια άψογη και υποδειγματική διαδικασία), θεωρώντας τον ως τυπική (και υποκριτική) έκφραση συναδελφικής αβροφροσύνης (όταν τα παπαγαλάκια της αμερικάνικης πρεσβείας ανέβριζαν την πίεση στο δικαστήριο, γράφοντας σχετούς κατά του προέδρου, τον οποίο παρουσίαζαν ως άθυρα των κατηγορούμενων, εξαιρώντας ταυτόχρονα τη ντούρα στάση της εισαγγελέας, η κ. Κουτζαμάνη δεν αισθάνθηκε την υποχρέωση να τοποθετηθεί και μπαίνουμε κατευθείαν στην ουσία της εισαγγελικής αγόρευσης.

Κεφάλαιο πρώτο: Η δράση της 17Ν. Αντικείμενο της δίκης είναι «η πολύχρονη και έκνομη δραστηριότητα της Οργάνωσης 17Ν», η οποία άρχισε την «εγκληματική της δράση» με τον Γουέλς (στην ενέργεια -σύμφωνα με την ανακριτική απολογία του Παύλου Σερίφης, την οποία προφανώς υιοθετεί η εισαγγελέας- πήραν μέρος ως αυτουργός ο Γιωτόπουλος και ως συνεργόι οι Γιάννης και Παύλος Σερίφης και μια γυναίκα ονόματι Άννα) και την ολοκλήρωσε με τον Σόντερς, οπότε και «κλείνει ο κύκλος του αίματος». Όλες οι ενέργειες «αποφασίστηκαν εν κρυπτώ και παραβύστω, συνωμοτικά, και εκτελέστηκαν με δόλια μέσο». Και ποιο ήταν το αποτέλεσμα; Εβλαψαν τη χώρα, την περιθωριοποίησαν διεθνώς, απέτρεψαν ξένες επενδύσεις, μείωσαν τον τουρισμό (sic!) και τελικά... φαλκίδευσαν το μεροκάματο του φτωχού εργάτη (εδώ σηκώνουμε τα χέρια ψηλά και αναφωνούμε: σήκω Λάμπρου για να δεις, πως εσύ την οδηγείς)! Φυσικά, τα όσα έγραφαν στις προκηρύ-

ξεις τους τα μέλη της 17Ν ήταν υποκριτικά. Το μόνο που έκαναν ήταν να σκοτώνουν αθώους ανθρώπους, να σκορπάνε τον πόνο, να γεμίζουν τον τόπο χήρες και ορφανά (εδώ ξανασηκώνουμε τα χέρια και αναφωνούμε δις: Γκέμπελς, ζεις, εσύ την οδηγείς)!

Τελικά τι ήταν η 17Ν; Ούτε έθεσε το ερώτημα ούτε, φυσικά, απάντησε η κ. Κουτζαμάνη. Μας άφησε με την απορία. Από όσα είπε, θα πρέπει να υποθέσουμε ότι ήταν μια παρέα διεστραμμένων ανθρώπων, που τους άρεσε να σκοτώνουν, να βάζουν βόμβες και να κλέβουν, για να καλοπερνούν. Και γιατί δεν περιορίζονταν μόνο στο να κλέβουν, που θα είχε και μικρότερο ρίσκο; Αγνώστα τα μυστήρια της ανθρώπινης ψυχής, που θα 'λεγε κι ένας οπαδός του Ντοστογιέφσκι (όχι, βέβαια, η κ. Κουτζαμάνη). Αυτά παθαίνει όποιος προσπαθεί να αντιμετωπίσει ένα φαινόμενο της Ιστορίας με τα κριτήρια του κοινού ποινικού δικαίου. Η γελοιότητα τον περιμένει στη στροφή, γεμάτη πόθο να γίνει ολοκληρωτικά δικιά του...

Κεφάλαιο δεύτερο: Το 211Α. Κατευθείαν στο ζουμί η εισαγγελέας, αδιαφορώντας για τους συνειρμούς που παράγει η πρόταξη αυτού του νομικού ζητήματος. Ποιοι είναι οι συνειρμοί; Δεν έχουμε αποδεικτικά μέσα και καταφεύγουμε στις υποδείξεις κατηγορούμενου για συγκατηγορούμενο. Αυτό είναι το τελευταίο και μοναδικό μας καταφύγιο. Κατά την άποψη της εισαγγελέας, το 211Α είναι ένα ασήμαντο άρθρο που μάλλον καθ' υπερβολή μπήκε στον Κώδικα Ποινικής Δικονομίας. Δεν συνιστά «αποδεικτική απαγόρευση», αλλά είναι απλώς «αποδεικτική οδηγία που περιέχει και ένα είδος περιορισμού»! Λέει στο δικαστή «να έχει το νου του» για να δει αν τα όσα λέει κατηγορούμενος για συγκατηγορούμενο «ενισχύονται και από άλλα αποδεικτικά στοιχεία».

Νομίζουμε ότι μετά απ' αυτή την ανάλυση η κ. Κουτζαμάνη πρέπει, χωρίς τις καθιερωμένες διαδικασίες, να αναγορευτεί σε διδάκτορα του Δικαίου και να της ανατεθεί η διδασκαλία του μαθήματος της Ποινικής Δικονομίας στη Νομική Σχολή του Καποδιστριακού Πανεπιστημίου. Για να διδάσκει τους υποψήφιους δικαστές, εισαγγελέες και δικηγόρους, πως δεν πρέπει να δίνουν και μεγάλη σημασία στους νόμους που ψηφίζει η Βουλή, διότι ενίοτε ψηφίζονται νόμοι για πλάκα. Οπως για παράδειγμα το άρθρο 211Α ΚΠΔ, που ψηφίστηκε απλά για να υπενθυμίζει στους δικαστές το αυτονόητο: ότι πρέπει να 'χουν το νου τους μη τυχόν και κάποιοι κατηγορούμενοι επιβαρύνουν άδικα συγκατηγορούμενούς τους. Να τους υπενθυμίζει, δηλαδή, αυτό που (πρέπει να) αποτελεί το καθήκον τους για κάθε αποδεικτικό μέσο!

Ακάθεκτη η κ. Κουτζαμάνη συνέχισε τη διδακτορική διατριβή της: Και ποια πρέπει να είναι τα άλλα αποδεικτικά στοιχεία για τα οποία πρέπει «να 'χουν το νου τους» οι δικαστές; «Αυτά μπορεί να είναι οποιαδήποτε»!!! Μπορούν για παράδειγμα να είναι ενδείξεις!!! Εδώ η νομική επιστήμη εκπνύσσεται σε στρατοσφαιρικά ύψη. Η εξί-

σωση «ενδείξεις+μαρτυρία συγκατηγορούμενου =ενοχή» θα πρέπει να μείνει στην ιστορία της επιστήμης του Δικαίου ως «δόγμα Κουτζαμάνη», το οποίο θα αντικαταστήσει την παμπάλαια αρχή «*in dubio pro reo*» («η αμφιβολία υπέρ του κατηγορούμενου»). Μπορεί ακόμη τα αποδεικτικά στοιχεία να αναζητηθούν στην απολογία του κατηγορούμενου. Αν στην απολογία του δεν επικαλείται κάτι ισχυρό, κάτι λογικό, για όσα του καταλογίζει ο συγκατηγορούμενος, αυτό θα πρέπει να οδηγήσει σε καταδικαστική κρίση! Προφανώς, το τεκμήριο αθωότητας έχει θεσπιστεί για πλάκα ή εν πάση περιπτώσει δεν ισχύει για τους κατηγορούμενους στις «ιστορικές ποινικές δίκες». Σ' αυτές ο κατηγορούμενος πρέπει ν' αποδείξει ότι δεν είναι ελέφαντας. Έτσι και τον υποδεικνύει ένας συγκατηγορούμενός του και αυτός δεν έχει ατράνταχτο άλλοθι, τεκμαίρεται ότι είναι ένοχος!!! Και το δικαίωμα σωτηρίας, που κατά την ΕΣΔΑ δεν πρέπει να ερμηνεύεται σε βάρος του κατηγορούμενου; Ποια ΕΣΔΑ και πράσιν' αλόγα τώρα; Στην εποχή του «πολέμου κατά της τρομοκρατίας», οι κανόνες Δικαίου πρέπει να ενδύονται το ένδυμα της σκοπιμότητας. Οπως το 'λεγε εκείνος ο Γερμανός νομικός: «στόχος είναι η εξόντωση των αντιπάλων και η ενσωμάτωση των φίλων».

Κεφάλαιο τρίτο: Ο χαρακτήρας των πράξεων. Οι ανθρωποκτονίες και οι απόπειρες ανθρωποκτονίας χαρακτηρίζονται από προμελέτη και υποουλία και αυτό σημαίνει ότι θα μπορούσαν να ενταχθούν στην κατηγορία των ανθρωποκτονιών που παλαιότερα η νομοθεσία χαρακτήριζε ως «ιδιαιτέρως απεχθείς». Όσο για τα πολιτικά κίνητρα που επικαλούνται οι κατηγορούμενοι, η έννομη τάξη δεν ενδιαφέρεται για τέτοια κίνητρα! (Προφανώς, η συνταγματική διάταξη για τα πολιτικά αδικήματα αποτελεί ένα απολιθωμένο, που ξεχάστηκε εκεί και Κύριος οίδε για ποιο λόγο δεν έχει απαληφθεί, μολονότι από το 1975 έχουν γίνει τρεις αναθεωρήσεις και βαδίζουμε ήδη στην τέταρτη, που κι αυτή δεν αγγίζει την αναφορά στα πολιτικά αδικήματα). Κατά την κ. Κουτζαμάνη, μια δολοφονία που γίνεται με προμελέτη, ψυχρότητα και υποουλία και μετά το θύμα απαξιώνεται ηθικά, με την προκήρυξη, δε μπορεί να έχει ευγενή κίνητρα! Εδώ σηκώνουν ψηλά τα χέρια και παραδίδονται ιστορικοί, κοινωνιολόγοι και λογοτέχνες, που έχουν εξυμνήσει τις ανθρωποκτονίες με ευγενή κίνητρα, οι οποίες έχουν γίνει με όλα αυτά τα χαρακτηριστικά που ανέφερε η κ. Κουτζαμάνη. Τι να της θυμίσουμε; Την τυραννοκτονία του Αρμόδιου και του Αριστογείτωνα και το ψήφισμα του Δημοφάντους; Την εκτέλεση του Ιούλιου Καίσαρα και την ομώνυμη τραγωδία του Σέξπιρ; Την αποτυχημένη απόπειρα του Αλέκου Παναγούλη κατά του δικτάτορα Παπαδόπουλου και το πώς αυτή έχει καταγραφεί στη συνείδηση του ελληνικού λαού, αλλά και στην καθεστωτική Ιστορία;

Ατύχησε πολλαπλώς η εισαγγελέας, αλλά με το επίπεδο που η ίδια μας έχει δείξει στη διάρκεια της δίκης και με την εγγενή αδυναμία που η ίδια η κατηγο-

ρία έχει (προσπαθεί να στριμώξει στις κατηγορίες του κοινού ποινικού δικαίου την -ασφαλώς παράνομη, πλην όμως με συγκεκριμένα πολιτικά κίνητρα- δράση μιας πολιτικής οργάνωσης) δεν περιμέναμε τίποτα διαφορετικό. Η εισαγγελέας δεν συνειδητοποιεί καν, ότι μ' αυτόν τον τρόπο προσβάλλει ακόμα και τα θύματα που ανήκουν στην τάξη που και η ίδια υπηρετεί. Και κάτι τελευταίο επ' αυτού: Σε μια φτηνιάρική εκδήλωση σπέκουλας, αναφερόμενη στον Δ. Κουφοντίνα, αλλά χωρίς να τον κατονομάζει, είτε πως ο ίδιος δεν μας έχει πει τι αισθανόταν πριν, κατά και μετά το φόντο. Αν ήθελε να είναι στοιχειωδώς έντιμη έναντι του Δ. Κουφοντίνα, αν είχε το θάρρος και το ηθικό ανάστημα να τον κοιτάξει στα μάτια ως πολιτικό αντίπαλο, θα έπρεπε τουλάχιστον να αναφερθεί στις σχετικές αναφορές που αυτός έχει κάνει και στον πρώτο και στο δεύτερο βαθμό. Στις αναφορές του για την αντίφραση που με δραματικό τρόπο βιώνει ο επαναστάτης, όντας αναγκασμένος να ακραϊρεί ανθρώπινη ζωή, αυτός που αγωνίζεται για τη ζωή. Ασφαλώς δεν τις έχει ξεχάσει αυτές τις αναφορές του Κουφοντίνα, που άλλωστε είχαν προκαλέσει αίσθηση. Όμως, επειδή δεν έχει ούτε τη μόρφωση, ούτε την καλλιέργεια, ούτε το ανάστημα ν' απαντήσει σ' αυτές, να αντιπαρατεθεί, να προσπαθήσει να τις συντρίψει έστω (δε θα περιμέναμε ποτέ να δείξει τον ιπποτισμό ενός Ιμπραήμ έναντι ενός Παπαφλέσσα), προτίμησε τη μέθοδο της φτηνιάρικής σπέκουλας.

Η ίδια φτηνιάρική σπέκουλα για τις ληστείες, «πς απαλλοτριώσεις κατά τη μαρξλενινιστική -sic!- ιδεολογία» (άντε να της εξηγήσεις, τώρα, ότι η μαρξλενινιστική θεωρία -και όχι ιδεολογία- δεν έχει ασχοληθεί με το ζήτημα, διότι δεν υπήρχε καμία τέτοια ανάγκη, το είχε λύσει από καιρό η αστική κοινωνιολογία): τις χρησιμοποιούσε η Οργάνωση για να καλύπτει τα έξοδά της, για να διασκεδάζουν τα μέλη της στα ζαχαροπλαστεία και τα ρεμπτεδάκια (αυτό που είπε ο Κονδύλης, ότι στα ρεμπτεδάκια - φοιτητικά στέκια, που μια-δύο φορές το χρόνο συναντιόνταν, ξόδευαν ασήμαντα ποσά, λιγότερα απ' όσα ξόδευε ο ίδιος όταν έβγαινε με τους συναδέλφους του, προφανώς δε λείπει τίποτα στην εισαγγελέα, η οποία ακολουθεί το παλιό εκλεκτικιστικό δόγμα «διόλεγε και παίρνε ό,τι σε βολεύει») και να εξασφαλίζουν τις προσωπικές τους ανάγκες. Έκανε και λογαριασμούς η κ. Κουτζαμάνη. Ξαν μαυραγορίτης μπακάλης: «Τρεις το λάδι, τρεις το ξύδι, έξι το λαδόξυδο». 738 εκατομμύρια δραχμές τα έξοδα από τις ληστείες, μείον 300 εκατομμύρια οι δαπάνες που βγαίνουν από τα τετράδια, μένουν περίπου 400 εκατομμύρια τα οποία ενθουλακώθηκαν από ορισμένους! Υπολόγισε ακόμα και το μισθό του Κουφοντίνα: 400 έως 690 χιλιάδες δραχμές το μήνα. Πού στο διάολο τα «τραγχε τόσα λεφτά (αν σκεφτούμε μάλιστα ότι δεν καπνίζει, δεν πίνει και δεν σύχναζε στα γνωστά «πολιτιστικά κέντρα», βαρβαριστί «σκυλάδικα») και κυκλοφορούσε με Lada, έμενε σ' ένα τριφάκι με ελάχιστα έπιπλα κι όταν είχε να χτίσει δικό του σπίτι τ' άφησε μισοτελειωμένο; Τέρας

οργανωτικότητας από τη μια και αχαίρετος από την άλλη; Κάτι δεν πάει καλά με τους συλλογισμούς της κ. Κουτζαμάνη. Οφείλουμε πάντως να ομολογήσουμε ότι έκανε μια πρόοδο. Σε κάποια προηγούμενη φάση της διαδικασίας είχε μιλήσει για «πολυτελή ζαχαροπλαστεία και εστιατόρια»!! Τώρα το έκανε σκέτο «ζαχαροπλαστεία και ρεμπτεδάκια»!

Η ίδια, σε άλλο σημείο της αγόρευσης της, παραδέχτηκε ότι οι εγγραφές στα περιβόητα τετράδια σταματούν το 1997. Από το 1997 μέχρι το 2002 δεν είχε έξοδα η Οργάνωση; Γιατί δεν έκανε έστω μια αναγωγή, για να είναι τουλάχιστον ακριβής στους μπακάλικους υπολογισμούς της; Ψιλά γράμματα... Δε χρειάζεται, βέβαια, να πούμε πως ολόκληρος αυτός ο συλλογισμός είναι αυθαίρετος και έωλος και έγινε μόνο και μόνο για να δικαιολογηθεί η βρομιά περί «ληστειών για να καλοπερνούν». Αρκεί μόνο να πούμε ότι από πουθενά δεν προκύπτει ότι όλα τα έξοδα της Οργάνωσης καταγράφθηκαν σ' αυτά τα τετράδια, ότι δεν υπήρχαν και άλλες εγγραφές. Από πουθενά δεν προκύπτει ότι αυτά τα τετράδια (που σταματούν, άλλωστε, στο 1997) είναι το ταμείο της Οργάνωσης. Και βέβαια, από πουθενά δεν προκύπτει ότι όλες οι ληστείες που από το κατηγορητήριο αποδίδονται στη 17Ν έγιναν όντως απ' αυτή. Αλλά και να πάρει κανείς τους μετρητοίς τους λογαριασμούς της κ. Κουτζαμάνη, βγαίνει κατά μέσο όρο ένα ποσό γύρω στα 27 εκατομμύρια δραχμές το χρόνο. Πόσα άραγε χρειάζεται να σπαταλήσει μια Οργάνωση που κρατάει σπίτια στην Αθήνα, σπίτια στη Θεσσαλονίκη (άγνωστο πόσα συνολικά σε κάθε φάση της), αγοράζει υλικά, έχει έξοδα μετακινήσεων και πρέπει να συντηρήσει και μέλη της που περνούν στην παρανομία; Για να μιλήσουμε μόνο για τα αμέσως απαραίτητα, χωρίς να υπολογίζουμε άλλα έξοδα, που δε μπορούμε να γνωρίζουμε, όπως π.χ. ενίσχυση απελευθερωτικών κινήματων. Αυτοί που έχουν αναλάβει την πολιτική ευθύνη για τη συμμετοχή τους στη 17Ν, αλλά και αυτοί που κατηγορήθηκαν ως μέλη της 17Ν και έχουν αρνηθεί την κατηγορία, υπήρξαν απλοί λαϊκοί άνθρωποι, άνθρωποι του μεροκάματου, με ζωή σαν αυτή που ζουν οι εργαζόμενοι της χώρας μας. Από τίποτα δεν έχει προκύψει κάτι το διαφορετικό και το μόνο που μένει στους διώκτες τους είναι η τακτική της λάσπης.

Όσο για τις εκρήξεις, κατά την εισαγγελέα αυτές χαρακτηρίζονταν από το «όποιοι πάρει ο χάρος»! Η οργάνωση ενδιαφερόταν μόνο για τους στόχους της και αδιαφορούσε για κάθε συνέπεια και έτσι «σκοτώθηκαν και τραυματίστηκαν άνθρωποι»! Στην 27χρονη ιστορία της 17Ν υπάρχει μόνο το τραγικό περιστατικό του θανάτου του Θ. Αξαρλιάν από σπασμένα τζάμια. Περιστατικό για το οποίο ο Δ. Κουφοντίνας μίλησε στην πρώτη δίκη με προσωπική συντριβή, έχοντας το θάρρος να κοιτάξει κατάματα τη μάνα του νεκρού και να ζητήσει συγγνώμη, αναλαμβάνοντας όλη την ευθύνη. Όλα τα στοιχεία δείχνουν πως η Οργάνωση

έπαιρνε όλα τα μέτρα για να μην υπάρξουν θύματα πέρα από τους στόχους της (είναι χαρακτηριστικό το περιστατικό της διπλής ειδοποίησης, επειδή οι μπάτσοι καθυστερούσαν να πάρουν μέτρα, στην περίπτωση του χτυπήματος με ρουκέτα των γραφείων της ΕΟΚ). Η εισαγγελέας, όμως, πρέπει να παίζει το χαρτί της πτωματολογίας. Και εκεί που δεν υπάρχει αίμα πρέπει να πέσει κέτσαπ (όπως στα αμερικάνικα b-movies).

Κεφάλαιο τέταρτο: Δομή και λειτουργία της Οργάνωσης. Μετά την ακρόαση αυτού του κεφαλαίου της εισαγγελικής αγόρευσης, ο γράφων έκανε την πιο βαθιά αυτοκριτική της ζωής του, διαπιστώνοντας με συντριβή την πλάνη του. Μετά από τρεις (και κάτι) δεκαετίες συμμετοχής στο κομμουνιστικό κίνημα, μετά από την ανάγνωση εκατοντάδων τόμων και τομίδων με έργα των κλασικών και σχεδόν όλων των θεωρητικών του κομμουνιστικού κινήματος, μετά από συστηματική ενασχόληση με τους βασικότερους συγγραφείς της ιδεαλιστικής κατεύθυνσης στη φιλοσοφία και της αστικής κοινωνιολογίας, μετά από συγγραφική εκατοντάδων άρθρων σε εφημερίδες και περιοδικά, συνειδητοποιήσε ότι είναι ένα μηδενικό. Οτι δεν κατάλαβε απολύτως τίποτα. Ήταν αρκετά πέντε λεπτά αγόρευσης μιας εισαγγελέας για να καταλάβει τι εστί... δημοκρατικός συγκεντρωτισμός. Ποιος Λένιν, ποιος Στάλιν, ποια Λούξεμπουργκ, ποιος Γκράμσι και ποιος Ζαχαριάδης; Ευτέρπη και ξερό ψωμί.

Εχουμε και λέμε: Η 17N –σύμφωνα με το καταστατικό, που ο Τσελέντης δέχεται ότι είχε ανηγάψει ο ίδιος από χειρόγραφο με γράμματα του Γιωτόπουλου, που του πήγε ο Κουφοντίνης– δε λειτουργούσε με αυτόνομους πυρήνες, αλλά με βάση το δημοκρατικό συγκεντρωτισμό (οποία ανακάλυψις!). Όμως, ο δημοκρατικός συγκεντρωτισμός δεν έχει λειτουργήσει ποτέ στην Ιστορία! Τι θα πει δημοκρατικός συγκεντρωτισμός; 'Η δημοκρατία θα υπάρχει ή συγκεντρωτισμός! Όσοι μιλούν για δημοκρατικό συγκεντρωτισμό εννοούν μόνο συγκεντρωτισμό! Και αφού ο Γιωτόπουλος είχε καθοδηγητικό ρόλο, όπως λέει ο Τσελέντης, άρα είχαμε ενός ανδρός αρχή και όλα τα άλλα είναι κουροφρέζα!!! Βέβαια, ο Τσελέντης έχει πει και κάτι άλλο. Οτι αυτό το καταστατικό δεν εφαρμόστηκε, αλλά προοριζόταν για μελλοντική χρήση. Οτι κατά την κρίση του η 17N λειτουργούσε σαν «μπουλούκ ασκέρ». Αυτό, όμως, δε βόλευε την εισαγγελέα, γι' αυτό προτίμησε να το κάνει γαργάρα, κατά το κοινώς λεγόμενο.

Κεφάλαιο πέμπτο: Τα μέλη της 17N. Πώς βγάζουμε ποιοι ήταν μέλη της 17N; Από τις προανακριτικές και ανακριτικές απολογίες των ιδίων και των συγκατηγορούμενων. Αμα για κάποιους έχουμε και κάποιο πειστήριο από γιάφκα της Οργάνωσης, το φέρνουμε συμπληρωματικά. Φυσικά, τις προανακριτικές τις θεωρούμε ειλικρινέστατες και με τις κραυγαλέες αντιφάσεις τους δεν ασχολούμαστε. Σαν εργατική μέλειασ τριγυρίζουμε από ανθό σε ανθό και παίρνουμε μόνο την εκλεκτή γύρη. Τα υπόλοιπα, όσα δε βολεύουν το σενάριο, όσα ανατρέπουν πλευρές του σενάριου, τ' αφήνουμε. Σαν να μην υπήρξαν. Όσο για τα πειστήρια, ό,τι έφερε η Ασφάλεια είναι σαν να το έφερε ο θεός αυτοπροσώπως. Βάσει αυτής της λογικής, έχουμε και λέμε:

Γιωτόπουλος: Εχουμε αποτυπώματα και γραφικό χαρακτήρα στις γιάφκες. Είναι όλα γνήσια, γιατί αν ήταν κατασκευασμένα, θα του έβαζαν και σε άλλα σημεία, π.χ. σε ρουκέτες! (Ράβδος εν γωνία, άρα βρέχει!). Εχουμε και τις προανακριτικές και ανακριτικές καταθέσεις των συγκατηγορούμενων. Εχουμε και το γεγονός ότι ο ίδιος μετά τη δικτατορία –οπότε ήταν μέλος της ΛΕΑ και έβαλε, όπως λέει, βόμβα στην αμερικάνικη πρεσβεία– εξαφανίζεται (τον χάνουν όλοι, ακόμα και η αδελφή του) και ζει με άλλο όνομα και πλαστή ταυτότητα. Δεν έχει εγκαταλείψει «τα μαρξιστικά του ιδεώδη», αλλά «τα κατηύθυνε στην παρανομία και την ένοπλη δράση». Αρα, ο Γιωτόπουλος ήταν μέλος της 17N. Όμως δε μας αρκεί να είναι απλώς μέλος. Εμείς θέλουμε αρχηγό, επειδή θέλουμε ηθικό αυτουργό. Ο Γιωτόπουλος προσωπικά, λοιπόν, είναι ο απόλυτος αρχηγός, το «συγκεντρωτικό κέντρο εξουσίας», που αποφάσιζε για τα πάντα. Ο Τσελέντης τον χαρακτήρισε ιδεολογικό καθοδηγητή (και λοιπόν!). Ο Τέλιος είπε ότι τον πήγαν φορώντας του κουκούλα σε τριμελή επιτροπή, που ο ένας ήταν ο Λάμπρος (δεν έχει καμιά σημασία που ο Τέλιος δε μίλησε για Γιωτόπουλο, αρκούν οι εντυπώσεις και οι συνειρήμοι). Ο Γιωτόπουλος «βρισκόταν πιο ψηλά απ' όλους. Δίπλα του και λίγο πίσω στεκόταν ο Κουφοντίνης».

Ο προσεκτικός παρατηρητής θα έχει εντοπίσει ήδη πως εδώ έχουμε μια σημαντική αλλαγή σε σχέση με την απόφαση του πρωτοβάθμιου δικαστήριου. Η τριμελής γραμματεία, της οποίας... γραμματοκομιστής υποτίθεται πως ήταν ο Γιωτόπουλος, εξαφανίζεται. Δεν υπάρχει. Υπάρχει μόνο ο πανίσχυρος και απόλυτος αρχηγός και δίπλα του ο Κουφοντίνης σε ρόλο «επιτελάρχη και έχοντος τη στρατιωτική ευθύνη»!!! (Προκειμένου να υποστηρίξουμε αυτό το μοντέλο, ξεχνάμε και το καταστατικό που λίγο πριν επικαλεστήκαμε). Ο Γιωτόπουλος είναι ο ηθικός αυτουργός όλων των ενεργειών της 17N. Σε ορισμένες περιπτώσεις ηθική αυτουργία ασκεί και ο Κουφοντίνης, αλλά δυστυχώς δεν κατηγορείται γι' αυτό και έτσι η καλή μας εισαγγελέας δεν μπορεί να προτείνει σχετικά.

Όμως, η ηθική αυτουργία είναι νομικός όρος και πρέπει να υπάρξει επιχειρηματολογία επ' αυτού. Ετσι, η κ. Κουτζαμάνη αναγκάζεται να εγκαταλείψει την περιδιάβασή της στα πεδία της μαρξιστικής-λενινιστικής θεωρίας περί την οργανωτική πολιτική και να προχωρήσει σε εφηρμοσμένη θεωρία: Πώς πραγματωνόταν η ηθική αυτουργία Γιωτόπουλου; Καταρχάς, προκάλυψε στα μέλη της 17N την απόφαση. Συναντιόταν με τα μέλη σε ζαχαροπλαστεία και ρεμπετάδικα (και πάλι δεν έχει σημασία που ο Κονδύλης κατέθεσε με κατηγορηματικότατο τρόπο, ότι ουδέποτε σε ρεμπετάδικο έγινε σχετική συζήτηση) και πάνω στη συζήτηση επέβαλε την ιδέα, λέγοντας για παράδειγμα ότι «ο Α ρουφάει το αίμα του λαού»! Δηλαδή, το μέλος της 17N είχε ανάγκη να του πει ο οποιοσδήποτε, ότι κάποιος καταπιασμένος ρουφάει το αίμα του λαού ή ότι οι πράκτορες της CIA είναι αυτοί που είναι κ.λπ.!!! Είδατε, κ. Ευτέρπη, τι παθαίνει κάποιος που έχει μαύρα μεσάνυχτα γι' αυτά τα πράγματα, που δεν έχει αναπνεύσει ούτε το άρωμα μιας αριστερής παρέας, και παρά ταύτα επιμένει

ότι ξέρει πώς λειτουργούσαν οι αριστερές οργανώσεις; Τέλος πάντων. Το δεύτερο που έκανε ο Γιωτόπουλος ήταν να γράφει τις προκηρύξεις, οι οποίες δικαιολογούσαν την επιλογή των στόχων και έτσι πείθονταν τα μέλη για την ορθότητα της επιλογής! Προφανώς, επειδή όλα τα μέλη της 17N ήταν... πνευματικά καθυστερημένα, δεν ήταν σε θέση να συζητήσουν και να συναποφασίσουν. Τους μάζευαν ο Γιωτόπουλος με τον Κουφοντίνη σε κάποιο ζαχαροπλαστείο ή ρεμπετάδικο, τους ξεγελούσαν με καμιά πλάστα ή κανένα ποτήρι κοκκινέλι χύμα, πάνω στην κουβέντα τους έλεγαν για κάποιους «κακούς», μετά τους πήγαιναν και καμιά προκήρυξη για να κάμψουν τις τελευταίες ταλαντεύσεις τους και αυτοί έσπευδαν να κάνουν την ενέργεια!!! Νομίζουμε πως κάθε παραπέρα σχόλιο περιττεύει. Απλά να θυμίσουμε πως ακόμα και ο Τσελέντης έχει δώσει μια εντελώς διαφορετική περιγραφή για τη λειτουργία της Οργάνωσης. Μια περιγραφή από την οποία ηθική αυτουργία δεν προκύπτει με τίποτα. Και βέβαια, η κ. Κουτζαμάνη φρόντισε να μην αναφερθεί στα όσα έχει πει ο Τσελέντης.

Χριστόδουλος Ξηρός: Τα παραδέχτηκε όλα στην προανακριτική, υπάρχουν και οι προανακριτικές συγκατηγορούμενών του, έχουμε και αναγνωρίζεις από αυτόπτες μάρτυρες (ναι, ναι, του τύπου «τον είδα από πίσω και τον αναγνώρισα από το σβέρκο» ή «αναγνωρίζω τον Χριστόδουλο στο πρόσωπο ενός κοντού και αδύνατου»), οπότε δε χρειαζόμαστε τίποτ' άλλο. Όσο για τους μάρτυρες που είπαν ότι ήταν χοντρός και εύκολα αναγνωρίσιμος, δεν είναι έτσι. «Εγώ θα τον χαρακτήριζα παχουλό, όχι χοντρό, αυτό που τα λέγαμε μπουλού ή ντουλάπα» (προφανώς εκείνο το βίντεοκλιπ της Κονιτοπούλου, που το έδειχναν και το ξαναείχαν τα κανάλια, δεν έτυχε να το δει η κ. Κουτζαμάνη...). Ήταν μέλος και μάλιστα μέχρι τη σύλληψή του. Μπορεί ο Κονδύλης, για παράδειγμα, να λέει ότι ο Χριστόδουλος αποχώρησε το 1993, αλλά είπαμε: παίρνουμε μόνο ό,τι μας βολεύει.

Τζωρτζάτος: Ήταν μέλος μέχρι τη σύλληψή του, αφού στα τετράδια φαίνεται ο «Σταμ», που είναι ο «Σταμάτης», δηλαδή αυτός, να παίρνει χρήματα μέχρι το 1997. Πέρα από το τι αντιπροσωπεύουν πραγματικά τα τετράδια, εδώ έχουμε μια καθαρά εκδικητική συμπεριφορά προς τον Τζωρτζάτο. Διότι στη συνέχεια η εισαγγελέας είπε πως και για τον Παύλο Σερίφη υπάρχουν έγγραφα μέχρι το 1997 (τότε σταματούν οι έγγραφα στα συγκεκριμένα τετράδια) και απεφάνθη ότι δεν υπάρχουν στοιχεία για συμμετοχή μετά απ' αυτή τη χρονιά (παραγραφή, δηλαδή). Γιατί άλλη μεταχείριση για τον Παύλο και άλλη για τον Τζωρτζάτο; Η απάντηση είναι προφανής.

Καρατσώλης: Βάσει της προανακριτικής του ήταν μέλος. Και ό,τι λέει στην προανακριτική για τον Κωστήρη είναι ακριβές. Τετράγωνη λογική! Και η ληστεία που «ομολογεί» και στην οποία αποδεδειγμένα δεν μπορούσε να είναι; Τέτοια ερωτήματα θα μας απασχολούν τώρα;

Θωμάς Σερίφης: Είναι ειλικρινής ο ισχυρισμός του ότι αποχώρησε το 1994. Εύνοια στο Θωμά, που δεν ήταν και από τα πιο «ήσυχα παιδιά» στη δίκη; Όχι βέβαια. Παράπλευρο όφελος

θα λέγαμε, προκειμένου να χρησιμοποιηθεί η προανακριτική του σε βάρος συγκατηγορούμενων. Το τι είπε ο Θωμάς στην απολογία του δεν έχει καμιά σημασία, βέβαια.

Παπαναστασίου: Ήταν μέλος από το 1976 μέχρι το 1989, επειδή αυτό αναφέρουν στις προανακριτικές οι Χριστόδουλος και Παύλος Σερίφης! Τελεία και παύλα. Αντε τώρα να αποδείξει ο Παπαναστασίου ότι δεν είναι ελέφαντας. Ουσιαστικά, του ζητούν να είναι ευχάριστος με μια παραγραφή και τέσσερα «σκαοτά» χρόνια που έκανε στη φυλακή.

Παύλος Σερίφης: Στο πρωτόδικο είχε καταγγείλει την ανακριτική απολογία του, τώρα όμως μετέβαλε στάση και η σιωπή του δείχνει ότι παραμένει σταθερός στην απολογία του στην 4η τακτική ανακρίτρια στις 25.7.2002 («έχασε» να μας πει και την ώρα η εισαγγελέας: 2 τα χαράματα!). Όσα λέει για τις ενέργειες κατά Γουέλς και κατά Πέτρου-Σταμούλη είναι τόσο λεπτομερειακά που μόνο ένας που ήταν παρών θα μπορούσε να γνωρίζει! Μετά το ατύχημα που είχε, έπαιζε βοηθητικό ρόλο και από τα τετράδια φαίνεται ο «Βαγγελής» να παίρνει χρήματα μέχρι τον Ιούνιο του 1997. Δεν υπάρχουν στοιχεία για συμμετοχή του έκτοτε. Αφού, λοιπόν, ο Παύλος «μετέβαλε στάση» σε σχέση με την πρώτη δίκη, του δίνουμε την παραγραφή, που έχει άλλωστε ζητήσει μέσω του συνηγόρου του. Αλλωστε, μέσω αυτού «δένουμε» Γιωτόπουλο, Γιάννη Σερίφη και Παπαναστασίου.

Κωστήρης: Με βάση τις προανακριτικές συγκατηγορούμενων ήταν μέλος. Τελεία και παύλα και γι' αυτόν. Και επειδή ο Κωστήρης είναι ιδιαίτερη περίπτωση (βλέπετε, ουδέποτε έχει ομολογήσει το παραμικρό, ενώ κατάφερε να μαζέψει στοιχεία, να στοιχειοθετήσει άλλοθι και να απαλλαγεί από την πλειοψηφία των ενεργειών για τις οποίες αρχικά κατηγορήθηκε), βάζουμε και ολίγη προβοκάτσια: ο Κουφοντίνης σε δήλωσή του για την ενέργεια κατά Μπακογιάννη κάνει λόγο για νεαρά και νεομήτα μέλη! (Αλήθεια, όταν φτάσει στην υπόθεση Μπακογιάννη, θα θυμηθεί αυτή τη δήλωση Κουφοντίνη ή θα λειτουργήσει και πάλι το «παίρνω ό,τι με βολεύει κάθε φορά»!).

Ο Κωστήρης δεν άντεξε αυτή τη μεταχείριση. Ξεχείλισε η οργή και τον οδήγησε σε ουκ ολίγες διακοπές της εισαγγελέας. Ο πρόεδρος του ζητούσε να μη διακόπτε, τον απειλήσε ότι θα τον αποβάλλει και στο τέλος αναγκάστηκε να αποχωρήσει από τη διαδικασία, μην αντέχοντας την τόσο προκλητική αυθαιρεσία. Και για να μη θεωρηθεί ότι αυθαίρετούμε εμείς στην κρίση μας, ιδού απάνθισμα διαλόγου:

Κουτζαμάνη: Υπάρχει αναφορά (σ.σ. στα τετράδια) το 1995 ότι πήρε 50.000 δραχμές. Ρώτησα τη σύζυγό του και μου είπε ότι το 1995 συγκατοίκησαν και αγόρασαν έπιπλα (!!!).

Κωστήρης: Τι είναι αυτά που λέτε; Πού τα βρήκατε αυτά; Λέει πουθενά Κωστήρης στα τετράδια; Θα τη ζήλευε και η σκηνοθέτις που πάει για όσκαρ. Να λέει ψέματα η εισαγγελέας;

Το παιχνίδι της κατασκευής σεναρίου με ερανίσματα από προανακριτικές συνεχίστηκε μέχρι το τέλος και ήταν αυτό που προκάλεσε τις εκρήξεις οργής του Κωστήρη.

Γιάννης Σερίφης: Αφού το λέει η ανακριτική του Παύλου και η προανακρι-

τική του Χριστόδουλου, ήταν ιδρυτικό μέλος και μέλος μέχρι το 1983! Γιατί μέχρι το 1983; Γιατί τότε λέει ο Χριστόδουλος στην προανακριτική ότι τον στρατολόγησε (με τρόπο που δεν στρατολογείται ούτε πιτσιρικάς για ποδοσφαιρική ομάδα γειτονιάς!) και για μετά δεν υπάρχει άλλη μαρτυρία! Όσο για το επιχείρημα του Σερίφη ότι από το 1978 που αποφυλακίστηκε, αθωωμένος από την κατηγορία της συμμετοχής στον ΕΛΑ και της δολοφονίας του Χρήστου Κασσίμη, παρακολουθούταν συστηματικά σε καθημερινή βάση, η εισαγγελική απάντηση ήταν... περιβόλι: Ο μάρτυρας υπεράσπισης Μανιός είπε ότι κι αυτόν τον παρακολουθούσαν, αλλά έκανε ό,τι ήθελε!!! Πώς να μην αντιδράσει μετά απ' αυτό το εξωφρενικό επιχείρημα ο Γ. Σερίφης; «Μα ποινικοποιείτε τους μάρτυρες υπεράσπισης; Δηλαδή η εισαγγελέας έχει εξουσία και λέει ό,τι θέλει;». Ακάθεκτη η Ε. Κουτζαμάνη συνέχισε: «Τι τον εμπόδιζε να έρχεται σε επαφή με ανθρώπους του ίδιου χώρου, όπως ο Χριστ. Ξηρός, ακόμα κι αν τον παρακολουθούσαν;»! Γ. Σερίφης: «Μα είναι δυνατόν; Ποιοι ιδίου χώρου; Ο Χριστόδουλος λέει ότι ήταν μαοϊκός. Τι σχέση έχει;»! Σαν να μην άκουσε η εισαγγελέας έριξε το τελευταίο «επιχείρημα»: «Αλλωστε, είναι τόσο λεπτομερειακή η απολογία του Παύλου Σερίφη που μόνο αν ήταν παρών θα μπορούσε να τα πει. Ποιος άλλος τα ήξερε;»!!! Αυτό προκάλεσε την αντίδραση του Αλ. Γιωτόπουλου: «Το έχω πει τόσες φορές και δεν το λέτε. Μου τα είχαν πει εμένα μια βδομάδα πριν. Πού το ήξεραν; Το ξεχνάτε αυτό! Μου έλεγαν: ο Σαρδανάπαλος, ο Νίκη Λάουντα, η Άννα και εσύ ήσασταν. Πού τα ήξεραν μια βδομάδα πριν; Ε μα πια!». Φυσικά, η εισαγγελέας δεν απάντησε.

Γεωργιάδης: Φυσικά και ήταν μέλος μέχρι το τέλος, αφού το λένε οι προανακριτικές! Ηρθε στην Αθήνα (και σιγά-σιγά στρατολογήθηκε από τον Σάββα) στα μέσα του 1997 και όχι το φθινόπωρο του 1998, όπως εσφαλμένα γράφτηκε στην προανακριτική απολογία του! Δηλαδή, ο Διώτης με τον Σύρο «έφαγαν» αυτό που τους είπα (ότι ήρθε στην Αθήνα το φθινόπωρο του 1998), χωρίς να το διασταυρώσουν με τις άλλες προανακριτικές. Και στη συνέχεια, «έφαγαν» και την ομολογία του ότι συμμετείχε στην τοποθέτηση μιας βόμβας το Δεκέμβριο του 1998, η οποία όμως είχε τοποθετηθεί τον Ιούνιο του 1998. Δεν μπήκαν δηλαδή στον κόπο να συμβουλευτούν τη λίστα με τις ενέργειες, που από χρόνια είχαν στη διάθεσή τους! Είπαμε, από τις προανακριτικές παίρνουμε μόνο ό,τι είναι κατά του κατηγορούμενου. Αν κατά τύχη υπάρχει και κάτι υπέρ, το θεωρούμε λάθος. Γιατί πρέπει να μετακινηθεί προς τα πίσω ο χρόνος ελευσης του Γεωργιάδη στην Αθήνα; Γιατί –όπως είπαμε– φέρεται να αποδέχεται συμμετοχή σε μια έκρηξη το Δεκέμβριο του 1998, η οποία όμως έγινε τον Ιούνιο της ίδιας χρονιάς! Ετσι, αντί να απαλλάξουμε τον Γεωργιάδη –έστω λόγω αμφιβολιών– φέρνουμε προς τα πίσω το χρόνο ελευσης του στην Αθήνα, χωρίς αυτό να προκύπτει από πουθενά και παρά το ότι μια ντουζίνα μαρτυρίες (των γονιών του, φίλων και συμμαθητών του, αλλά και ανθρώπων με τους οποίους συνεργάζονταν επαγγελματικά ως λουστραδόρος) επιβεβαιώνουν αυτό που δηλώνει. Όλοι αυτοί θεω-

ρούνται συλλήβδην ψευδομάρτυρες.

Βασίλης Ξηρός: Μέλος μέχρι το τέλος, σύμφωνα με τις προανακριτικές.

Σωτηροπούλου: Εδώ ξεχειλίσε η εκδικητικότητα. Η εκδικητικότητα έναντι μιας γυναίκας η οποία δεν θέλησε να ριξει στην πυρά το σύντροφό της στη ζωή και πατέρα του παιδιού της, αλλά τόλμησε να μιλήσει γι' αυτόν με καλά λόγια. Κατά την εισαγγελέα, η Σωτηροπούλου έπρεπε να αισθανθεί ταπεινωμένη όταν πληροφορήθηκε από τον Κουφοντίνα τη συμμετοχή του στη 17N! Αυτή, όμως, διατήρησε τη σχέση της αδιατάρακτη! Στην πυρά, λοιπόν: Η Σωτηροπούλου γνώριζε για τη δράση και του Κουφοντίνα και του Σάββα. Και προσπάθησε να καλύψει τη δική της γνώση για τη δράση των συντρόφων-συζύγων της. Όμως, «γνωρίζω δεν σημαίνει ότι είμαι και συμμετέχων». Γι' αυτό, η εισαγγελέα επιφυλάχθηκε να προτείνει και για το αδίκημα της συμμετοχής ως προς την Αγγ. Σωτηροπούλου, όταν αναφερθεί στις δυο πράξεις για τις οποίες αυτή κατηγορείται μετά από έφεση των εισαγγελέων στην αθωωτική πρωτόδικη απόφαση (απλή συνέργεια για Σόντερς και έκρηξη στον Πειραιά)!

Η Αγγ. Σωτηροπούλου αντέδρασε με οργή στα όσα είπε η εισαγγελέα: «Κι έπειτα μου έλεγαν: "τότε γιατί να σου φέρουν δυο ψευδομάρτυρες;". Να ο λόγος. Μπράβο σας». Η συνήγορός της Δ. Βαγιανού ζήτησε από την εισαγγελέα να υποβάλει άμεσα την πρότασή της, καθώς και να γίνει συγκεκριμένη στις αναφορές της σε προηγούμενες απολογίες της Αγγελικής, όμως μίλησε «εις ώτα μη ακουούσης». Η κ. Κουτζαμάνη παρέμεινε σκοπίμως ασαφής και νεφελώδης. Εμείς δεν θα προτρέξουμε. Δεν θα προσπαθήσουμε να μαντέψουμε την εισαγγελική πρόταση. Περιμένουμε να δούμε μέχρι πού μπορεί να φτάσει η εκδικητικότητα και ένα προσωπικό αίσθημα μίσους, που με δυσκολία προσπαθεί να κρύψει η κ. Κουτζαμάνη.

Ιδού, λοιπόν, η τελική πρόταση για το αδίκημα της «συμμετοχής σε εγκληματική οργάνωση» (προμονόμος): Να κηρυχθούν ένοχοι οι Γιωτόπουλος, Κουφοντίνας, Χριστόδουλος Ξηρός, Τζωρτζάτος, Κωστάρης, Καρατσώλης, Βασίλης Ξηρός και Γεωργιάδης. Να παύσει οριστικά η δίωξη λόγω παραγραφής για τους Παπαναστασίου, Γιάννη, Πάυλο και Θωμά Σερίφη. Επιφυλάσσεται να προτείνει για τη Σωτηροπούλου. (Θυμίζουμε ότι πρωτόδικως έχουν αθωωθεί λόγω παραγραφής οι Τσελέντης, Τελίος και Κονδύλης).

Κεφάλαιο έκτο: Οι ενέργειες της 17N. Στη σημερινή συνεδρίαση η εισαγγελέα πρόλαβε να αναφερθεί μόνο στην πρώτη υπόθεση (απόπειρα ανθρωποκτονίας κατά Ρόμπερτ Τζαντ). Αντλήσε υλικό αποκλειστικά από τις προανακριτικές και πρότεινε να κηρυχθούν ένοχοι οι Χριστόδουλος (άμεση συνέργεια με αυτουργό τον μακαρίτη Γιάννη Σκανδάλη), Κουφοντίνας (απλή συνέργεια), Γιωτόπουλος (ηθική αυτουργία) και να απαλλαγούν λόγω αμφοβολιών οι Τσελέντης και Παπαναστασίου (είχαν απαλλαγεί και πρωτόδικως, κατά πλειοψηφία και κατά της απόφασης ασκήθηκε έφεση από τους εισαγγελέες). Πρότεινε, δηλαδή, μια επανάληψη της πρωτόδικης απόφασης, χωρίς να υιοθετήσει την έφεση των συναδέλφων της για Τσελέντη και Παπαναστασίου (κοντά στον

«βασιλικό» Τσελέντη, που πρέπει οπωσδήποτε να κηρυχτεί καθ' όλα αξιόπιστος, ποτίζεται και η «γλάστρα» Παπαναστασίου). Να σημειώσουμε μόνο πως η ηθική αυτουργία του Γιωτόπουλου δεν κρίθηκε σκόπιμο να επιχειρηματολογηθεί. Αφού κόπηκε ένα «πατρόν» από την αρχή (ηθικός αυτουργός σε όλες τις ενέργειες), περιτεύει η εξειδίκευση σε κάθε περίπτωση, ώστε η ηθική αυτουργία να προκύπτει από αποδεικτικά μέσα (έστω και κατασκευασμένα, έστω και τραβηγμένα ως εκεί που δεν παίρνει) για κάθε χωριστή πράξη. Με τέτοιες λεπτομέρειες θ' ασχολούμαστε τώρα;

■ 210η συνεδρίαση Τετάρτη, 14.2.07

Στο ίδιο στίλ και με την ίδια μεθοδολογία συνεχίστηκε για δεύτερη μέρα η αγόρευση της εισαγγελέας για τις επιμέρους πράξεις του κατηγορητήριου.

Ανθρωποκτονία Μάτη (ληστεία ΕΤΕ Πετραλώνων): «Να απαλλοτριώσουν την τράπεζα» είχαν αποφασίσει οι κατηγορούμενοι, κατά την εισαγγελέα. «Γλώττα λανθάνουσα τ' αληθή λέγει», όπως έλεγαν οι αρχαίοι ημών πρόγονοι. Απαλλοτριώση και όχι ληστεία. Κατά τα άλλα, υποστήριξε ότι αυτοί που εισέβαλαν στην τράπεζα για να την απαλλοτριώσουν «είχαν αποφασίσει να σκοτώσουν τον Μάτη, αν αντιστεκόταν». Αυτό δεν βγαίνει από πουθενά. Μάλιστα, ο Τσελέντης (αναφερόμαστε σ' αυτόν μιας και θεωρείται αξιόπιστος από τις δικαστικές αρχές) το νότισε με μεγάλη έκπληξη: Σε καμιά περίπτωση δε θέλαμε να τον σκοτώσουμε και μετά ο Κουφοντίνας ήταν πραγματικά συντετριμμένος. Αξίζει τον κόπο να δούμε αναλυτικότερα την εισαγγελική πρόταση για τη συγκεκριμένη υπόθεση, επειδή είναι χαρακτηριστική της μεθοδολογίας που υπηρετεί συγκεκριμένες σκοπιμότητες.

Η συντριπτική πλειοψηφία των αυτοπτών μαρτύρων έχει καταθέσει (όχι μετά τις συλλήψεις, αλλά όταν έγινε η ενέργεια), ότι αυτός που ήταν ντυμένος σαν αστυνομικός (ο ρόλος αποδίδεται στον Δ. Κουφοντίνα) ακινητοποιήσε τον Μάτη και δεν είναι αυτός που τον πυροβόλησε, αλλά ο δεύτερος από τους εισβολείς που ήταν με πολιτικά ρούχα (οι ρόλοι των δύο ατόμων με πολιτικά αποδίδονται στους Τσελέντη και Χριστόδουλο). Φυσικά, οι αυτόπτες μάρτυρες εμφανίζουν αντιφάσεις στις περιγραφές τους. Η εισαγγελέα, λοιπόν, παίρνει τις αντιφάσεις των αυτοπτών μαρτύρων, τις μεγεθύνει και αποφαίνεται ότι δημιουργούν ασάφεια, λόγω της σύγχυσης, του αιφνιδιασμού και του πανικού. Σωστά ως εδώ, ας πούμε, μόνο που θα δούμε αν αυτό θα ισχύσει και για τους «αναγνωριστές» σε άλλες ενέργειες. Θα έχουν και αυτοί «σύγχυση, αιφνιδιασμό και πανικό» ή θα θεωρηθούν αξιόπιστοι κάποιιοι/ες που αναγνωρίζουν από το καρύδι του λαιμού, από το σβέρκο και άλλα τέτοια... χαρακτηριστικά, βλέποντας μάλιστα ανθρώπους από ψηλούς ορόφους κτιρίων, για λίγα δευτερόλεπτα, πριν μερικές δεκαετίες;

Ποια θα ήταν η έντιμη διέξοδος; Η έκφραση αμφοβολιών ως προς τον φυσικό αυτουργό της ανθρωποκτονίας. Αμ δε! Θεωρώντας συλλήβδην αναξιόπιστους όλους τους αυτόπτες μάρτυρες (μάλιστα, αναφέρθηκε με απαξιωτικό ύφος σε δύο απ' αυτούς, ο

έναν εκ των οποίων αναγνώρισε εκείνον που πυροβόλησε τον Μάτη—οποία σύμπτωσης!— στο πρόσωπο του Τσελέντη), η εισαγγελέα καταφεύγει στην προανακριτική του Χριστόδουλου και σε όλες τις καταθέσεις του Τσελέντη, που υποδεικνύουν ως αυτουργό τον Κουφοντίνα (αυτόν, δηλαδή, που αποκλείει η πλειοψηφία των μαρτύρων)! Και δεν θέτει καν στον εαυτό της το ερώτημα: έχουν λόγο οι δύο κατηγορούμενοι να πουν ψέματα; Δεν θέτει το ερώτημα, γιατί η απάντηση είναι αυτονόητα καταφατική. Και ισχύει ειδικά για τον Τσελέντη, που αυτόπτης μάρτυρας υποδεικνύει ως τον αυτουργό της ανθρωποκτονίας, θέση που στη συγκεκριμένη περίπτωση έχει υιοθετήσει και η πολιτική αγωγή της οικογένειας Μάτη, που δεν έχει κανένα λόγο να βάλει άλλον στη θέση άλλου. Εμείς δε λέμε ότι είναι έτσι, αλλά πως η απόλυτη σύγχυση των μαρτύρων και η εξορισμού αναξιόπιστων κατηγορούμενων που επιβαρύνουν συγκεκριμένο και θέλουν να ελαφρύνουν τη δική τους θέση, θα έπρεπε να οδηγήσει έναν έντιμο δικαστή στην έκφραση αμφοβολιών. Όμως, εδώ πρέπει να επιβεβαιωθεί το σενάριο της Αντιπρονομοκρατικής και η εισαγγελέα είναι απόλυτα πεπεισμένη για την ορθότητα αυτού του σεναρίου και σπεύδει να το επιβεβαιώσει ακόμα και κόντρα στα πραγματικά περιστατικά, όπως αυτά προκύπτουν από καταθέσεις μαρτύρων. Η κ. Κουτζαμάνη αποδεικνύεται ένθερμος οπαδός ενός παλιού προπαγανδιστικού δόγματος: Όταν τα γεγονότα δεν ταυτίζονται με την άποψή μας, τόσο το χειρότερο για τα γεγονότα...

Αξίζει εδώ να σημειώσουμε και ένα άλλο... μεγαλοφυές επιχείρημα, που με μονότονο τρόπο επανέλαβε η εισαγγελέα και σε όλες τις επόμενες υποθέσεις. Ο Κουφοντίνας—είτε δηλώνει ότι αναλαμβάνει την πολιτική ευθύνη και δεν μας λείπει που ήταν και τι ρόλο έπαιξε. Μ' αυτή του τη στάση επιβεβαιώνει τα όσα λένε για τον ίδιο οι συγκεκριμένοι του στις προανακριτικές τους απολογίες! Ο Δ. Κουφοντίνας, βέβαια, έχει αρνηθεί να μπει σε λογικές υπεράσπισης του εαυτού του στο ποινικό πεδίο. Αυτό το αντιλαμβάνεται πολύ καλά η κ. Κουτζαμάνη, όμως πνέει μένεα κατά Κουφοντίνα, γιατί με αυτή την περήφανη πολιτική-επαναστατική του στάση ακυρώνει τον ίδιο τον τιμωρητικό χαρακτήρα του αστικού ποινικού δικαίου. Λέει έμπρακτα σ' αυτούς που τον δικάζουν ότι δεν τους αναγνωρίζει αυτό το δικαίωμα, παρά μόνο δέχεται ότι είναι αιχμάλωτοι του ταξικού εχθρού. Αυτό δε μπορεί να το χωνέψει με τίποτα η Ε. Κουτζαμάνη. Πνέοντας μένεα κατά του Δ. Κουφοντίνα (για ταξικό μίσος πρόκειται, όσο κι αν μπλέκεται και με προσωπικά συναισθήματα) «ξεχνάει» στοιχειώδεις αρχές του αστικού δικαίου. Για παράδειγμα, η περιβόητη Ευρωπαϊκή Σύμβαση για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου (ΕΣΔΑ), που αναγνωρίζεται και από το εσωτερικό Δίκαιο, αναφέρει ρητά πως ο κατηγορούμενος έχει δικαιώματα σιωπής και πως η άσκηση αυτού του δικαιώματος δεν πρέπει να ερμηνεύεται σε βάρος του κατηγορούμενου (ως παραδοχή ενοχής). Μεταφράζοντας στη νομική γλώσσα (τη μόνη που μπορεί να καταλάβει η κ. Κουτζαμάνη) την πολιτική στάση του Κουφοντίνα, θα λέγαμε ότι αυτός ασκεί το δικαίωμα σιω-

πής. Και όμως, η εισαγγελέα, παραβιάζοντας ευθέως την ΕΣΔΑ, ερμηνεύει αυτή τη στάση ως επιβεβαίωση των όσων αναφέρονται σε προανακριτικές απολογίες συγκεκριμένων. Εχουμε, δηλαδή, διπλή παραβίαση: και του άρθρου 6 της ΕΣΔΑ και του άρθρου 211Α του ελληνικού Κώδικα Ποινικής Δικονομίας.

Η πρόταση της εισαγγελέας, λοιπόν, αποτελεί επανάληψη της πρωτόδικης απόφασης: Κουφοντίνας φυσικός αυτουργός, Χριστόδουλος άμεσος συνεργός, Τσελέντης απλός συνεργός, Γιωτόπουλος ηθικός αυτουργός, Παπαναστασίου αθώως λόγω αμφοβολιών. Δυο παρατηρήσεις σημαντικές εν προκειμένω. Η πρώτη: Μολονότι όλοι οι μάρτυρες αναφέρουν ότι τρία άτομα μπήκαν στην τράπεζα, ο μεν Χριστόδουλος καταδικάζεται ως άμεσος συνεργός και τρώει ισόβια, ο δε Τσελέντης ως απλός συνεργός και σπένει τα ισόβια! Η δεύτερη: Ο Γιωτόπουλος προτείνεται να καταδικαστεί και πάλι ως ηθικός αυτουργός, διότι—όπως είπε η εισαγγελέα—εξειδίκευσε το στόχο, δηλαδή επελέξε την τράπεζα και ήξερε ότι μέσα υπήρχε ένοπλος φρουρός. Από πού προκύπτει ότι ο Γιωτόπουλος επέλεξε τη συγκεκριμένη τράπεζα; Από πουθενά! Ούτε καν από τον Τσελέντη, ο οποίος σε όλες τις καταθέσεις του λέει ότι γνώρισε τον Γιωτόπουλο μετά απ' αυτή την ενέργεια!!! Είπαμε, όμως, κόπηκε ένα «πατρόν» ηθικής αυτουργίας που ταιριάζει σε όλες τις ενέργειες, στέλνοντας στα σκουπίδια τις στοιχειωδέστερες αρχές του ισχύοντος Δικαίου.

Ανθρωποκτονίες Μομφεράτου-Ρουσέτη: Με υλικό αντλημένο αποκλειστικά από τις προανακριτικές Χριστόδουλο-Τζωρτζάτου-Τσελέντη, κομμένο και ραμμένο όμως σύμφωνα με ό,τι συμφέρει τον Τσελέντη, προτάθηκε επανάληψη της πρωτόδικης: Κουφοντίνας και Χριστόδουλος φυσικοί αυτουργοί, Τζωρτζάτος άμεσος συνεργός, Τσελέντης απλός συνεργός. Οι τρεις με δυο ισόβιες ο καθένας, ο τέταρτος στα μαλακά. Το εξοριστικό είναι πως, σύμφωνα με τον Τσελέντη, ο ίδιος πυροβόλησε (αλλά δεν βρήκε στόχο), ενώ ο Τζωρτζάτος οδήγησε το αυτοκίνητο διαφυγής. Ο οδηγός τρώει δυο ισόβιες και ο ένοπλος θεωρείται απλός συνεργός! Ενοείται πως το άλλοθι του Χριστόδουλου, οι καταθέσεις τόσων μαρτύρων, που συνδέονται με ένα χαρακτηριστικό γεγονός εκείνης της μέρας, πετάχτηκε στα σκουπίδια. Όλοι θεωρήθηκαν από την εισαγγελέα συλλήβδην ψευδομάρτυρες. Όμως, και από τις προανακριτικές πάρθηκε μόνο ό,τι βολεύει την εκδοχή Τσελέντη. Π.χ. ο Χριστόδουλος στην προανακριτική του λέει πως δράστες ήταν οι Κουφοντίνας και Τσελέντης. Γιατί η εισαγγελέα δεν παίρνει αυτή την προανακριτική, αλλά παίρνει του Τσελέντη που υποδεικνύει ως δράστες τους Κουφοντίνα και Χριστόδουλο (ο Κουφοντίνας, όπως βλέπουμε, υποδεικνύεται σταθερά από όλες τις προανακριτικές, για ευνόητους λόγους!); Την απάντηση την έδωσε η ίδια: η προανακριτική του Χριστόδουλου είναι εν μέρει αξιόπιστη και εν μέρει αναξιόπιστη, διότι προσπαθεί να ριξει στα μαλακά τον εαυτό του! Ενώ η προανακριτική του Τσελέντη είναι καθ' ολοκληρίαν αξιόπιστη, γιατί—προφανώς—δεν θέλει να ριξει στα μαλακά τον εαυτό του! Νομίζουμε πως δεν χρειάζεται να πούμε τίποτ' άλλο. Εχουμε ένα μνημείο νομικής αυθαιρε-

σίας, ανεντιμότητας, σκοπιμότητας. Φυσικά, για τον Τζωρτζάτο δεν πάρθηκαν υπόψη ούτε όσα ο ίδιος λέει στην προανακριτική του, ούτε οι αμφοβολίες που εξέφρασε στο ακροατήριο ο Τσελέντης. Και η ηθική αυτουργία του Γιωτόπουλου... «πατρόν». Α, να μην το ξεχάσουμε: ο περιβόητος Μπακατσέλος δεν αναφέρθηκε καθόλου. Εμεινε έτσι με τη ντροπή μιας ρουφιανιάς χωρίς αντίκρισμα (χωρίς αντίκρισμα στη δίκη, γιατί για τον ίδιο δεν παίρνουμε και όρκο, ειδικά από τότε που μάθαμε ότι έγινε μόνιμος κάτοικος Σουηδίας με ιδιόκτητο σπίτι).

Στη διάρκεια της εισαγγελικής αγόρευσης για την υπόθεση Μομφεράτου-Ρουσέτη υπήρξε έντονο φραστικό επεισόδιο ανάμεσα στον Ι. Μυλωνά και την εισαγγελέα. Ο συνήγορος την κατηγορήσε ότι ψεύδεται και διαστρέφει τα πραγματικά περιστατικά, ο πρόεδρος ανακάλεσε το συνήγορο στην τάξη, στη συνέχεια πήρε διάλειμμα για να εκτονωθεί η ένταση και το επεισόδιο συνεχίστηκε για λίγο και στο διάλειμμα, με την εισαγγελέα και το συνήγορο έξω φρενών να καλούν η μία τον άλλο και αντιστρόφως να ντραπούν. Μετά το διάλειμμα, ο Ι. Μυλωνάς δήλωσε ότι δεν είναι υποχρεωμένος να ακούσει αυτό το μνημείο διαστρέβλωσης των πραγματικών περιστατικών, είναι όμως υποχρεωμένος να το αντικρούσει και θα το κάνει στην αγόρευσή του. Αποχωρεί και για όσο θα διαρκεί η εισαγγελική αγόρευση θα τον αντικαταστήσει άλλος συνάδελφός του, επειδή δεν θέλει να παρακωλύσει τη διαδικασία.

MAT Καισαριανή: Υλικό αποκλειστικά από τις προανακριτικές Χριστόδουλο και Τζωρτζάτου και πρόταση ενοχής για Κουφοντίνα, Χριστόδουλο (συναυτουργία σε μια ανθρωποκτονία και 14 απόπειρες ανθρωποκτονίας), Γιωτόπουλο (ηθική αυτουργία) και Τζωρτζάτο (απλή συνέργεια), όπως και η πρωτόδικη απόφαση. Και ένα ευτράπελο, τραγικό από την άποψη της αστικής Δικαιοσύνης, που υποτίθεται ότι αναζητά την αλήθεια. Ο Κουφοντίνας—είτε η εισαγγελέα—ανέλαβε την πολιτική ευθύνη και δεν μας είπε τίποτα για τη συμμετοχή του. Όμως, το ότι διατηρεί φιλικές σχέσεις με τον Χριστόδουλο, που τον υποδεικνύει ως τον άνθρωπο που πάτησε το μπουτόν για να γίνει η έκρηξη, επιβεβαιώνει ότι ήταν εκεί!!! Σύμφωνα με την... τετράγωνη λογική της εισαγγελέας, ο Κουφοντίνας που δε βρίζει το Χριστόδουλο, επιβεβαιώνει την προανακριτική του τελευταίου, ενώ ο Τζωρτζάτος που βρίζει τον Τσελέντη, πάλι επιβεβαιώνει τις καταθέσεις του τελευταίου! Αντε να βγάλεις άκρη με τέτοιους παραλογισμούς.

Ανθρωποκτονία Αγγελόπουλου: Υλικό από τις προανακριτικές και πρόταση καταδίκης όπως η πρωτόδικη απόφαση: Χριστόδουλος φυσικός αυτουργός, Τσελέντης, Κουφοντίνας, Τζωρτζάτος απλοί συνεργοί, Γιωτόπουλος ηθική αυτουργία. Τα όσα αναφέρουν οι προανακριτικές—είτε η εισαγγελέα—επιβεβαιώνονται και από τις περιγραφές ορισμένων αυτοπτών μαρτύρων, που δεν αναγνωρίζουν πρόσωπα, περιγράφουν όμως κάποια περιστατικά. Δε σκέφτεται, όμως, η κ. Κουτζαμάνη το εξής απλό: εφόσον οι προανακριτικές έχουν καταγγελλεί ως κατασκευασμένες, ευνόητο είναι αυτές να περιγράφουν τα περιστατικά όπως τα είχαν περιγράψει οι αυτόπτες

μάρτυρες μετά την ενέργεια. Βάσει ποι-
ας λογικής, λοιπόν, ανακαλύπτει ταυ-
τότητα μεταξύ καταθέσεων αυτοπτών
μαρτύρων και προανακριτικών, χωρίς
καν να διερευνήσει την καταγγελία για
κατασκευασμένες προανακριτικές, δη-
λαδή να διερευνήσουμε την περίπτω-
ση να έχουμε πάει από τις καταθέσεις
των αυτοπτών μαρτύρων, που δόθη-
καν σε ανύποπτο χρόνο, στις προα-
νακριτικές; Όσο για την ηθική αυ-
τουργία Γιωτόπουλου, η εισαγγελέας
επικάλεστη τον Τσελέντη που έχει
δηλώσει ότι ο Γιωτόπουλος πήγε την
προκήρυξη πριν την ενέργεια. Ο Τσε-
λέντης, όμως, λέει ότι τη συζήτησαν
την προκήρυξη και είπαν όλοι τη γνώ-
μη τους, όπως και αυτός. Άρα, αν πά-
ρουμε τοις μετρητοίς τα όσα λέει ο Τσε-
λέντης, περί εισήγησης πρόκειται, προ-
κειμένου να παρθεί μια συλλογική από-
φαση, όπως συνηθίζεται στις οργα-
νώσεις της Αριστεράς (αυτές για τις
σποιές έχει μαύρα μεσάνυχτα η κ. Κου-
τζαμάνη). Από πότε, λοιπόν, η εισή-
γηση σε μια συλλογική δημοκρατική δια-
δικασία βαφτίζεται ηθική αυτουργία;

Εκρηξη Ρέντη Κηφισού: Ίδια γεύση.
Πρόταση όπως η πρωτόδικη, βάσει
προανακριτικών: Χριστόδουλος φυσι-
κός αυτουργός 23 αποπειρών αν-
θρωποκτονίας, Κουφοντίνας, Τσελέ-
ντης, Τζωρτζάτος απλοί συνεργοί, Γιω-
τόπουλος ηθικός αυτουργός.

Εκρηξη Καβούρι: Πρόταση όπως η
πρωτόδικη απόφαση, βάσει προανα-
κριτικών: Χριστόδουλος φυσικός αυ-
τουργός 11 αποπειρών ανθρωποκτο-
νίας, Κουφοντίνας, Τζωρτζάτος απλοί
συνεργοί, Γιωτόπουλος ηθικός αυ-
τουργός.

**Ανθρωποκτονία Αθανασιάδη Μπα-
δοσάκη:** Οι προανακριτικές, που απο-
τελούν τη βάση της εισαγγελικής πρό-
τασης, διανθίζονται εδώ με κάτι σπαρ-
ταριστές αναγνωρίσεις αυτοπτών μαρ-
τύρων. Το σχολιάζουμε γιατί στην υπό-
θεση Μάτη οι μάρτυρες κρίθηκαν συλ-
λήβδη αναξιόπιστοι, μολονότι δεν
ήταν καθόλου δύσκολο να διακρίνουν
ανάμεσα σ' έναν άντρα ντυμένο με
αστυνομική στολή και σ' έναν ντυμένο
με πολιτικά, ενώ εδώ κρίθηκε αξιόπι-
στος μάρτυρας που αναγνωρίζει κά-
ποιον που είδε μέσα από το παράθυ-
ρο του αυτοκινήτου του, για ελάχιστα
δευτερόλεπτα, επιβαίνοντα σ' ένα μη-
χανάκι από το οποίο πυροβόλησε!! Η
πρόταση (ταυτόσημη με την πρωτό-
δικη απόφαση) είναι: Κουφοντίνας φυ-
σικός αυτουργός, Τζωρτζάτος άμεσος
συνεργός, Γιωτόπουλος ηθικός αυ-
τουργός.

Ανθρωποκτονία Νορντίν: Και εδώ εί-
χαμε προανακριτικές διανθισμένες με
καταθέσεις αυτοπτών μαρτύρων, με-
ταξύ των οποίων και του Καισάριου,
ενός από τους πιο κραγμένους «ανα-
γνωριστές» της δίκης. Και πρόταση
-φυσικά- όπως η πρωτόδικη απόφαση:
Χριστόδουλος φυσικός αυτουργός,
Κουφοντίνας, Τσελέντης, Τζωρτζάτος
απλοί συνεργοί, Γιωτόπουλος ηθικός
αυτουργός.

Ανθρωποκτονία Ανδρουλιδάκη: Ο
Ανδρουλιδάκης, ως γνωστόν, πυροβο-
λήθηκε στα πόδια από τη 17N (η πρό-
θεση να τον τραυματίσουν δηλώθηκε
και στην προκήρυξη της Οργάνωσης)
και πέθανε πολύ αργότερα στο νοσο-
κομείο, από τραγικά λάθη των για-
τρών. Λάθη που έχουν επιβεβαιωθεί
και με δικαστική απόφαση, βάσει της
οποίας η οικογένεια Ανδρουλιδάκη ει-
σέπραξε μια διόλου ευκαταφρόνητη

αποζημίωση. Ως αποδεικτικό υλικό
χρησιμοποιήθηκαν και πάλι οι προα-
νακριτικές (Τζωρτζάτου, Τελίου, Χρι-
στόδουλου, Σάββα), καθώς και οι απο-
λογίες του Τελίου στο ακροατήριο. Φυ-
σικά, ο Τελίος κρίνεται ως αξιόπιστος,
διότι -κατά την άποψη της εισαγγε-
λέας- οι περιγραφές των αυτοπτών
μαρτύρων ενισχύουν τη δική του εκ-
δοχή (επ' αυτού θα έχει σίγουρα πολ-
λά να πει η υπεράσπιση Τζωρτζάτου).
Εννοείται πως για την εισαγγελέα ο εν-
δεχόμενος δόλος σε ανθρωποκτονία
από πρόθεση είναι δεδομένος, όπως
ήταν και για το πρωτόδικο δικαστήριο,
του οποίου την απόφαση μετέτρεψε
σε δική της πρόταση: Τζωρτζάτος φυ-
σικός αυτουργός, Κουφοντίνας άμεσος
συνεργός, Γιωτόπουλος ηθικός αυ-
τουργός.

Και ο Τελίος; Εδώ έχουμε πρόταση
ανατροπής της πρωτόδικης απόφα-
σης: δεν στοιχειοθετείται η απλή συ-
νέργεια του Τελίου (έχει καταδικαστεί
πρωτοδικώς), γι' αυτό να κηρυχθεί
αθώος!!! Δε νομίζουμε ότι χρειάζονται
σχόλια... Απλά, να σημειώσουμε ότι
περιμένουμε ίδια να είναι η εισαγγε-
λική πρόταση και στην υπόθεση Παλαι-
οκράσα (στην οποία ο Τελίος έχει τις
μεγαλύτερες ποινές). Αν μάλιστα οι ει-
σαγγελικές προτάσεις γίνουν δεκτές, ο
Τελίος θα είναι στο τέλος της δίκης
ελεύθερος, χωρίς καν περιοριστικούς
όρους και χωρίς να χρειάζεται να επι-
καλεστεί λόγους υγείας!

**Απόπειρα ανθρωποκτονίας Ταρα-
σουλέα:** Ο Ταρασουλέας απλώς τραυ-
ματίστηκε και πέθανε χρόνια αργότε-
ρα από γεράματα (στην πρώτη δίκη,
μάλιστα, είχε καταθέσει), όμως και σ'

αυτή την περίπτωση η πράξη χαρα-
κτηρίστηκε νομικά ως απόπειρα αν-
θρωποκτονίας (αντί για βαριά σκο-
πούμενη σωματική βλάβη). Είπαμε, σ'
αυτή τη δίκη οι νομικοί κανόνες δεν τρα-
βιούνται απλώς στα ακραία κατα-
σταλτικά όρια, αλλά ανατρέπονται εκ-
βάθρων. Ως προς τον καταλογισμό
των ποινικών ευθυνών ακολουθήθηκε
η πεπατημένη: βασικά αποδεικτικά μέ-
σα οι προανακριτικές και πρόταση
όπως η πρωτόδικη: Σάββας φυσικός
αυτουργός, Κουφοντίνας απλός συ-
νεργός, Γιωτόπουλος ηθικός αυτουρ-
γός.

**Απόπειρα ανθρωποκτονίας Πέτσου-
Καραχάλιου-Σαββάκη:** Υλικό από τις
προανακριτικές και μόνο και πρόταση
όπως η πρωτόδικη: Σάββας φυσικός
αυτουργός, Κουφοντίνας απλός συ-
νεργός, Γιωτόπουλος ηθικός αυτουρ-
γός. Εδώ όντως ο νομικός χαρακτηρι-
σμός μπορεί να είναι απόπειρα αν-
θρωποκτονίας, γιατί η 17N το διακή-
ρυξε με την προκήρυξη της, δηλώνο-
ντας ότι η ενέργεια δεν πέτυχε ολο-
κληρωτικά το στόχο της.

Ανθρωποκτονία Μπακογιάννη: Η ει-
σαγγελέας ξεκίνησε διαβάζοντας τη
δήλωση που είχε κάνει ο Δ. Κουφοντί-
νας όταν εκδικαζόταν η υπόθεση
Μπακογιάννη. Στη συνέχεια, θεώρησε
πρέπον να διαβάσει ένα εγκώμιο που
είχε ετοιμάσει για τον Μπακογιάννη.
Ε, να μη γλείψουμε το μητσοτακέικο
και τη Ντόρα, που είχε στείλει και την
κόρη της στο ακροατήριο; Καριέρα κά-
νουμε, φιλοδοξίες έχουμε, οι ισχυρές
φαμίλιες μας είναι χρήσιμες. Μόνο που
και πάλι πιάστηκε αδιάβαστη η κ. Κου-
τζαμάνη. «Ποιος δε θυμάται τη φωνή

του Παύλου Μπακογιάννη να μας εμ-
ψυχώνει στη διάρκεια της δικτατορίας
από το σταθμό της Ντόιτσε Βέλε;», εί-
πε σε μια έξαρση λυρικότητας! Δεν ξέ-
ρουμε τι ακριβώς έκανε στη δικτατο-
ρία η κ. Κουτζαμάνη (έχουμε την υπο-
ψία πως ασχολούνταν και αυτή με
τις... σπουδές της, όπως ο Χριστό-
δουλος και ο πρόεδρος της πρώτης δί-
κης Μ. Μαργαρίτης), πάντως, αν δε-
χτούμε πως άκουγε κρυφά Ντόιτσε
Βέλε, τη φωνή του Μπακογιάννη απο-
κλείεται να την άκουσε! Γιατί ο Μπα-
κογιάννης δεν υπήρξε εκφωνητής της
Ντόιτσε Βέλε. Στη ραδιοφωνία της
Βαυαρίας (με έδρα το Μόναχο) εργα-
ζόταν και είχε μια εκπομπή για τους
έλληνες μετανάστες, η οποία δεν ακου-
γόταν στην Ελλάδα! Όταν κάνουμε με-
τάνοιες, πρέπει να φροντίζουμε να μη
σπάσουμε το κούτελό μας...

Ως στοιχεία χρησιμοποιήθηκαν και
εδώ οι προανακριτικές. Μάλιστα, η ει-
σαγγελέας σημείωσε ότι για τις προα-
νακριτικές των Χριστόδουλου και Κα-
ρατσώλη δεν υπάρχει ο περιορισμός
του 211Α, γιατί δεν είναι κατηγορού-
μενοι για τη συγκεκριμένη υπόθεση
(όταν μας συμφέρει τεμαχίζουμε την
υπόθεση). Το ότι αυτοί φέρονται να λέ-
νε ότι δεν ήταν εκεί αλλά «άκουσαν»,
προφανώς θεωρείται στοιχείο από-
δειξης. Το ότι έχουν καταγγείλει τις
προανακριτικές ως κατασκευάσμα της
Αντιπροκομιακής, που υποχρεώθη-
καν να υπογράψουν, δεν έχει καμιά ση-
μασία. Η ενασχόληση με τις προανα-
κριτικές ήταν εδώ ιδιαίτερα εκτεταμέ-
νη, προκειμένου να στηριχτεί η κατα-
δικαστική πρόταση για τον Ηρ. Κω-
στάρη.

Και βέβαια, η δήλωση Κουφοντίνα,
που είπε ότι στην κορυφαία ενέργεια
της Οργάνωσης δε θα μπορούσαν να
συμμετέχουν εικοσάχρονα παιδιά και
νεομύητα μέλη και μάλιστα σε κεντρι-
κές θέσεις, δεν πετάχτηκε στα σκου-
πίδια, αλλά διαστρεβλώθηκε εντελώς.
Χρησιμοποιήθηκε την πρώτη μέρα με
προβοκατόρικο τρόπο (για να στηρί-
ξει την κατηγορία της συμμετοχής του
Κωστόρη στην Οργάνωση) και ενώ σε
αρκετούς παράγοντες της δίκης δη-
μιούργησε την ελπίδα ότι θα χρησιμο-
ποιηθεί με συνέπεια μέχρι το τέλος,
στη συνέχεια διαστρεβλώθηκε με προ-
κλητικό τρόπο. Η υποταγή στην πο-
λιτική σκοπιμότητα, η υποταγή στην
απαίτηση μιας πανίσχυρης πολιτικής
φαμίλιας δολοφόνησε και την κοινή λο-
γική. Ο Κουφοντίνας -είπε η εισαγγε-
λέας- προσπάθησε να απαλλάξει τον
Κωστόρη. Όμως, από τη δήλωσή του
προκύπτει εμμέσως πλην σαφώς ότι
ο Κωστόρης ήταν μέλος της Οργάνω-
σης! Προβοκατικά διπλή, κατά Κου-
φοντίνα και κατά Κωστόρη. Τελικά,
ισχύει ή δεν ισχύει η δήλωση Κουφο-
ντίνα; Δε μπορεί να την ερμηνεύεις έτσι
τη μια φορά και αλλιώς την άλλη, μό-
νο και μόνο επειδή θέλεις πάση θυσία
να καταδικάσεις τον Κωστόρη. 'Η το
ένα θα ισχύει ή το άλλο. Με βάση τη
δική σου ερμηνεία, γιατί βέβαια ο Κου-
φοντίνας ποτέ δε θα μπορούσε να πει,
έστω και εμμέσως, ότι ο οποιοσδήποτε
ήταν ή δεν ήταν μέλος της Οργά-
ωσης. Ποτέ δε μήτρε σ' αυτή τη λο-
γική και η στάση του ήταν καθαρή από
την αρχή. Και τότε που μίλησε, δε μί-
λησε συγκεκριμένα για το σύνολο των
κατηγοριών κατά του Κωστόρη (και
του Τζωρτζάτου, στον οποίο επίσης
αναφερόταν η δήλωσή του και έτσι ερ-
μηνεύτηκε τότε από τον Τύπο), αλλά
έδωσε ένα πλαίσιο της δράσης της

Οργάνωσης, για να ενισχύσει την υπε-
ρασπιστική γραμμή του Κωστόρη ένα-
ντι μιας άδικης κατηγορίας. Ο Κουφο-
ντίνας δεν είπε ότι ο Κωστόρης ήταν
μέλος της Οργάνωσης, αλλά είπε το
εξής απλό σε ελεύθερη απόδοση (μά-
λιστα, η δήλωσή του ήταν γραπτή και
δεν υπάρχει περίπτωση να του ξέφυ-
γε οτιδήποτε): Εγώ δεν θα σας πω ποι-
ος ήταν και ποιος δεν ήταν μέλος της
Οργάνωσης, ποιοι πήραν μέρος στην
εκτέλεση Μπακογιάννη και τι ρόλο δια-
δραμάτισε ο καθένας. Θα σας πω,
όμως, πως η κατηγορία που στήθηκε
κατά του Κωστόρη είναι κατασκευα-
σμένη και τη στηρίζετε γιατί αυτό
απαιτεί η οικογένεια Μητσοτάκη. Αν,
όπως εσείς λέτε, ο Κωστόρης ήταν
φρέσκος στην Οργάνωση, εγώ σας
λέω ότι ποτέ σ' αυτή την κορυφαία
ενέργεια, με την οποία χτυπήσαμε
στην καρδιά του πολιτικού συστήμα-
τος, δεν θα βάζαμε σε κεντρικούς ρό-
λους εικοσάχρονα παιδιά και νεομύη-
τα μέλη.

Αυτό είπε ο Κουφοντίνας και έτσι
«διάβασε» τη δήλωσή του ο Τύπος,
όταν έγινε. Αποδείχτηκε, όμως, για μια
ακόμη φορά, ότι στις δίκες πολιτικής
σκοπιμότητας αληθινό θεωρείται μό-
νο ό,τι είναι σε βάρος των κατηγορού-
μενων. Ο,τι είναι υπέρ τους, ό,τι στρέ-
φεται εναντίον στην κατηγορία θεω-
ρείται εξ ορισμού ψευδές. Γίνεται δε
ακόμα πιο προκλητική η αντιμετώπι-
ση του Κωστόρη από την εισαγγελική
έδρα, αν αναλογιστούμε ποια είναι η
αντιμετώπιση του Τελίου. Ο Τελίος δη-
λώνει το εξωφρενικό, ότι ήταν παρών
σε κάποιες ενέργειες χωρίς τη θέλη-
σή του και ο ισχυρισμός του γίνεται δε-
κτός. Ο Κωστόρης αρνείται την κατη-
γορία από την πρώτη στιγμή, δίνει έναν
πτάνο αγώνα, συγκεντρώνει στοιχεία,
στοιχειοθετεί άλλοθι, αθωώνεται για
τη συντριπτική κατηγορία των ενερ-
γειών (22 κατηγορίες είχε αρχικά) και
κρίνεται ένοχος για όσες ενέργειες δεν
μπόρεσε να στοιχειοθετήσει ατρά-
νταχο άλλοθι. Για την υπόθεση Μπα-
κογιάννη είχε μόνο μάρτυρες και όχι έγ-
γραφα από τράπεζες και, ως γνωστόν,
οι μάρτυρες υπεράσπισης θεωρούνται
εξ ορισμού αναξιόπιστοι. Είναι η κλα-
σικότερη περίπτωση κατηγορούμενου
για τον οποίο δεν ισχύει το τεκμήριο
αθωότητας. Πρέπει αυτός να αποδεί-
ξει ότι δεν ήταν εκεί και όχι η κατηγο-
ρούσα αρχή ότι ήταν. Με βάση τις
προανακριτικές συμμετείχε στις ενέρ-
γειες κατά Βαρδινογιάννη και κατά Πε-
ρατικού. Αθωώθηκε και στις δυο περι-
πτώσεις, γιατί τα άλλοθι του ήταν
ατράνταχτα. Τελικά, γι' αυτόν αλλού
ισχύουν οι προανακριτικές άλλων κα-
τηγορούμενων (που τις έχουν καταγ-
γείλει, βέβαια) και αλλού δεν ισχύουν.
Αλλού είναι το μέλος με το ψευδώνυ-
μο Χάρης και αλλού δεν είναι! Αφού
αθωώθηκε στην ενέργεια κατά Βαρδι-
νογιάννη, ποιος είναι ο Χάρης που ανα-
φέρουν οι προανακριτικές;

Τερατώδη πράγματα... Είμαστε πε-
ριεργοί να δούμε πως θα αντιμετωπί-
σει το δικαστήριο αυτή την υπόθεση,
αν και δεν τρέφουμε καμιά αισιοδοξία.
Οι πιέσεις του μητσοτακέικου είναι
αφόρητες και δεν κρύβονται.

Αφήσαμε για το τέλος τις αναφορές
της εισαγγελέας στους μάρτυρες αυτής
της υπόθεσης. Δεν θα αναφερθούμε
στην απίθανη εκείνη κυριούλα που εί-
δε τους δράστες από τον τρίτο όροφο
μιας πολυκατοικίας και αναγνώρισε
τον Δ. Κουφοντίνα από το... καρύδι
του λαιμού! Δεν θα μιλήσουμε για την

■ Δημήτρης Κουφοντίνας

Απάντηση στην προβοκάτσια

Σκληρή απάντηση έδωσε ο Δ. Κουφοντίνας, με δήλωσή του στα ΜΜΕ, στην προβοκάτσια της εισαγγελέας, που διαστρέβλωσε απροκάλυπτα σημεία μιας παλιάς του δήλωσης, που λειτουργούσαν υπερασπιστικά για συγκατηγορούμενους του. Εκείνο που θέλουμε να σημειώσουμε εμείς είναι πως η εισαγγελέας, όταν ο Κουφοντίνας είχε κάνει τη δήλωσή του, δεν είχε τολμήσει να επιχειρήσει την προβοκάτσια. Επιχείρησε τη διαστρέβλωση όταν ο Κουφοντίνας δεν είναι πια παρών, για να της απα-
ντήσει άμεσα και να τη βάλει στη θέση της, στάση που -πέραν των άλλων- δείχνει και υπουλία. Ολόκληρη η δήλωση Κουφοντίνα είναι η εξής:

«Στις 12/04/2007, κατά τη συζήτηση της ενέργειας της 17N κατά Μπακογιάννη, δήλωσα ότι σ' αυτή την κορυφαία ενέργεια της Οργάνωσης δεν ήταν δυνατό να πάρουν μέρος εικοσάχρονα παιδιά. Επίσης, δήλωσα ότι σε αναβαθμισμένες μορφές δράσης, όπως, για παράδειγμα, στην ενέργεια κατά Μομφεράτου, δεν θα μπορούσαν να διαδραματίζουν κρίσιμο ρόλο άπειρα, νεομύητα μέλη.

Η δήλωσή μου αυτή, που αναφερόταν σε συγκεκριμένες εκδοχές του κατηγορητηρίου, ήταν ξεκάθαρη και στα δύο σκέλη της, που αφορούσαν δύο διαφορετικές περιπτώσεις, έτσι την κατάλαβε και την σχολίασε ο Τύπος, έτσι αναφέρθηκε και τη σχολίασε τότε και η εισαγγελέας.

Ακούσαμε, όμως, χθες, την κ. Κουτζαμάνη, ανάμεσα σε άλλα προκλητικά, να διαστρεβλώνει αδιάστακτα αυτή μου τη δήλωση και να τη μετατρέπει σε μαρτυρία ενοχής, για να στηρίξει με κάθε κόστος την κατηγορία, σε μια αγόρευση μνημείο σκοπιμότητας, που από τη μια απαλλάσσει αυτούς που συνεργάστηκαν και απ' την άλλη μοιράζει ενοχές, νομιμοποιώντας και τις πιο ακραίες αντιφάσεις και παραλογοισμούς του κατηγορητηρίου.

Σε αυτή τη δίκη, κάποιοι έχουν την ατυχία να έχουν απέναντί τους πανίσχυρες πολιτικά και οικονομικά οικογένειες, οι οποίες, προκλητικά και χωρίς αναστολές, απαιτούν αδιάκριτα βαριές καταδίκες, πέρα από τη λογική και ανεξάρτητα από στοιχεία και αποδείξεις.

Δημήτρης Κουφοντίνας

Φυλακές Κορυδαλλού

15/02/07»

ΣΥΜΗ - ΩΣΕΙΣ

* Αντί για μια αναθεώρηση στο άρθρο δεκάξι, τι θα λέγατε για δεκάξι αναθεωρήσεις στο άρθρο ένα;

* Ακουστικώς ειδέσθαι (οξύμωρο, ε!) δεν θα επέλθει σοβαρή αλλαγή αν περάσει – λέμε τώρα – η αναθεώρηση. «Εγώ φοιτώ στο ΕΠΑΛ Αγουλινίτσας» λέει τώρα κάποιος, «εγώ φυτό στο Church College Ltd» θα λέει μετά.

* Αποδείχτηκε (σχηματικά) ότι οι στατιστικές θα επικρατήσουν στο τέλος. Το ΙΚΑ πεθαίνει κι η υπεύθυνη (κυβέρνηση) δεν ανοίγει ούτε την πόρτα για να δει. Κι αν το κάνει, απλά του βάζει προσκεφάλι.

* Ένα απλό τηλεφώνημα στο 901 1111 4114 είναι βοήθεια στους πρόσφυγες, λέει η ανακοίνωση. Κοστίζει 3,56 ευρώ και τα 2,98 εξ αυτών πηγαίνουν στους πρόσφυγες. Εγώ θα ήθελα να ρωτήσω τα υπόλοιπα 56 λεπτά πού πάνε και γιατί; Τόσο χρεώνει ο ΟΤΕ τα τηλεφωνήματα ή εδώ έχουμε μίζα; Δεν ξέρω, ρωτάω.

* Τι είπε ρε ο Bungalows? Γεια σου πάλαι ποτέ νεαρέ της Βενσέν, που θέλεις να εισαγάγεις την αστυνομία στα πανεπιστήμια! Μόνο εγώ σε καταλαβαίνω, θα πρέπει κάποτε κάποιος να δουν τι είναι το πανεπιστήμιο.

* Οποτε θυμάται ν' αναφερθεί στη δίκη ο «Κόσμος του επενδυτή» (στη χάση και στη φέξη), το ίδιο απαράλλαχτο τροπάριο: Μιλάει πάντα, μα πάντα, για διχόνοιες και «μαχαιρώματα» με ταξί των κατηγορουμένων. Οι δε φωτογραφίες που βάζει, είναι από τις αρχές της πρώτης δίκης! Τόσο στενή παρακολούθηση της επικαιρότητας, τόση αξιοπιστία, εύλογα έρχεται και η ορδότητα των κρίσεων (με λίγη έξωθεν στήριξη από «αψηλά χτίρια»). Δε γαλέγω...

Πελάάάάτες μου!

* Επιδίκασε, επειδή... κασέ. Μεταμέλεια, με τα μέλια. Ε, φθίνει η ευδύνη. Κούνια που σας κούναγε...

* Δεν φοβάσαι τον ανισόρροπο και φοβάσαι να πας να καταδέσεις; Μας δουλεύεις;

* Η Μονχάουπ βγαίνει. Ο Σάββας;

* Λες να μην έχουν ιερό και όσιο; Λες να χτυπήσουν στην κορύφωση της καρναβαλικής περιόδου; Να καρναβάλουμε διπλοσκοπιές, σαΐνια, πριν σηκωθούν οι heartaετοί.

* Ταγαμάς! Απαγαίτητος την καθαγά Δευτέγα.

* Κι εδώ ΦΠΑ! Αρχίζει η σαρακοστή, που ως γνωστόν έχει 48 μέρες. Οι 8 επιπλέον μέρες είναι ακριβώς το 20%. Βγάλτε τα συμπεράσματά σας.

* Πάλι αυξάνουν τα ασφάλιστρα οι ασφαλιστικές. Να υποθέσω ότι οφείλεται κι αυτό στην άνοδο του πετρελαίου; Πάντως, πάνω απ' όλα η ασφάλεια, ασφαλώς.

* Παραλογοσκοούφης.

* Προσέξτε ότι από τον αναγραμματισμό της λέξης «νομαρχιακό» προκύπτει «αρχικονόμα» κι από τη λέξη «κράτος» προκύπτει «σκάρτο»; Ασκήση για το σπίτι: Αστυνομία.

* Αν το ψάξουμε, βλέπουμε πως πολλά πράγματα λέγονται απλώς αντεστραμμένα: Κράτος πρόνοιας = πρόνοια κράτους, πάταξη τρομοκρατίας = τρομοκρατία πάταξης, κράτος δικαίου = δικαίο κράτους, καταπολέμηση ναρκωτικών = ναρκωτικά καταπολέμησης, πνεύμα πρόληψης = πρόληψη πνεύματος, εδραίωση δημοκρατίας = δημοκρατία εδραίωσης, ισχυροποίηση δεσμών = δεσμοποίηση ισχυρών και πάει κλαίγοντας. Τόσο απλά!

* Φτιάχνουν δρόμους (με τα λεφτά μας) και μας φτύνουν από πάνω με τις ονομασίες, όπως με το Π.Α.Θ.Ε. (Πάτρα – Αθήνα – Θεσσαλονίκη – Εύζωνοι). Θα ήθελα κι εγώ να τους αφιερώσω την εξ αρχικών ονοματοδοσία του άξονα Μαλιακός – Αλμυρός – Λάρισα – Ασπροβάλτα – Καβάλα – Αλεξανδρούπολη – Σουφλί.

* Λεφτά γιοκ, κυωνική θέση γιοκ, κουλτουροστυλάκι γιοκ, γενικώς είμαστε μείον. Τουλάχιστον δεν χωράμε στο συν. Κάτι είναι κι αυτό.

* «Φτάνει πια η γαλάζια αιδρία του Αιγαίου / με τα ποιήματα που ταξιδεύουν σ' ασήμαντα νησιά / για να ξυπνήσουν την ευαισθησία μας» (Μανόλης Αναγνωστάκης – «Επιτάφιος»).

Κοκκινোসκουφίτσα
kokinoskoufita@eksegarsi.gr

υιοθέτηση από την εισαγγελέα της κατάθεσης ενός γραφικότατου τύπου, του ταξίτζη Βοζώρα, που... πήρε κούρσα τον Σάββα την ώρα που το αυτοκίνητο διαφυγής της 17N πρέπει να βρισκόταν χιλιόμετρα μακριά. Θα μιλήσουμε για μια... γαργάρα, που ακούει στο όνομα Μπερετάνος. Είναι ο μάρτυρας που δεν εμφανίστηκε ποτέ στην προανάκριση (αμέσως μετά την ενέργεια), αλλά εμφανίστηκε στην ανάκριση (χωρίς να αναγνωρίσει τον Κωστήρη) και μετά στο πρώτο δικαστήριο, όπου αναγνώρισε τον Κωστήρη, δείχνοντας μάλιστα τον Καρατσώλη, όταν του ζητήθηκε να κάνει αναγνώριση στο ακροατήριο. Στη μαρτυρία Μπερετάνου στηρίχτηκε καθοριστικά η πρωτόδικη καταδικαστική απόφαση. Ο «κύριος» αυτός εμφανίστηκε σ' αυτή τη δίκη και πήρε πίσω την αναγνώρισή του, λέγοντας μάλιστα πολλά και διάφορα για την πίστη του στο θεό και τη διαδικασία εξομολόγησης στην οποία μπήκε, προκειμένου να εξαγνίσει το κρίμα του, που πήρε στο λαιμό του τον Κωστήρη. Και όμως, η κ. Κουτζαμάνη δεν έκανε καμιά αναφορά σ' αυτόν τον καθοριστικό μάρτυρα. Το όνομα Μπερετάνος δεν ακούστηκε από τα χείλη της. Κι αυτό νομίζουμε ότι τα λέει όλα. Βοά για την προκατάληψη, τη σκοπιμότητα, την ανεντιμότητα.

211η συνεδρίαση Πέμπτη, 15.2.07

Τρίτη κατά σειρά μέρα αγόρευσης της εισαγγελέα Ε. Κουτζαμάνη, ίδιο ύφος, ίδιο περιεχόμενο στις προτάσεις της:

Απόπειρα κατά Βαρδή Βαρδινγιάννη: Αντίληψη «αποδείξεων» αποκλειστικά από τις προανακριτικές Σάββα και Χριστόδουλου. Έχουν ένα... προβληματάκι βέβαια αυτές οι προανακριτικές. Αναφέρουν και τον «Χάρη», δηλαδή τον Κωστήρη κατά το κατηγορητήριο, που όμως αθωώθηκε ομόφωνα πρωτοδικώς, αφού έφερε ατράνταχτο άλλοθι. Η κ. Κουτζαμάνη ανέφερε απλώς την αθώωση του Κωστήρη και μετά... μούγκα. Ποιος διάολος είν' αυτός ο Χάρης, αφού δεν είναι ο Κωστήρης; Τέτοια... φιλοσοφικά ερωτήματα δεν απασχολούν τη λειτουργό της Θέμιδας. Κατά τα άλλα είχαμε και μια έκρηξη... αντικειμενικότητας (ο λαός κάπι τέτοια τα λέει «φερετζέ»), αλλά μη γίνουμε και προσβλητικοί: η εισαγγελέας πρότεινε την απαλλαγή λόγω αμφιβολιών του Τζωρτζάτου, που έχει καταδικαστεί ως απλός συνεργός. Επειδή –όπως είπε– τον αναφέρει μόνο ο Σάββας στην προανακριτική, ο ίδιος ο Τζωρτζάτος δε λέει τίποτα στη δική του προανακριτική και ο Χριστόδουλος δεν τον αναφέρει, ενώ αν ήταν στην ενέργεια θα τον ανέφερε... Η κ. Κουτζαμάνη προσπαθεί να συμμαζέψει κάποιες κραυγαλέες ακρότητες της πρωτόδικης απόφασης, σε δευτερεύοντα σημεία (που δεν έχουν και τόση σημασία για τους κατηγορούμενους, όπως εν προκειμένω για τον Τζωρτζάτο), για να δώσει μ' αυτόν τον τρόπο κύρος στις προανακριτικές. Κατά τα άλλα, πρότεινε να ισχύσει η πρωτόδικη απόφαση: Σάββας και Χριστόδουλος συναυτουργοί, Κουφοντίνης απλός συνεργός, Γιωτόπουλος ηθικός αυτουργός.

Ανθρωποκτονία Ρόνολντ Σπούαρτ: Εδώ είχαμε νέα έξαρση λυρικότητας, προκειμένου να ευχαριστήσουμε τους μεγάλους συμμάχους μας. Με φτηνιάρικες αναφορές στο φτωχό μαύρο λοχία, που κατατάχτηκε στο στρατό για να μη γίνει κλέφτης ή έμπορος ναρκωτικών (προφανώς, μόνο αυτές είναι οι επιλογές για τους μαύρους στις ΗΠΑ). Την απάντηση την είχε δώσει, βέβαια, ο Κουφοντίνης, δηλώνον-

τας ότι από αυτές τις κοινωνικές τάξεις προέρχονται και οι στρατιώτες που σκοτώνουν γυναικόπαιδα στο Ιράκ και το Αφγανιστάν, αλλά η κ. Κουτζαμάνη προτίμησε να μην απαντήσει (δεν είναι και σε θέση, άλλωστε). Προτίμησε να θυμίσει τη δήλωση Κουφοντίνη, ερμηνεύοντάς την ως απόδειξη της ενοχής του! Όστε ενοχοποιούνται και οι απόψεις, πλέον! Δηλαδή, και εμείς που έχουμε την ίδια ακριβώς άποψη μπορεί να βρεθούμε κατηγορούμενοι για απλή συνεργασία σε ανάλογες ενέργειες; Όχι πως μας τρόμαξε η κ. Κουτζαμάνη, αλλά δε μπορούμε να μη σχολιάσουμε την ποινικοποίηση του φρονήματος, που θα τη ζήλευαν ο Τζορτζ Μπους και ο Τόνι Μπλερ. Κατά τα άλλα, το υλικό αντλήθηκε αποκλειστικά από τις προανακριτικές και η πρόταση ήταν όπως η πρωτόδικη απόφαση: Σάββας αυτουργός, Κουφοντίνης, Χριστόδουλος και Κωστήρης απλοί συνεργοί, Γιωτόπουλος ηθικός αυτουργός.

Απόπειρα ανθρωποκτονίας Μπουλούμπασι: Τα ίδια. Με βάση τις προανακριτικές πρόταση όπως η πρωτόδικη απόφαση: Σάββας αυτουργός, Κουφοντίνης και Τζωρτζάτος απλοί συνεργοί, Γιωτόπουλος ηθικός αυτουργός.

Ανθρωποκτονία Τσετίν Γιορτζαού: Και εδώ είχαμε απόπειρα ιδεολογικής αντιπαράθεσης με τη γνωστή μελό προπαγάνδα. Επειδή ήταν 28 ετών –είπε η εισαγγελέας– δε μπορούσε να προωθεί τον τουρκικό επεκτατισμό, μόλις είχε προλάβει να μπει στο διπλωματικό σώμα! Εκπληκτικό επιχείρημα. Φαίνεται πως υπάρχει... ηλικιακό κατώφλι εισόδου στις μυστικές υπηρεσίες! Επειδή αυτό δεν στέκει ως επιχείρημα, στην αρένα των εντυπώσεων έπεσε «ο πόνος της τουρκάλας μάνας». Η γνωστή επιστολή της μάνας του Γιορτζαού, που έγραψαν αντ' αυτής η δικηγόροι της, για τις επικοινωνιακές ανάγκες της πρώτης δίκης. Μια επιστολή στην οποία μπορούν να αντιπαρατεθούν χιλιάδες επιστολές μανάδων του Κουρδιστάν, των αγωνιστών που ακόμα και τώρα δολοφονούνται στα λευκά κελιά του τουρκικού καθεστώτος, των αγνοούμενων της Κύπρου. Γι' αυτό και η ενέργεια της εισαγγελέας μόνο ως φτηνό μελό μπορεί να χαρακτηριστεί. Κατά τα άλλα, πρόταση από τις προανακριτικές, όπως πρωτοδικώς: Κουφοντίνης αυτουργός, Σάββας και ένα άγνωστο μέλος της Οργάνωσης (εδώ δε βοηθάνε οι προανακριτικές) απλοί συνεργοί, Γιωτόπουλος ηθικός αυτουργός.

Ρουκέτα κατά Λεωφορείου MAT (2-11-91): Υλικό από τις προανακριτικές, πρόταση όπως η πρωτόδικη απόφαση: ανθρωποκτονία του αστυφύλακα Βάρη και 11 απόπειρες ανθρωποκτονίας, με Σάββα και Χριστόδουλο συναυτουργούς, Κουφοντίνη και Τζωρτζάτο απλούς συνεργούς και Γιωτόπουλο ηθικό αυτουργό.

Υπόθεση Στεπλιόν: Εδώ είχαμε πρόταση σημαντικά τροποποιητική της πρωτόδικης απόφασης. Η τροποποίηση αφορούσε τον Σωτήρη Κονδύλη (και ο νοών νοείτω). Η εισαγγελέας θεωρεί ότι τα όσα αναφέρει ο Κονδύλης για το πώς διαδραματίστηκαν τα γεγονότα είναι ειλικρινή και μάλιστα συμφωνεί πως κάνει λάθος ο πυροβοληθείς αστυνομικός που «αναγνώρισε» τον Κονδύλη. Δέχτηκε ακόμα και τη δήλωση του Σάββα στο πρωτόδικο, ότι δεν πυροβόλησε ο Κονδύλης αλλά αυτός (αλήθεια, θα δεχτεί την ανάλογη δήλωση του Σάββα για τον τραυματισμό του Παπαδημητρίου, που αφορά τον Τζωρτζάτο). Επικουρικά, η εισαγγελέας έκανε τον ισχυρισμό ότι ήταν η πρώτη συμμετοχή του Κονδύλη σε ενέργεια (χωρίς μάλιστα να γνωρίζει ότι ήταν ενέργεια της 17N) και επομένως δε μπορούσε να πυροβολήσει

επειδή φοβόταν.

Να εξηγήμαστε: εμείς πιστεύουμε ότι ο Κονδύλης λέει αλήθεια ότι δεν πυροβόλησε. Δεν είναι ο άνθρωπος που προσπάθησε να βγάλει ενέργειες από πάνω του. Όμως, είναι προκλητικό ν' ακούσει από τα χείλη της εισαγγελέας ότι δεν υπάρχει περίπτωση να πυροβόλησε επειδή ήταν η πρώτη του συμμετοχή σε ενέργεια, όταν αυτή η ίδια διαστρέβλωσε στη χτεσινή συνεδρίαση, με τον πιο αγοραίο τρόπο, μια δήλωση του Δ. Κουφοντίνη, που λειτουργούσε υπερασπιστικά για τον Κωστήρη και τον Τζωρτζάτο. Τι είχε πει ο Κουφοντίνης; Ότι σε κορυφαίες ενέργειες της Οργάνωσης δε θα μπορούσαν να χρησιμοποιηθούν –και μάλιστα σε καίρια πόστα– εικοσάχρονα παιδιά ή νεομύητα μέλη. Νεομύητο μέλος ήταν ο Τζωρτζάτος στο Μομφεράτο και του αποδίδουν κεντρικότατο ρόλο. Πρώτη ενέργεια –κατά το κατηγορητήριο πάντοτε– ήταν ο Μπακογιάννης για τον νεαρότατο Κωστήρη και του αποδίδουν ρόλο πρώτης γραμμής, μαζί με τον Κουφοντίνη. Γιατί, λοιπόν, δυο μέτρα και δυο σταθμά; Η απάντηση είναι προφανής.

Η τροποποιημένη εισαγγελική πρόταση έχει ως εξής (σε παρένθεση η πρωτόδικη απόφαση): Σάββας φυσικός αυτουργός σε 5 απόπειρες ανθρωποκτονίας, έκρηξη και απόπειρα διακεκριμένης κλοπής (ίδια), Κουφοντίνης απλός συνεργός σε όλα (ίδια), Χριστόδουλος απλός συνεργός σε όλα (είχε συναυτουργία σε μία από τις απόπειρες ανθρωποκτονίας), Κονδύλης απλός συνεργός μόνο στην απόπειρα διακεκριμένης κλοπής (συναυτουργία σε μία απόπειρα ανθρωποκτονίας και απλή συνεργία σε τρεις απόπειρες ανθρωποκτονίας, έκρηξη και απόπειρα διακεκριμένης κλοπής).

Ο Γιωτόπουλος εδώ δεν είχε ηθική αυτουργία, προφανώς επειδή δεν μπορούσε να προβλέψει τη συμπλοκή που έγινε. Πρέπει όμως να σημειώσουμε πως εδώ έγινε ένα λάθος... προς όφελος του Γιωτόπουλου. Δεν είναι δυνατόν, αυτός ο «απόλυτος άρχων» να μην είναι ηθικός αυτουργός της απόπειρας διακεκριμένης κλοπής! Αυτός τους έστειλε να κλέψουν το αυτοκίνητο. Τη συμπλοκή δε μπορούσε να την προβλέψει, αλλά τουλάχιστον για την απόπειρα κλοπής έπρεπε να κηρυχτεί ένοχος ως ηθικός αυτουργός. Για να υπάρχει μια συνέπεια, βρε αδερφέ...

Ρουκέτα κατά ΒΙΟΧΑΛΚΟ: Και εδώ είχαμε πρόταση τροποποιητική της πρωτόδικης απόφασης, η οποία –σε συνδυασμό με όσα έχουμε περιγράψει για τις άλλες ενέργειες– πρέπει να αποδοθεί στην προσπάθεια εξασφάλισης της έξωθεν καλής μαρτυρίας, αλλά και θεραπείας μερικών κραυγαλέων αυθαιρειών της πρωτόδικης απόφασης, σε δευτερεύοντα όμως ζητήματα. Η εισαγγελέας θεωρεί πως δεν υπάρχει απόπειρα ανθρωποκτονίας του φύλακα της ΒΙΟΧΑΛΚΟ και πρότεινε την απαλλαγή γι' αυτή την κατηγορία. Κατά τα άλλα έχουμε και λέμε: Χριστόδουλος αυτουργός έκρηξης, Σάββας και Κουφοντίνης απλοί συνεργοί, Γιωτόπουλος ηθικός αυτουργός.

Απόπειρα κατά Παλαιοκρυσά: Η έκπληξη εδώ προήλθε από τη μεταχείριση του Τελίου. Αντίθετα μ' αυτό που πρότεινε για τη συμμετοχή στην ενέργεια κατά Ανδρουλιδάκη, η εισαγγελέας εδώ θεώρησε ότι «δεν είναι σοβαρός ο ισχυρισμός» του Τελίου ότι βρισκόταν εκεί παρά τη θέλησή του και ότι ο Κουφοντίνης του είπε «κρύψου εκεί στα μηχανάκια», θεώρησε ότι ο Τελίος φύλαγε τα μηχανάκια και πρότεινε την καταδίκη του όπως πρωτοδικώς. Ξεκάφωμα; Θα φανεί στο τέλος. Ίσως κάπι πρέπει να μείνει και για τους δικαστές.

Η πρόταση είναι να κηρυχθούν ένοχοι για ανθρωποκτονία με ενδεχόμενο δόλο του Αζαρλιάν, έκρηξη και 8 απόπειρες ανθρωποκτονίας οι: Κουφοντίνας ως αυτουργός, Χριστόδουλος ως άμεσος συνεργός, Σάββας, Τζωρτζάτος και Τέλιος ως απλοί συνεργοί και Γιωτόπουλος ως ηθικός αυτουργός.

Απόπειρα κατά Παπαδημητρίου: Στο πόδι, βέβαια, πυροβολήθηκε ο ΛεΠα, μια χαρά είναι στην υγεία του (αν εξαιρέσουμε το σοκ από την παταγώδη αποτυχία του να εκλεγεί δήμαρχος Αμαρουσίου, παρά την υποστήριξη του Πάπια), όμως η κατηγορία για τους φερόμενους ως δράστες εξακολουθεί να είναι απόπειρα ανθρωποκτονίας. Επίσης, εν αντιθέσει με την υπόθεση Σεπολιών, που η εισαγγελέας δέχτηκε ανεπιφύλακτα τη δήλωση Σάββα ότι ο Κονδύλης δεν πυροβόλησε, στην υπόθεση Παπαδημητρίου έκανε ολόκληρη ανάλυση (με σοφιστείες και λογικά άλματα), για να καταλήξει στον ισχυρισμό ότι ο Σάββας ψευδώς δήλωσε ότι τον Παπαδημητρίου πυροβόλησε μόνο ο ίδιος, με δύο διαφορετικά όπλα (38άρι και 45άρι). Το είτε αυτό -λέει- γιατί ήθελε να αποδείξει πως οι προανακριτικές του ήταν κατασκευασμένες. Βέβαια, ο Σάββας είχε πει και άλλα πρωτόδικα και είχε ξεσκεπάσει τον ψευδομάρτυρα Βουτζαλή, όμως αυτός ήταν για την εισαγγελέα μάρτυρας που η αξιοπιστία έτρεχε από τα μπατζάκια. Όσο για τη φωτογραφία που έφερε ο Τζωρτζάτος και τον έδειχνε εκείνες τις μέρες με μουστάκι, «το μουστάκι δεν είναι κάτι σταθερό, κόβεται και την άλλη μέρα ξαναγίνεται»!!! Κατά συνέπεια: Σάββας και Τζωρτζάτος αυτουρ-

γοί, Κουφοντίνας απλός συνεργός, Γιωτόπουλος ηθικός αυτουργός.

Ανθρωποκτονία Βρανόπουλου: Πρόταση όπως η πρωτόδικη απόφαση: Κουφοντίνας αυτουργός, Σάββας άμεσος συνεργός, Γιωτόπουλος ηθικός αυτουργός.

Ανθρωποκτονία Σπαχογιού: Η πρόταση ήταν και εδώ όπως η πρωτόδικη απόφαση: αυτουργός ο Σάββας, απλοί συνεργοί οι Κουφοντίνας και Κονδύλης, ηθικός αυτουργός ο Γιωτόπουλος.

Εκρηξη κατά MEGA CHANNEL: Πρόταση όπως η πρωτόδικη απόφαση για Κουφοντίνια και Σάββα ως συναυτουργούς και Γιωτόπουλο ως ηθικό αυτουργό. Και καμιά τροποποίηση της κατηγορίας ώστε να ανταποκρίνεται στα πραγματικά περιστατικά (χτύπημα συμβολικό, με ειδοποίηση στην «Ελευθεροτυπία»). Η δήλωση Κουφοντίνια στο δικαστήριο «προβλημάτισε» την εισαγγελέα, αλλά δεν τη βρήκε ειλικρινή, διότι πίστευε αυτά που είχε γράψει τότε η «Ελευθεροτυπία» (το ότι η «Ελευθεροτυπία» ήθελε να αποσειεί τις δικές της ευθύνες, για το βραχυκύκλωμα της διαδικασίας ειδοποίησης, ουδόλως προβλημάτισε την κ. Κουτζαμάνη).

Εκρηξη κατά αμερικάνικης πρεσβείας: Πρόταση όπως η πρωτόδικη, χωρίς αλλαγή κατηγορητήριου. Ειδικά τους Αμερικάνους πρέπει να τους προσκυνάμε. Το ότι, ας πούμε, ο Κονδύλης ξεκαθάρισε ότι πρόθεση της Οργάνωσης ήταν να χτυπήσει ένα κτίριο, δεν έχει καμιά σημασία. Αλλά δεν αμφισβητήθηκε μόνο ο Κονδύλης, αμφισβητήθηκε και η προανακριτική του Σάββα, στην οποία φέρεται να λέει πως στόχευσε χαμηλά, μη τυχόν και φύγει η ρουκέτα προς

τη Βασιλίσση Σοφία! Κατά την εισαγγελέα, ο Σάββας ήταν «μια κινητή μηχανή θανάτου», που απλώς στη συγκεκριμένη περίπτωση αστόχησε και γι' αυτό η ρουκέτα χτύπησε το μαντρότοιχο του υπαίθριου εσωτερικού πάρκινγκ της πρεσβείας! Να ζητήσουμε ντροπή; Μάλλον τζάμπα θα πάει ο κόπος μας.

Η μόνη διαφοροποίηση στην εισαγγελική πρόταση αφορά την πρόταση απαλλαγής, λόγω αμφιβολιών, του Βασίλη Ξηρού, ο οποίος πρωτόδικα έχει καταδικαστεί ως απλός συνεργός. Ο Κονδύλης ήταν κατηγορηματικός: δεν υπήρχε Βασίλης στην ενέργεια κατά της αμερικάνικης πρεσβείας, δεν τον έχω δει ποτέ όσο καιρό ήμουν στην Οργάνωση. Προέκυψε, όμως, άλλη δυσκολία: τον αναφέρει ο Σάββας και οι προανακριτικές του Σάββα πρέπει πάση θυσία να προστατευθούν ως μνημεία εγκυρότητας και αλήθειας. Κάτι πρέπει να σκαρφιστούμε. Α, το βρήκα: μάλλον ο Σάββας δεν θυμόταν καλά, μετά από τόσες ενέργειες στις οποίες είχε συμμετάσχει με τον αδερφό του! Και εμείς οι αφελείς ρωτάμε: δεν υπάρχει περίπτωση ο Σάββας «να μη θυμάται καλά» και σε άλλες περιπτώσεις; Πώς τον παίρνουμε τοις μετρητοίς, ιδιαίτερα σε περιπτώσεις που υπάρχει μόνο η δική του προανακριτική; Και για να μην ψάχνουμε πόσες τέτοιες περιπτώσεις υπάρχουν, αναφέρουμε την ακριβώς προηγούμενη: ρουκέτα στο MEGA, που υπάρχει μόνο η προανακριτική του Σάββα!

Η τελική πρόταση: Σάββας φυσικός αυτουργός, Κουφοντίνας, Κονδύλης απλοί συνεργοί, Γιωτόπουλος ηθικός αυτουργός, Βασίλης απαλλαγή λόγω αμφιβολιών.

■ Από Αντιτρομοκρατική και «παπαγαλιάκια»

Προσπάθεια σπίλωσης Κουφοντίνια

Τους έχει πονέσει πολύ η στάση του Δημήτρη Κουφοντίνια και η μεγάλη συμπάθεια που αυτός ο αγωνιστής συγκεντρώνει από τον ελληνικό λαό, που στο πρόσφατό του βλέπει ανιδιοτέλεια, εντιμότητα, σεμνότητα, αξιοπρέπεια και συνέπεια (χαρακτηριστικά εν πλήρη ανεπαρκεία όχι μόνο στον αστικό πολιτικό κόσμο, αλλά -δυστυχώς- και σε μεγάλη μερίδα της Αριστεράς, μηδέ της επαναστατικής εξαουμένης). Τους πόνεσε ιδιαίτερα η περήφανε στάση του στο δικαστήριο, το δριμύ «κατηγόριό» που εξαπέλυσε ενάντια στο σύστημα, αδιαφορώντας για την προσωπική μεταχείριση που θα του επιφυλάξουν. Γι' αυτό και δε χάνουν ευκαιρία να προσπαθούν να τον σπιλώσουν, ακολουθώντας τη γνωστή συνταγή του Γκέμπελς.

Την περασμένη Τετάρτη φιλοξενήθηκε στο «Βήμα» ένα μικρό κομμάτι, υπογραμμένο από τον γνωστό Β. Γ. Λαμπρόπουλο (συγγραφέα - εκτός των άλλων- και του ασφαλίτικου πονήματος «Πάτμου και Δαμάρεως γωνία»), το οποίο ανέφερε ότι «μια περίεργη υπόθεση απόπειρας "χρηματοδότησης" από τις... ΗΠΑ καταδίκων-μελών της 17N απασχολεί τις τελευταί-

ες μέρες την Αντιτρομοκρατική Υπηρεσία αλλά και τις αμερικάνικες μυστικές υπηρεσίες». Συνεχίζει λέγοντας ότι λίγα 24ωρα μετά την επίθεση με ρουκέτα στην αμερικάνικη πρεσβεία «εντοπίστηκε στις φυλακές Κορυδαλλού επιταγή ύψους περίπου 50.000 ευρώ που είχε αποσταλεί από τις ΗΠΑ και είχε παραλήπτη τον Δημήτρη Κουφοντίνια», ο οποίος αρνήθηκε να την παραλάβει και ανέφερε στη διοίκηση των φυλακών ότι σε λίγες μέρες θα αποφασίσει για την «τύχη» της.

Ετσι που είναι γραμμένο το ρεπορτάζ φαίνεται σαν η επιταγή να βρέθηκε τυχαία (μπορεί και να την έπαιρνε δηλαδή ο Κουφοντίνιας, αν η επιστολή δεν ανοιγόταν παρουσία των φυλακών) και σαν στη συνέχεια να ζήτησε χρόνο για να δει τι θα την κάνει! Η αλήθεια, όμως, είναι εντελώς διαφορετική και οι ασφαλίτες την ξέρουν πολύ καλά, αφού παρακολουθούν όχι μόνο την αλληλογραφία και τα τηλεφωνήματα του Κουφοντίνια και των άλλων πολιτικών κρατούμενων, αλλά και κάθε τους κίνηση στα «λευκά κελιά» της ειδικής υπόγειας πτέρυγας του Κορυδαλλού. Οι φυλακές άνοιξαν τον κλειστό φάκελο μπροστά στον

Κουφοντίνια, αυτός είδε την επιταγή, που δεν συνοδεύεται μάλιστα από κανένα σημείωμα (από πού λοιπόν ο Λαμπρόπουλος είδε ως αποστολέα έλληνα ομογενή που δήλωνε «θαυμαστής των επιλογών του Κουφοντίνια και της 17N», όπως γράφει;), αρνήθηκε ακόμα και να την πιάσει και έδωσε εντολή στη διευθυνση της φυλακής να την επιστρέψει στον παραλήπτη της. Ούτε πολιτικά αφελής ούτε άπειρος είναι ο Δ. Κουφοντίνιας. Και το ποσό ήταν πολύ μεγάλο για να θεωρηθεί οικονομική ενίσχυση αλληλεγγύης.

Φυσικά, τον Λαμπρόπουλο και εκείνους που του σέρβιραν το «θέμα» δεν τους ενδιέφερε η αλήθεια, αλλά η δημιουργία εντυπώσεων. Αμηση ήταν η αντίδραση, με επιστολή της συνηγόρου Γιάννας Κούρτοβικ, η οποία αναφέρει τα εξής: «Στο σημερινό φύλλο της εφημερίδας "Το Βήμα", υπάρχει δημοσίευμα που αφορά τον Δημήτρη Κουφοντίνια, τον οποίο εκπροσωπώ.

Όπως αναφέρεται στο δημοσίευμα αυτό, στις φυλακές Κορυδαλλού έφτασε προ ημερών φάκελος, που είχε σαν αποδέκτη τον Δημήτρη Κουφοντίνια.

Ο φάκελος αυτός δεν είχε

αποστολέα και περιείχε εσώκλειστη χρηματική επιταγή από άτομο που φέρεται ως κάτοικος χώρας της Αμερικής. Δεν περιείχε δε καμία επιστολή ή άλλο σημείωμα από το οποίο να προκύπτει η αιτία είτε ο σκοπός της ενέργειας αυτής, αντίθετα με όσα αναφέρει το δημοσίευμα.

Εξάλλου, δεν υπήρχε καμία ένδειξη που να συνδέει το γεγονός με την ενέργεια κατά της αμερικανικής πρεσβείας όπως επιχειρεί το δημοσίευμα να υποβάλει.

Η επιστολή δεν παραλήφθηκε από τον Δημήτρη Κουφοντίνια και κατ' αίτηση του, επιστράφηκε από την Διεύθυνση της φυλακής στον αποστολέα της επιταγής (το σχετικό πρακτικό της φυλακής βρίσκεται στη διάθεση όποιου ενδιαφέρεται γι' αυτό).

Γνωρίζουμε ότι κατά παράβαση του νόμου και χωρίς να υπάρχει σχετική δικαστική άδεια παρακολουθείται η αλληλογραφία και ανοίγονται οι επιστολές του Δ.Κουφοντίνια. Αυτό που δεν γνωρίζαμε είναι ότι το περιεχόμενο τους μπορεί να κοινοποιείται ελεύθερα και προς τον Τύπο!!!

Αθήνα, 14.2. 2007

Η συνήγορος του Δ.Κουφοντίνια».

Εχει περάσει πάνω από ένας μήνας από τότε που χτύπησε η ρουκέτα του «Επαναστατικού Αγώνα» την αμερικάνικη πρεσβεία. Όλο αυτό το χρονικό διάστημα οι δημοσιογράφοι των φυλάδων δεν σταμάτησαν στιγμή να «φωτογραφίζουν» ανθρώπους, να σερβίρουν σενάρια. Στον αργαλειό της φαντασίας τους υφαίνουν μυθοπλασίες και μας τις σερβίρουν σαν αποτέλεσμα «εμπεριστατωμένου ρεπορτάζ». Πολλές φορές, φυσικά, παπαγαλίζουν αυτά που τους λένε οι ασφαλίτες, για τους δικούς τους λόγους, γράφοντας στους διδυμους γεννητικούς αδένες τους κάθε τι που έχει σχέση με δεοντολογία, διασταύρωση πληροφοριών κ.λπ.. Τους έχει μείνει από το καλοκαίρι της τρομοϋστερίας του 2002, τότε που ορισμένοι απ' αυτούς δεν δίσταζαν εντελώς κυνικά να ομολογούν το ρόλο τους. Η τοποθέτηση του Τέρνους Κουίκ, όταν ήταν καλεσμένος σε εκπομπή του Καψή, είναι χαρακτηριστική: «Αν πρόκειται να χτυπηθούν έτσι τα καθάρματα, τότε ευχαρίστως ακόμη και να παραπληροφορήσουμε το κοινό»!

Αφορμή γι' αυτές τις σκέψεις μου στάθηκε ένα διελίδο που είχε την Κυριακή το «Πρώτο Θέμα». Οι δυο δημοσιογράφοι που το υπογράφουν -ο Δ. Πόποτας και η Α. Καλύβα- έχουν φαίνεται για πρότυπό τους τον Παπαχελά και είναι τόσο περιγραφικοί και απόλυτοι στις εκτιμήσεις τους. Και τι δεν ελεγε αυτό το παραμύθι τους!!! Ξεκινούσε με το «μεγάλο ραντεβού που κλείστηκε σε καφενείο της Πρέβεζας» μεταξύ Αλβανών και Ελλήνων του Επαναστατικού Αγώνα, όπου παζάρεψαν δεκαέξι ρουκέτες, που παραδόθηκαν, και ένα σωρό άλλες τέτοιες παπαριές.

Εκεί που πάσχει όμως το παραμύθι τους είναι ότι παρουσάζει τους δράκους άσομους και άχρωμους. Πώς να το κάνομε, δεν μπορεί να έχουν όλη τη φινέτσα του Alexis. Αυτός έχει ειδικότητα στην κατασκευή δράκων. Στο Βήμα (27/11/05), ας πούμε, περιγράφεται ένας τρομοκράτης κασκαντέρ, ο οποίος ξεφεύγει, αν και τον κυνηγούν όλο το 24ωρο οι άνδρες της Αντιτρομοκρατικής. Μας λέει ότι με τη μοτοσυκλέτα ανεβαίνει απότομα σκαλιά σε αθηναϊκούς δρόμους, ότι έχει κρυμμένα τριάντα κιλά εκρηκτικά, ότι δικαστικός που τον ανέκρινε «διάβασε στα μάτια του ότι διψάει για αίμα, θέλει σπασοθήποτε να σκοτώσει» και δεν συμμαζεύεται. Καλά, παιδιά, μην το παίρνεται κατάκαρδα, νέοι είστε στο δημοσιογραφικό «αντιτρομοκρατικό επιτελείο», θα μάθετε.

Αν ο Παπαχελάς εκτός των άλλων έχει τον τρόπο του να δημιουργεί κινηματογραφικά σενάρια, αυτός που είναι άσος στον «εντοπισμό των τρομοκρατών» είναι ένας άλλος ομόσταυλός του. Ο Βασίλης Λαμπρόπουλος. Κοίταξα στο αρχείο μου πόσους «τρομοκράτες» του Επαναστατικού Αγώνα, που ευθύνονται για τη ρουκέτα στην αμερικάνικη πρεσβεία, έχει εντοπίσει στα δημοσιεύματά του. Εχουμε λοιπόν και λέμε: «Μια 35χρονη γυναίκα που έχει σπουδάσει στην Ιταλία», «άτομο περίπου 35 ετών, που είχε περιφερειακό ρόλο σε αντιεξουσιαστικές οργανώσεις», «25χρονο φοιτητή που εργαζόταν σε μικρό ραδιοφωνικό σταθμό και ο οποίος μέσω ατόμων από το προσωπικό περιβάλλον του είχε επαφή με τον αντιεξουσιαστικό χώρο», «άτομο ηλικίας περίπου 40 ετών, που έχει απασχολήσει και στο παρελθόν την ΕΛ.ΑΣ. για συμμετοχή σε βομβιστικές επιθέσεις, τη δεκαετία του '90», «τρία άτομα από τη Βοιωτία», «έναν ιδιώτη από τη Σύρο», «τρεις "συνήθεις ύποπτοι" που διαμένουν στην Αθήνα». Τώρα, θα μου πείτε ότι τις ίδιες διαπιστώσεις μπορεί να τις έκανε και μια καφετζού, αλλά δεν είναι το ίδιο. Δεν μπορούμε να ξεχάσουμε την ταλαιπωρία που πέρασε ο καθηγητής του Πανεπιστημίου Αιγαίου Γιώργος Οικονομάκης, όταν ο Λαμπρόπουλος τον χρέωνε στο βιβλίο του «Πάτμου και Δαμάρεως γωνία» με το ψευδώνυμο «Πάρκισον» και του απέδιδε την ηγεσία σχεδόν σε ...όλες τις «τρομοκρατικές οργανώσεις».

Τι αξία έχουν και τα σημερινά σενάρια των δημοσιογράφων; Οση τα γραφόμενα του Κακαουνάκη στο «Καρφί», ότι δηλαδή ιδρυτής της 17N ήταν κάποιος... κοσμήτορας του ΕΜΠ, που τον λέγαν Αποστόλου και δολοφονήθηκε το 1982 έξω από την Πτολεμαίδα από διαφωνούντα μέλη της 2ης γενιάς, μεταμφιεσμένα σε τροχονόμους. Ή όση είχαν τα λεγόμενα του Σπύρου Καρατζαφέρη, τότε που καταζητούσαν τον Δημήτρη Κουφοντίνια και ο «έγκυρος δημοσιογράφος» «απεκάλυπτε» στο δελτίο του Alter, ότι αυτός κρυβόταν σε παραλία της Χαλκιδικής με φρουρά «8 παππούδων του ΕΛΑ».

Γιώργης Γιαννακέλλης
giorgis@eksegersi.gr

«Το να είσαι ρατσοιστής δεν είναι original . Λεπέν και Σαρκοζί σπάστε»

✓ Δύσκολη εποχή για αθλητικογράφους. Η επικαιρότητα είναι φτωχή και μίζερη, συνεπώς για να βγάλουμε το ψωμάκι μας θα πρέπει να «μαυρίζουμε» η ψυχή μας. Μοναδική οάση αποτελεί ο υφυπουργός Αθλητισμού και οι συνεργάτες του, που φροντίζουν συχνά πυκνά να μας κάνουν να γελάμε με τα καμώματά τους. Επειδή τον τελευταίο καιρό σας έχω μαυρίσει την ψυχή, αναλύοντας τη ζοφερή πραγματικότητα, σας ξεκινήσουμε με κάτι ανάλαφρο.

Σε προηγούμενο φύλλο είχαμε γράψει ότι ο Ορφανός, στην προσπάθειά του να θέσει υπό τον έλεγχό του τις Ομοσπονδίες που ακόμη ανήκουν στο ΠΑΣΟΚ, έστησε την Επιτροπή Φιλάθλου Πνεύματος (ΕΦΠ). Δουλειά της συγκεκριμένης επιτροπής είναι να αξιοποιεί παρατυπίες, λαμογιές, σκάνδαλα και οποιαδήποτε άλλη ευκαιρία, προκειμένου να τιμωρήσει τους προέδρους των Ομοσπονδιών που δεν του είναι αρεστοί. Δυστυχώς γι' αυτόν, ποντάρισε σε κουτσό αλόγο. Πρόεδρος της συγκεκριμένης επιτροπής ανέλαβε ο Χρήστος Χατζηαθανασίου, ο οποίος έγινε γνωστός στο πανελλήνιο σαν ο κύριος «ένα σε πέντε», όταν προσπάθησε να σπάσει την Ομοσπονδία Παγοδρομίας σε πέντε Ομοσπονδίες, για να μπορέσει η ΝΔ να ελέγξει την Ελληνική Ολυμπιακή Επιτροπή (ΕΟΕ). Δυστυχώς όμως για τον Ορφανό, το πουλέν του είναι υπάκουο και πρόθυμο, αλλά είχε στο παρελθόν κάνει λαμογιές, τις οποίες οι Πασόκοι τις έβγαλαν στη φόρα, με αποτέλεσμα να γίνει της κακομοίρας.

Το παιχνίδι έχει αρχίσει να χωντραίνει, αφού όλοι κατηγορούν όλους για λοβιτούρες και ατασθαλίες και αν δεν τα βρουν κινδυνεύουν να βγουν στη φόρα γαργαλιστικές ιστορίες που θα μας δώσουν ειδήσεις να γεμίσουμε το χώρο της εφημερίδας και όχι μόνο τη στήλη.

Και μέσα στο χαμό έσκασε και η καταδίκη του προέδρου της ΕΟΕ, Μίνωα Κυριακού για πολεοδομικές παραβάσεις (έτσι λέγονται νομικά οι καταπατήσεις και τα αυθαίρετα χτίσματα). Το Τριμελές Πλημμελειοδικείο Ναυπλίου καταδίκασε τον Κυριακού σε ποινή φυλάκισης 4 ετών, η οποία είναι άνευ μετατροπής και άνευ ανασταλτικού αποτελέσματος της έφεσης, δηλαδή η ποινή είναι άμεσα εκτελεστή. Σε απλά ελληνικά, ο Μίνωας θα έπρεπε να είχε συλληφθεί και να είχε οδηγηθεί στην φυλακή, κάτι που δεν έχει γίνει εξαιτίας των σοβαρών προβλημάτων υγείας που αντιμετωπίζει. Βέβαια, και ο Σάββας

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

Ξηρός αντιμετώπιζει σοβαρότατα προβλήματα

υγείας και βρίσκεται πέντε υπόγειοι κάτω από την γη, αλλά ασ μη βάζουμε στην ίδια ζυγαριά τον τρομοκράτη που ματοκύλησε την χώρα με τον ευθύποληπτο επιχειρηματία που καθημερινά πασχίζει για την ανάπτυξη και την ευημερία του τόπου μας. Επί της ουσίας, η καταδίκη του Κυριακού σημαίνει ότι θα πρέπει να κινηθούν άμεσα οι διαδικασίες για έκπτωση από το αξίωμα του προέδρου της ΕΟΕ, αφού σύμφωνα με τη νομοθεσία απαιτείται λευκό ποινικό μητρώο για να κατέχεις τη συγκεκριμένη θέση.

Για να ξεκινήσουν οι διαδικασίες έκπτωσης αρμόδια είναι η ΕΦΠ και καταλαβαίνετε το δράμα του Ορφανού και των κολαούζων του. Ξεκίνησαν ανένδοτο ενάντια στα λαμόγια και τώρα είναι αναγκασμένοι να στείλουν σπίντι του τον Κυριακού, ο οποίος έχει καταδικαστεί και με τη βούλα. Δεν περιμένουμε βέβαια να κινηθούν άμεσα οι διαδικασίες, αφού η ΕΦΠ εκτός από τον Χατζηαθανασίου στελεχώνεται και από τρεις δικηγόρους του ΑΝΤ1 (του καναλιού που ανήκει στον Κυριακού), όμως ο Ορφανός το φουσαί και δεν κρυνώνει. Πήγαινε για μαλλί και βγήκε κουρεμένος, που λέει και ο λαός και πλέον ψάχνει τρόπους να βγει από το λούκι. Δεν τον φοβιάζει γιατί είναι συνηθισμένος στις κωλοτούμπες και μπορεί άνετα να κάνει γαργάρες με ταβανόπροκες, άρα θα βρει και τώρα τη λύση. Και με την ευκαιρία, σας ρωτήσουμε και κάτι που ενδιαφέρει προσωπικά την στήλη: πότε θα δοθεί η χορηγία του ΟΠΑΠ στο βόλει του Παγκρατίου;

✓ Σε νέο γύρο εσωστρέφειας και φαγωμάρας μπαίνουν οι κιτρινομαυροί μετά την ευρωπαϊκή εντός έδρας ήττα από τη δεύτερη ομάδα της Παρί Σεν Ζερμέν. Ο πρόεδρος της ΑΕΚ επέλεξε η ομάδα του να δώσει βάρσο στο ελληνικό πρωτάθλημα για τη δεύτερη θέση που οδηγεί στα προκριματικά του Champions League και να αφήσει στην άκρη τα όνειρα για μια καλή πορεία στο ΟΥΕΦΑ. Την απόφαση του προέδρου υλοποίησε ο προπονητής Σέρα Φερέρ, ο οποίος εκτός από το ότι έγινε ρόμπα (εξαιτίας των προηγούμενων δηλώσεών του) χρεώθηκε και την αλαλούμ ομάδα που παρήγαγε. Αν και στην πλειοψηφία του ο Τύπος προσπαθεί να φορτώσει την ευρωπαϊκή αποτυχία στον Φερέρ, η ουσία είναι ότι ο Ισπανός υποχρεώθηκε σε αλλαγή πλεύσης και αν θέλουμε να είμαστε ακριβοδίκαιοι θα πρέπει όλα να τα χρεωθεί ο Νικολαΐδης που πήρε και τη συγκεκριμένη

απόφαση. Ο Φερέρ δέχτηκε αδιαμαρτύρητα να εκτελέσει τις εντολές του αφεντικού και όπως συμβαίνει σε αυτές τις περιπτώσεις δέχεται και την κριτική.

Μια μέρα πριν την αναμέτρηση με την Παρί, ο Φερέρ δήλωσε ότι «όσοι αξίζουν, παίζουν στην Ευρώπη», υπονοώντας ότι στο ελληνικό πρωτάθλημα οι διαιτητές δεν αφήνουν την ΑΕΚ να κερδίσει αυτά που δικαιούται και ότι στην Ευρώπη, που δεν υπάρχει παράγκα, η ομάδα του θα δείξει τις πραγματικές της δυνατότητες. Το μήνυμα ήταν σαφέστατο και ξεκάθαρο. Ο ίδιος είχε επιλέξει να δώσει το βάρος στην Ευρώπη (κάτι που θα έκανε ο οποιοσδήποτε φυσιολογικός άνθρωπος) και προσπάθησε ανεπιτυχώς να το περάσει και στη διοίκηση της ομάδας. Από τη στιγμή όμως που ο Νικολαΐδης επέλεξε το ελληνικό πρωτάθλημα άρχισαν τα δύσκολα για τον Ισπανό. Δεν πέρασαν μερικές ώρες και αναγκάστηκε να κάνει γαργάρες τις δηλώσεις του, αφού το αφεντικό του αποφάσισε διαφορετικά.

Μετά το τέλος του αγώνα με την Παρί ο Φερέρ έγινε και πάλι ρόμπα. Σε μια προσπάθεια να ανυψώσει το ηθικό των παιχτών του ενόψει Παναθηναϊκού, δήλωσε ότι η ΑΕΚ έκανε δώρο στην Παρί τον αγώνα και ότι η γαλλική ομάδα δεν άξιζε την νίκη. Οι λόγοι για τους οποίους έχασε η ΑΕΚ, σύμφωνα με τον προπονητή της, είναι οι εξής έξι: Το γκολ στην εκπονη του πρώτου ημιχρόνου, η πολυπρόσωπη άμυνα της Παρί, ο τραυματισμός του Λάκη, η αλλαγή του Λυμπερόπουλου που δεν έγινε ποτέ, λόγω τραυματισμού του Πλιάτσικα, η αναποτελεσματικότητα στην επίθεση (ο Φερέρ ανέφερε χαρακτηριστικά «λάθη κάνω και εγώ, αφού είμαι μέλος της ομάδας. Το μόνο που δεν μπορού να κάνω από τον πάγκο που βρίσκομαι είναι να τελειώσω μια φάση. Θα ήθελα, αλλά δεν μπορώ να βάλω το γκολ») και το τριπλάσιο μπάτζετ της Παρί. Από τις δηλώσεις και μόνο του Ισπανού μπορούμε να καταλάβουμε ότι βρίσκεται σε τρικυμία. Οι Γάλλοι έλεγαν τον αγώνα από το πρώτο μέχρι το τελευταίο λεπτό και δημιούργησαν περισσότερες και πιο κλασικές ευκαιρίες από την ΑΕΚ, «φορτώνοντας» με παίχτες τη μεσαία και όχι την αμυντική τους γραμμή, η αρλογοιστία της κιτρινομαυρης επίθεσης οφείλεται εν πολλοίς στην απόφαση του Φερέρ να βάλει στην ενδεκάδα τον Καπετάνο (ο οποίος έχει να βάλει γκολ από το καλοκαίρι) και όχι τον Καπνάντση ή τον Λυμπερόπουλο, που τους θέλει

■ ΖΑΝΓΚ ΓΙΜΟΥ

Η κατάρα του κίτρινου λουλουδιού

Ημπεριαλιστική Κίνα εδώ και καιρό έχει βρει τον κινηματογραφικό εκφραστή της στο πρόσωπο του γενικού κουμανταδόρου των Ολυμπιακών Αγώνων του 2008 στο Πεκίνο κι έτσι ο πάλαι ποτέ πολλά υποσχόμενος Ζανγκ Γίμου μετά τον «Ηρωα» και τα «Ιπτάμενα στίλβτα» αποζημιώνει το διεθνές φιλοθέαμον κοινό με μια ακόμα υπερπαραγωγή με θέμα την Κίνα της αυτοκρατορικής περιόδου και των πολεμικών τεχνών.

Η διακρύβρητη πλοκή της ταινίας για τις ίντριγκες και τα πάθη των βασιλιάδων είναι κατώτερη κάθε προσδοκίας και πραγματικά αναίτια λόγω. Τα εφέ τα 'χουμε δει ήδη ένα σωρό φορές στις αμερικάνικες παραγωγές τύπου «Τροία» κ.λπ. Τι απομένει; Το ιδιαίτερο κινεζικό στυλιζάρισμα και η «αυτοκρατορική» άρτια ερμηνεία της Γκονγκ Λι. Αρκεί αυτό; Ασφαλώς όχι. Μια

ταινία για να 'αξιζει κάτι πρέπει να 'χει ψυχούλα. Πρέπει να 'χει κάτι να πει. Μιλία μακριά από το «Σήκωσε τα κόκκινα φανάρια», αυτή η παιδική και ανιαρή ταινία αρνείται το κυριότερο: ότι όλες οι βασιλικές διαμάχες μέχρι τώρα είχαν μοναδικό κίνητρο της διαπάλης για την εξουσία.

Τελικό συμπέρασμα; Δεν μας έφτανε το αμερικάνικο, δεν μας έφτανε το ινδικό, τώρα έχουμε και το κινεζικό Χόλιγουντ.

■ ΚΛΙΝΤ ΙΣΤΓΟΥΝΤ

Γράμματα από την Ιβοζίμα

Μετά τις «Σημείες των προγόνων μας», που είδε τη μάχη της Ιβοζίμα από την πλευρά των Αμερικάνων, η δεύτερη αυτή ταινία του Κλιντ Ιστούντ προσεγγίζει το ίδιο θέμα από την πλευρά των Ιαπώνων.

Στην πραγματικότητα, και οι δυο ταινίες, αν και εκλεπτυσμένα, «βλέπουν» τα γεγονότα από την αμερικάνικη οπτική γωνία: Οι υποτιμημένοι Αμερικανοί γενναίοι στρατιώτες, οι ήρωες της άλλης πλευράς, η κρυμμένη ηττοπάθεια των Ιαπώνων, η διαμάχη των αντίθετων πολεμικών τακτικών, η διεξοδική περιγραφή των μαχών, τα συνεχή φλας-μπιακ με την προηγούμενη ζωή των κεντρικών πρωταγωνιστών συνθέτουν δυο ταινίες που πραγματικά δεν δικαιολογούν το θόρυβο που δημιουργήθηκε γύρω απ' αυτές. Τέτοιες έχουμε δει ουκ ολίγες.

Μοναδική αληθινή σκηνή, που υποδηλώνει την κάπως ανεξάρτητη ματιά του σκηνοθέτη, είναι η δολοφονία Ιαπώνων αιχμαλώτων από αμερικάνο αξιωματικό, αμέσως μετά τη σύλληψή τους. Κατά τα άλλα, δυο είναι τα κύρια χαρακτηριστικά αυτής της ταινίας: Η εξιστόρησή της με τα κλασικά αφηγηματικά αμερικάνικα κλισέ και η απουσία οποιασδήποτε σε βάθος προσέγγιση ή αναφορά των αληθινών αιτιών που οδήγησαν τις δυο χώρες στην εμπλοκή τους στο Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο.

Ελένη Σταματίου

Το καλό να λέγεται/ κόκκινο είναι το πανεπιστήμιο που καίγεται Τόπαιξε Ρωμαίος/ ο Βαρθολομαίος (και στο τέλος πήρε το -έος) Δεν πήγαμε σε κανένα ριάλιτυ/ να μας κρίνουνε και τίποτα παράλυτοι «What does the system say? C'me n' play, C'me n' play, forget about the movement» (Rage Against The Machine)

◆ «Αντίθετα με όσα υποστηρίζουν οι φιλελεύθεροι ιστορικοί, οι Ηνωμένες Πολιτείες υπήρξαν πάντα ένα καταπιεστικό αστικό κράτος, τόσο καταπιεστικό όσο και οποιαδήποτε άλλη χώρα, όπου ο κυβερνητικός μηχανισμός βρίσκεται υπό τον έλεγχο της τάξης που κατέχει και τα μέσα παραγωγής. Αλλά, αντίθετα από τα άλλα καταπιεστικά κράτη, οι

Μια ζεστή αγκαλιά για τους εργαζόμενους των σωμάτων ασφαλείας

Ηνωμένες Πολιτείες κάλυπταν την αυθαιρεσία τους πίσω από ένα πομπώδες σύνταγμα που υποκρινόταν ότι υποστηρίζει και προβάλλει και στον υπόλοιπο κόσμο τα δικαιώματα του ανθρώπου και κυρίως τα ιδιαίτερα δικαιώματα των Πολιτειών. Ακριβώς εξαιτίας αυτών των "ψευδο" αντιβάρων που θεσπίζει το Σύνταγμα, οι ιστορικοί αυτού του είδους υπογραμμίζουν τις καλές προθέσεις των πατέρων-ιδρυτών της Αμερικής και σ' αυτή την κατεύθυνση αναζητούν το μεγαλείο της πρακτικής που υπήρξε η συνέπεια αυτών των καλών προθέσεων. Δημιούργησαν έτσι το μύθο του "αμερικανικού τρόπου ζωής" τον οποίο κάθε αμερικανός, αν δεν τον ανατρέψει στην πράξη, τον πιστεύει απόλυτα και γίνεται φλογερός προπαγανδιστής του. Χάρη σ' αυτήν την πεποίθηση που είναι πλατιά διαδεδομένη στον πληθυσμό, η κυρίαρχη τάξη ήταν σε θέση να επενδύσει τον άγριο επεκτατισμό της, την εντατική ανάπτυξη και σε τελευταίο στάδιο τον ιμπεριαλισμό της με ένα ήθικο κάλυμμα εξαιρετικά αδιάφραστο». (Τζον Γκεράσι: «Ενοπλη πάλη στις Ηνωμένες Πολιτείες» - εκδόσεις Κλεψύπτου). Καλό και απαραίτητο.

◆ Κομπιουτεράκιδες, ψάξτε να βρείτε πολλές καλές σοβιετικές και ρεβιζιονιστικές (ρωσικές) ταινίες στην διεύθυνση: tr.rkrp.rk.ru (E-mail: rkrp@peterlink.ru). Χρονικά καλύπτουν γεγονότα της Σοβιετικής Ένωσης (πριν και μετά ρεβιζιονισμό) από το 1935 έως το 1974. Σπεύσατε!

◆ «Χολή» για το φοιτητικό-σπουδαστικό κίνημα το σκίτσο στην ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ (ΕΦΙΛΟΝ, 11/02/07, σελίδα 53). Τσούζει!

◆ Οι τοξικές δυνάμεις του ΠΑΜΕ στο χώρο των Οικοδό-

μων (και άλλων) το δήλωσαν ευθαρσώς: εμείς θα κινητοποιηθούμε στις 8 Μάρτη (πάρτυ-πάρτυ...) και στις 29 Μάρτη (καλό Πάσχα...).

◆ Αρκετά διαφωτιστικό το άρθρο «Το φευγαλέο όνειρο της ισότιμης πληροφόρησης» στη LE MONDE diplomatique (ελληνική έκδοση, ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ, 11 Φεβρουαρίου 2007).

◆ Vive ETA - Vive Euskadi!

◆ Μπορεί να είναι αρκετές και αρκετοί οι υποψήφιοι/οι στις προεδρικές εκλογές της Γαλλίας όμως οι νέοι στρέφονται στην αποχή...

◆ Καλά κάνανε και βγήκανε στους δρόμους οι Αμερικανοί για το Ιράκ αλλά να θυμήσουμε τα δύο βασικά γεγονότα που πυροδοτούν τις αντιδράσεις: body bags (3.000 και βάλε) και διδυμοί πύργου...

◆ HERIOTZ ZIGORRIK INAKI ASKATU!!! (για μια απεργία πείνας στο Euskadi...).

◆ Μπορεί να σαρκάζει ελεύθερα τους ιρανοί θρησκευόμενους από το ΚΟΣΜΟΘΕΩΡΕΙΟ (ΤΟΥ) (ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ, 11/02/07) ο Βαγγέλης Καραγιώργος, θα θέλαμε όμως και μια ανάλογη στάση (ελεύθερη...) και απέναντι στην «επίσημη» θρησκεία της Ελλάδας...

◆ Η μόνη θρησκεία που δεν καταδικάζει τη μαλακία είναι ο Βουδισμός (χαρακτηριστικό: είναι θρησκεία χωρίς θεό, αλλά με μαλακία...).

◆ Η ανεργία μειώνεται αισθητά στην Ευρώπη (ενώ αυξάνονται οι άνεργοι...).

◆ Αντε πάλι, φτου απ' την αρχή, φταίνε οι μισθοί (για τα πάντα) κατά την Τράπεζα της Ελλάδας.

◆ Αρχίλια οι «χίλιο»!

◆ Και καλά η επιτροπή Νέων του Συνδικάτου Οικοδόμων Αθήνας έβαλε «πλάνο» για εγγραφή 1000 νέων μελών ως την

1 Μάη 2007 (με τέτοια αιμορραγία στο συνδικάτο ψάχνουν για δότες...).

◆ «Επιλεκτική» μεταχείριση του Γιωτόπουλου από διάφορα έντυπα (ΠΡΙΝ λ.χ.).

◆ Τελικά ρε Τζωρτζάτε από τον Γιωτόπουλο πήρες μόνο την κατάντη (και την κατάντη...).

◆ Μια μέθοδος τον Αύγουστο/ και μια τον Ιούλη.

◆ Βαρθολομαίος-Μιχαλολιάκος: όλοι οι άνθρωποι του προέδρου - ο οποίος ως γνωστόν προεδρεύει...

◆ Ρε τι είναι αυτή η γρίπη των πτηνών: όλο γυροφέρνει την Ελλάδα αλλά (τα καλά φυλασσόμενα) σύνορα της χώρας δεν τα περνάει (δεν θάχει διαβατήριο, φαίνεται...).

◆ Τελικά ο Κυριακού (δεν) φυλακίστηκε χωρίς αναστολή.

◆ Ωραιοί οι «ειδικοί»: βασικοί υπεύθυνοι για την παιδική βία οι γονείς (www.kathimerini.gr/Links).

◆ Ιδιωτικά ΤΕΕ πούλησαν 5.000 πλαστά πτυχία - ενώ τα ιδιωτικά ΑΕΙ ποτέ δεν θα έκαναν κάτι τέτοιο (να τα πουλήσουν ΜΟΝΟ 20.000 ευρώ το κομμάτι...).

◆ Κουνούπια τα αμερικανικά ελικόπτερα στο Ιράκ: βzzz, βzzz, μπαμ και κάτω!

◆ Άλλο Ομπάμα κι άλλο Οσάμα.

◆ Costobolos.

◆ Νέος (ΣΥΝ+ωραίος) ζητεί σύναψη σχέσης εργασίας με σκοπό την αμοιβή (θέλω μαζί σου τους μισθούς σου να μοιράζομαι).

◆ Και μην ξεχνάτε: «Με λένε Πόπη/ όπως τη γιαγιά μου την Καλλιόπη».

◆ Κουκιά μετράνε στο Ε.Κ. Πειραιά.

◆ Ποια η θέση του Περιεσού για τις εξετασιοσφαγές στην εκπαίδευση, ω Κνίται;

◆ Διαβάστε το έργο του Γιώργου Σκούρτη «Υπόθεση Κ.Κ.» (το οποίο προσπάθησε αλλά δεν ανέβασε ο Κουν το 1978, μετά από αντιδραση της τότε ηγεσίας του Περιεσού - λέγε με Χαρίλαο...).

◆ ΚΑΙ σ' αυτές τις εκλογές ψηφίζουμε (δογκωτό) Θανάση!

◆ Μπίρμαν (Bierman) «ξεδοντιασμένος» στην Ε-ΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ ΤΗΣ 09/02/07.

◆ Ψιλοκουφαθήκαμε από την εκτίμηση (ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΕΞΟΥΣΙΑ, Φλεβάρης 2007) ότι προεξάρχοντα ρόλο δεν παίζει το κίνημα αλλά η εσωτερική αναταραχή του ΠΑΣΟΚ (όσον αφορά το άρθρο 16)...

◆ ΣΥΝ: Ανάπτυξη και αναβάθμιση της συνεργασίας με τις δυνάμεις του ΣΥΡΙΖΑ (το άλλο με τον Τοτό το ξέρεις;).

◆ «Μια μελισσα τον Αύγουστο»: κατάλληλη για τηλεοπτικό κοινό.

◆ Τους ξέχσε (Β. Κιντή, Μ. Ρεπούση, Α. Παπαγιαννάκη) ο Α. Μπαλτάς στην ΑΥΓΗ της 06/02/07 για την επαίσχυντη υπογραφή τους στο κείμενο των «1.000» και έχουν το θράσος να απαντάνε (ΑΥΓΗ, 11/02/07). (ΣΥΝ: Το μετέωρο βήμα...).

◆ Να λοιπόν που εκτός από τον Νικήτα Κακλαμάνη ενοχλήθηκε από το κάψιμο της αστερόσσας και ο Γ. Μπαλάφας του ΣΥΝ (ΑΥΓΗ, 11/02/07).

◆ Πέτερ Stein και Ηλέκτρα: σχέση...;

◆ Βολεύτηκε και η Βάσια στο Δήμο Αθήνας...

◆ Η ΕΠΟΧΗ, 11/02/07: πρώτη σελίδα: Κίνημα για την παιδεία δεν υπάρχει.

◆ Π(ρ)υτανάκια.

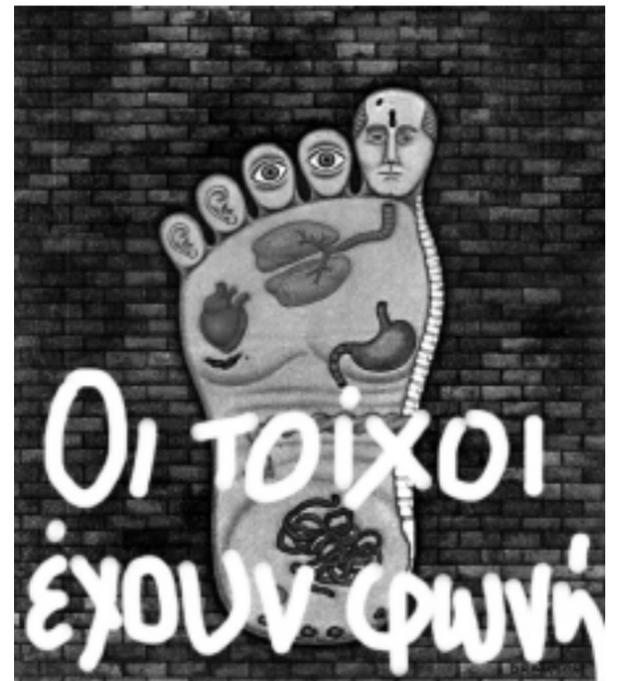
◆ Ο Αττικάρχης τι θα πει; Αττικαρχι-ιές.

◆ Τελικά πόσο δεξιά θα πολιτευθεί ο Γ. Πανούσης στις επερχόμενες εκλογές;

◆ Ένα πολύ σημαντικό (και διαφωτιστικό) άρθρο για την παχυσαρκία (που προτρέπει σε ψάξιμο) στο SCIENTIFIC AMERICAN (ελληνική έκδοση - Ιούλης 2005). Κατά της υστερίας...

◆ Δηλαδή με 5 CD-ROM μαθαίνουμε κινέζικα; (Α-δια καλά-βρέζικα).

Βασίλης

◆ Δεν ΠΑΙΖΟΥΜΕ με τις λέξεις...

συγγράμματα, έρευνα, αξιολόγηση, νόμος-πλαίσιο, άρθρο 16, διαφάνεια δημιουργούμε το ΜΕΛΛΟΝ (ΔΑΠ-ΝΔΦΚ Φυσικού)

Προμηθευτείτε όσο γρήγορα μπορείτε το φυλλάδιο της ΔΑΠ-ΝΔΦΚ Φυσικού. Διεκδικεί το βραβείο απίστευτης νεοδημοκρατικής βλακείας. Χορηγός εκπαιδευτήρια Μανώλα. (Πτυχία με το κιλό. Πανάκριβο το κιλό. Φιλοδοξία να πουλάνε με το κιλό πανεπιστημιακό πτυχίο. Μάλλον θα μείνουν με το κιλό στο χέρι). Το βραβείο θα δοθεί δια χειρός Μαριέττας. Παρακαλώ οι Δαπίτες να μη συνωστίζονται προς την έξοδο. Ο... αγώνας, το γλύψιμο σωστότερα, χρειάζεται προπόνηση. Πώς θα φτάσει ο σωστός ΔΑΠίτης μέχρι τις καινούριες ποδιές;

Πάρτε μια τζούρα: «Σαν υγιώς (σ.σ. γλυψιματικώς θέλει να πει) σκεπτόμενοι Έλληνες (σ.σ. αυτό το Έλληνες είναι συναρπαστικό) πολίτες, τα μέλη της ΔΑΠ-ΝΔΦΚ συμφωνούμε απόλυτα και επιμένουμε (σ.σ. επιμονή όμως τα παιδιά!) στο να μην καταργηθεί το πανεπιστημιακό άσυλο που με τόσους κόπους (σ.σ. τα καλά κόποις ή κόλλποις κτώνται;) και τόσους αγώνες έχει κατακτηθεί και θεσπιστεί...». Παρακάτω βέβαια έχει Τράγκα, αλλά μέχρι εκεί είναι σούπερ. Αλήθεια, στα μέλη της ΔΑΠ σε τι φαίνεται χρησιμο το άσυλο; Η βλακεία δεν είναι ποινικό αδίκημα. Το γλύψιμο είναι κυρίαρχη ιδεολογία.

Τώρα μια δυνατή δόση: Τίτλος θέματος: «Οχι στα ψεύδη και την παραπληροφόρηση και στην αποκατάσταση της αλήθειας!». Να ποια είναι η αλήθεια: «Η ΔΑΠ ΝΔΦΚ, σαν παράταξη υπερκομματική που μόνο κίνητρο έχει το φοιτητή και την αναβάθμιση της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, δεν ταυτίζει τη θέση της με κομματικά συμφέροντα και σκοπιμότητες αλλά αντιτάσσεται σε πρακτικές λαϊκισμού, παρουσιάζοντας τις προτάσεις της με λογική, συνέπεια και σταθερότητα στο όραμά της...». Τρέξτε τώρα που μοιράζεται δωρεάν. Γιατί μετά ποιός ξέρει πού θα φτάσει η τιμή του. Στην ελεύθερη αγορά (όραμα της απόλυτα ειλικρινούς και καθόλου ψεύτικης ΔΑΠ) πουλιέται ακριβά ακόμη και η βλακεία.

Έχετε δίκιο. Η βλακεία πουλιέται ακριβότερα απ' όλα. Δεν χρειάζεται βέβαια να πούμε ότι όλα αυτό το κρεσέντο χαζομάρας προέρχεται από το στρίμωγμα των καταλήψεων. Παιδιά, ακόμα πιο δυνατά τις καταλήψεις. Για να βγει περισσότερο γέλιο.

◆ Αγώνας-ρήξη-ανατροπή η Ιστορία γράφεται με ανυπακοή (ΚΝΕ)

Από τη ΔΑΠ στην ΚΝΕ, καμία σχέση, αλλά... δεν ξέρουμε αν όλοι οι ΔΑΠίτες πιστεύουν αυτά που λένε, οι Κνίτες όμως τα πιστεύουν. Γιατί καλές οι ρήξεις, οι ανατροπές, καλό και το «αριστεροπορτουριστικό» λεξιλόγιο, για να γίνεται και καμιά στρατολογία. Η Ιστορία όμως γράφεται με ανυπακοή!!! Μάλιστα! Αφού το λέει η ΚΝΕ κάτι θα ξέρει περισσότερο. Αλλωστε, το σύνθημα λέγεται καιρός, έχει βγει και σε αφίσα, άρα το κόμμα το εγκρίνει.

Ερώτηση: Στο 1/3 του πλανήτη που υπήρχε σοσιαλισμός (λέμε τώρα) κατά την ΚΝΕ, η ανυπακοή του λαού στις αποφάσεις του κόμματος και του σοσιαλιστικού (λέμε τώρα) κράτους, που οδήγησε στην συντριβή του δήθεν σοσιαλιστικού συστήματος, έγραψε Ιστορία; Ε;

Τα πρώην γκαζάδικα ζήτησαν άδεια μεταφοράς πόσιμου νερού

Νεότερα από το μέτωπο των πρώην γκαζάδικων που μεταμφιέζονται σε υδροφόρες και παίρνουν άδεια για να μεταφέρουν πόσιμο νερό στα νησιά του Αιγαίου. Οι δυο πλωτές δεξαμενές, με τα ονόματα «Άγιος Νικόλαος» και «Δάνι» και επί τέσσερις δεκαετίες μετέφεραν μαζούτ (γι' αυτό και από τους εφοπλιστές κρίθηκαν ακατάλληλες ακόμα και για τη μεταφορά πετρελαιοειδών) ολοκλήρωσαν τα φτιασιδώματα στη Ναυπηγοεπισκευαστική Ζώνη του Περάματος και η πλοιοκτήτρια εταιρία «Aqua-argius» υπέβαλε αίτηση στο Υγειονομείο Πειραιά για να πάρει άδεια μεταφοράς νερού.

Την υποβολή της αίτησης μας επιβεβαίωσε ο διευθυντής της Διεύθυνσης Υγειονο-

μικών Ελέγχων της Νομαρχίας Πειραιά Θανάσης Ζάμπας, ο οποίος μας πληροφόρησε ότι ο αρμόδιος τμηματάρχης του Υγειονομείου Σπύρος Μίχας πήρε δείγματα και τα έστειλε για τους απαραίτητους ελέγχους σε δυο διευθύνσεις του

Γενικού Χημείου του Κράτους και στο ΚΕΔΥ (Κεντρικό Εργαστήριο Δημόσιας Υγείας) της Νομαρχίας Αθηνών, το οποίο χρησιμοποιείται για μικροβιολογικούς ελέγχους από τις νομαρχίες που δεν διαθέτουν δικά τους εξειδικευμένα εργαστήρια.

Ο κ. Ζάμπας, όταν τον καταστήσαμε προσεκτικό αναφέροντάς του τα δεδομένα και το ιστορικό των συγκεκριμένων πλωτών δεξαμενών, μας απάντησε ότι οι υπηρεσίες των οποίων προϋπάρχουν κάνουν σωστά τη δουλειά τους και γι' αυτό μέχρι τώρα οι εφοπλιστές νεροουλές τους αγνοούσαν και πήγαιναν αλλού να πάρουν άδειες. Εμείς, όμως, έχουμε την απορία γιατί η συγκεκρι-

μένη εταιρία επέλεξε να υποβάλει αίτηση στο Υγειονομείο Πειραιά. Περιμένουμε, λοιπόν, να δούμε αν και αυτή τη φορά το Υγειονομείο Πειραιά θα σταθεί στο ύψος του.

Επικοινωνήσαμε, επίσης, με τους αρμόδιους υπαλλήλους και των τριών εργαστηρίων (ΓΧΚ και ΚΕΔΥ) στους οποίους έχουν σταλεί τα δείγματα, τους ενημερώσαμε ότι πρόκειται για πλοία που μετέφεραν μαζούτ και τους παραδώσαμε φάκελο με όλα τα δημοσιεύματα της «Κ» για το συγκεκριμένο ζήτημα.

Την ερχόμενη Τρίτη 20 Φλεβάρη θα υποβληθούν και θα ανοιχτούν οι προσφορές σε δημόσιο μειοδοτικό διαγωνισμό που έχει προκηρύξει ο Δήμος της Αίγινας για τη μεταφορά νερού στο νησί. Εχουμε επικοινωνήσει με το δήμαρχο και περιμένουμε καταρχάς να δούμε ποιες εταιρίες και για ποια πλωτά μέσα θα υποβάλουν προσφορές. Θα είναι η εταιρία «Aquaargius» με τις δυο αυτές πλωτές δεξαμενές; Θα είναι ο εφοπλιστής Ηλιακίδης με τα πρώην γκαζάδικα που τα 'κανε υδροφόρα και για τα οποία ήδη διεξάγεται ΕΔΕ στο Υγειονομείο Δωδεκανήσου που του χορήγησε τη σχετική άδεια;

■ ΑΝΟΙΧΤΟ ΚΑΛΕΣΜΑ ΤΟΥ 18 ΑΝΩ

Συγκεντρώσεις διαμαρτυρίας ενάντια στη λογοκρισία και στη χειραγώγηση

Η Ραδιοφωνική ομάδα του 18 ΑΝΩ σας καλεί την Τετάρτη 21/02/2007 και ώρα 10 π.μ. έξω από την κοινωνική επανένταξη του 18 ΑΝΩ, Χαλίων 4 στην Κυψέλη, για αναχώρηση μηχανοκίνητης πορείας και συγκέντρωση διαμαρτυρίας στο Δαφνί, έξω από το διοικητήριο, με αφορμή τις απόπειρες λογοκρισίας που έχει δεχτεί το τελευταίο διάστημα η ομάδα από συγκεκριμένα κέντρα εξουσίας. Ενα απ' αυτά είναι και η Διοίκηση του Δαφνιού.

Η πορεία θα συνεχιστεί φτάνοντας έξω από το Υπουργείο Υγείας, για συγκέντρωση-κατάληψη της εισόδου του Υπουργείου, ενάντια στην νομιμοποίηση των υποκατάστατων ως μεθόδου απεξάρτησης.

Εμείς, ΔΕΝ ΞΕΧΝΑΜΕ...ΔΕΝ ΣΥΓΧΩΡΟΥΜΕ... αυτούς που κατασκευάζουν τις συνθήκες για τόσους νεκρούς που έχουν δολοφονηθεί νόμιμα και παράνομα, στη σκιά των ουσιών και στο βωμό του χρήματος.

Η ΜΟΝΗ ΕΞΑΡΤΗΣΗ ΤΑ ΟΝΕΙΡΑ ΜΑΣ
Η ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΗ ΟΜΑΔΑ ΤΟΥ 18 ΑΝΩ

Στον τόπο για 200 ευρώ

Ελεύθερος χωρίς περιοριστικούς όρους αφέθηκε ο ασφαλίτης της Αντιπρομοκρατικής που σκότωσε ένα φτωχοδιάβολο που έκλεψε 200 ευρώ από ένα μαγαζί της αλυσίδας «Εβερסט». Η αρχική κατηγορία, που απαγγέλθηκε για τους γνωστούς λόγους καθυσχύσεως της κοινής γνώμης, θα μετατραπεί και ο ασφαλίτης στο τέλος θα έχει μια τυπική δίκη πλημμεληματικού χαρακτήρα. Άλλωστε, αυτός και ο συνάδελφός του θα είναι οι μόνοι αυτόπτες μάρτυρες και το παραμύθι του όπλου που δήθεν τους σημάδεψε και το οποίο ποτέ δε βρέθηκε θα γίνει πιστευτό. Όπως και το ότι δεν έριξε στο κεφάλι, αλλά ο κλεφτάκος... έσκυψε. Ας αφήσουμε, όμως, τις αστυνομικές πτυχές της υπόθεσης και ας σκεφτούμε την ουσία. Ένας άνθρωπος πυροβολείται για 200 ψωροευρώ από το ταμείο μιας μεγάλης εταιρίας!

Δεξιότερα Κουροπάτιν...

Εκπληκτικό ήταν το άρθρο ηγετικών στελεχών της ΚΟΕ, που δημοσιεύτηκε στην «Ελευθεροτυπία» της Παρασκευής 9.2.07 υπό τον τίτλο «Ωθηση σε μια ενωτική και χρήσιμη Αριστερά». Ήδη ο τίτλος σε εμβάλλει σε βαθύ προβληματισμό: Καλά, το «ενωτική» το καταλαβαίνεις, αλλά εκείνο το «χρήσιμη» δεν σου κολλάει με τίποτα. Είναι ο πιο ασυνήθιστος επιθετικός προσδιορισμός που έχεις διαβάσει. Εξαιτίας της απόλυτης ασάφειάς του. Χρήσιμη σε τι, σε ποιους;

Η πρώτη παράγραφος, όμως, σου λύνει εν μέρει την απορία: «Μια ενωτική και χρήσιμη Αριστερά, τέτοια που θέλει να συμβάλει στον αγώνα κατά του νεοφιλελευθερισμού». Βρέθηκε, λοιπόν, ο εχθρός. Είναι ο νεοφιλελευθερισμός και όχι ο καπιταλισμός. Ένα μοντέλο διαχείρισης του καπιταλισμού και όχι το ίδιο το σύστημα της μισθωτής εργασίας. Εσύ θυμάσαι τον γερο-Μαρξ, αλλά μάλλον έχεις γεράσει και δε μπορείς να πιάσεις τα σύγχρονα ρεύματα που ανταποκρίνονται στις σύγχρονες ανάγκες. Είναι και το άλλο: έχεις απογαλακτιστεί εδώ και τρεις δεκαετίες από το μαοϊσμό και τη «θεωρία των τριών κόσμων», που -τι έκπληξη- έχει την ίδια βάση με τον «αγώνα κατά του νεοφιλελευθερισμού» (μόνο η διατύπωση διαφέρει, αλλά έχουν περάσει και τριάντα χρόνια).

Στη συνέχεια διαβάζεις δυο μεγάλες παραγράφους (το μισό κείμενο σχεδόν) γεμάτες με υμνολόγια προς τον πρόεδρο του ΣΥΝ Α. Αλαβάνο και από τη μια αρχίζεις να μπαίνεις στο νόημα, ενώ από την άλλη μπερδεύεσαι περισσότερο. Ο Αλαβάνος, λοιπόν, «στρατεύεται σε μια κατεύθυνση που υπηρετεί μια Αριστερά ενωτική, κινηματική, με προγραμματική αντιπολίτευση του νεοφιλελευθερισμού», «θέλει να ταράξει τα λιμνάζοντα ύδατα», προσπαθεί «να εμπνεύσει και να δώσει δυναμική σε ένα τολμηρό και χρήσιμο εγχείρημα», προκαλεί «δημιουργική αναστάτωση στον κόσμο της Αριστεράς και δίνει σήματα στην κοινωνία» και μπλα, μπλα, μπλα... Ούτε Αλέκος Τσετούνγκ να λεγόταν.

Μα καλά -αναρωτήσαι- ο ΣΥΝ δεν είναι το κόμμα που τάχθηκε αναφανδόν υπέρ της εισόδου στην ΕΟΚ, υπέρ της μετατροπής της ΕΟΚ σε Ευρωζώνη, υπέρ του Μάαστριχτ και της ΟΝΕ, υπέρ του σχεδίου Ανάν στην Κύπρο, υπέρ της απόλυσης των συμβασιούχων από την κυβέρνηση Ζολώτα, το κόμμα που με δικό του υπουργό μίλησε για «άγριες και αντικοινωνικές απεργίες»; Πού στο διάολο πήγαν όλα εκείνα που έγραφε κάποτε η ΚΟΕ (και η Α/συνέχεια, μετεξέλιξη της οποίας είναι) στα έντυπά της;

Η απορία λύνεται στο τέλος. Η «ενωτική, ριζοσπαστική, αγωνιστική και χρήσιμη (σ.σ. πάλι αυτό το μπερδεψιάρικο «χρήσιμη») Αριστερά» χρειάζεται «για να γίνει παρελθόν ο δικομματισμός, για να νικηθεί ο νεοφιλελευθερισμός». Πλέον, από το επίπεδο της οικονομίας, των παραγωγικών σχέσεων, επεκτεινόμαστε και στο επίπεδο της πολιτικής εξουσίας. Ο στόχος είναι να πττηθεί ο δικομματισμός. Τούτο σε απλά ελληνικά σημαίνει να μη βγάζει αυτοδύναμη κυβέρνηση ούτε το ΠΑΣΟΚ ούτε η ΝΔ, που με τη σειρά του σημαίνει υψηλό εκλογικό ποσοστό στον ΣΥΡΙΖΑ. Για να κάνει τι; Για να τους κόψει τα πόδια σύρριζα, εξελίσσοντάς μια κοινοβουλευτική νίκη σε επαναστατική διαδικασία για την εγκαθίδρυση της δικτατορίας του προλεταριάτου; Πάλι «κακά λόγια» έγραψε ο αθεράπευτος μαρξιστής-λενινιστής. Λίγη εξουσία θέλουμε, ρε παιδιά...

Π.Γ.

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ΓΡΑΦΕΙΑ

ΑΘΗΝΑ: ΑΓΑΘΟΥΠΟΛΕΩΣ 65-Τ. Κ. 112 25, ΤΗΛ. 8675243, FAX 8663100

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: ΜΕΝΕΛΑΟΥ 1 ΚΑΙ ΕΓΝΑΤΙΑ, ΤΗΛ-FAX 221898

http://www.eksegersi.gr, e-mail: kontra@eksegersi.gr

ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΑΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ-ΕΚΔΟΤΗΣ-ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΠΕΤΡΟΣ ΠΩΤΗΣ

ΕΚΤΥΠΩΣΗ: ΧΕΛΙΟΣ ΠΡΕΣ ΑΒΕΕ: Αγ. ΑΝΝΗΣ 24 - ΑΙΓΑΛΕΟ

